

Piet Kooiman nieuwe voorzitter Tal/DCG!

Tal Nieuws 349

12 april 2012

Clubblad van de schaakvereniging Tal/DCG, aangesloten bij de Schaakbond Groot-Amsterdam, met één team in de KNSB-competitie en vier teams in de SGA-competitie. De speelzaal is gevestigd in Speeltuinvereniging 'Mercator', t/o Orteliuskade 90/91, Amsterdam, tel. 020-6128516. Speelavond op maandag vanaf 20.00 uur.

Bij de voorpagina:

Op maandag 27 februari jl. werd Piet Kooiman tijdens een Buitengewone Algemene Ledenvergadering op het voorzittersschild gehezen als opvolger van de legendarische Karel Abma, die vanwege ernstige gezondheidsredenen zijn taken als voorzitter heeft moeten neerleggen. De redactie van Tal Nieuws wenst Piet, wiens ambtsperiode zal ingaan op 1 mei a.s., veel succes en spreekt de hoop en verwachting uit dat het onze vereniging onder zijn bewind in alle opzichten goed zal gaan.

Colofon

Voorzitter:	Karel Abma	020-6628666	mikralexandros@wxs.nl
Secretaris:	Cees Flikweert	020-4922727	cefli@freeler.nl
Penningmeester:	Herbert Tulleken	020-6895467	herbert.tulleken@me.com
PR manager	Yvette Nagel	020-6165643	yvette@seanet.com

Wedstrijdleiders:

• Extern	Jeroen Cromsigt	06-51884350	j.cromsigt@chello.nl
• Intern	Jaap Loeve	020-7701437	jaaploeve@dds.nl
Hoofdredacteur clubblad:	Dirk Goes	06-23840526	yeahright87@hotmail.com

Website <http://www.taldcg.nl>

Girobetalingen:	Postgiro 4982061 ten name van de Schaakvereniging DCG-PCB te Amsterdam	Contributie:	■ Senioren	EUR	97,50
			■ Studenten/65+	EUR	82,50
			■ Dubbelleden	EUR	50,00
			■ Jeugdleden	EUR	50,00

Routebeschrijving naar het speelokaal

Openbaar vervoer: Vanaf Amsterdam CS tram 13, halte Mercatorplein.
Auto: Ring A10, afrit S105 richting Slotermeer/Geuzenveld (in westelijke richting, van het centrum af).
Eerste stoplicht links (Jan Tooropstraat, langs het Sint Lucas Andreas Ziekenhuis).
Bij de rotonde linksaf (Jan Evertsenstraat).
Onder de snelweg door en na de brug over het Rembrandtpark linksaf (Orteliuskade).
Het clubgebouw van Tal/DCG ligt na 50 meter op de Orteliuskade aan uw linkerhand.

Inhoudsopgave

3	Nawoord van de voorzitter	Karel Abma
4	Een avondje brainstormen	Dirk Goes
5	Rectificatie	Dirk Goes
5	Nieuwe barploeg levert vakwerk	Dirk Goes
8	Externe mijmeringen	Dirk Goes
9	Jan Koens Cup	Jeroen Cromsigt
10	Wedstrijdverslagen externe competitie	Diverse verslaggevers
33	René en Dirk in hoger kerstsferen	Dirk Goes
36	Hein de Vries Schaaktoernooi	Dirk Goes
43	Hing Ting Lai ijzersterk in Kees Besselink Toernooi	Dirk Goes
46	Twintig vragen aan	Emile Swagerman
48	Wisselend succes voor Tal/DCG'ers in Tata-toernooi	Dirk Goes
51	Schaakbelevissen van een fulltime amateur	Marlo Coolen
54	Met de schaaktop van de wereld in één ruimte	Frits Veenstra
56	Hart voor schaken	Thomas Kuilman
57	Mijn favoriete tegenstander	Dirk Goes
62	Boekbespreking	Dirk Goes

Nawoord van de voorzitter

– door Karel Abma –

Net terug uit Griekenland; keurig op tijd voor allerlei afspraken in november.

Als laatste staat op 29 november het halfjaarlijkse controlebezoek aan de internist in mijn agenda. Terwijl hij mijn bloed aftapt grap ik dat hij hopelijk beter klarinet speelt.

Een week later. Ik ga sigaren kopen en neem de hond mee. Op de terugtocht (circa half zes) gaat mijn mobieltje en tegelijkertijd barst een plensbui los. Ik doe een stapje opzij, een portiek in.

Mijn internist aan de lijn. Blijkens de uitslagen van de bloedproef zou het kunnen dat zich 'iets naars' afspeelt in mijn lever. "Je bedoelt een tumor?" vraag ik. "Ja" zegt hij, "en ik wil de proef graag herhalen om de uitslagen te checken".

Ondertussen loopt een man van middelbare leeftijd het portiek in, en steekt zijn sleutel in een van de voordeuren. Ik doe een pasje opzij. "Mijnheer wilt u weggaan? Ik woon hier!"

Ik ga, met de hond kort aan de lijn, op de overgang van portiek en trottoir staan, nog steeds een beetje beschermd tegen de stortbui. "Ik stel voor dat je overmorgen om vijf uur op mijn spreekuur komt" zegt de internist. "Rot op vent" gilt de bewoner overspannen. "Ik ben op straat, zoals je misschien hoort" zeg ik tegen de internist. "Ja," zegt hij, "dat is dan afgesproken; tot overmorgen."

Eenzaam, als heer alleen met hond, vervolg ik mijn weg. De wind giert door de bomen, de regen slaat in mijn gezicht. Maar donkerder nog zijn mijn gedachten, die heen en weer gaan tussen internist en bewoner. Ik besluit dat in beide gevallen sprake moet zijn van een persoonsverwisseling.

Drie dagen voor kerstmis wordt de diagnose definitief bevestigd.

Omdat kort na nieuwjaar de volgende overlegronde met Het Probleem op het programma staat, stuur ik ons bestuur een mailtje dat ik wegens ernstige ziekte al mijn bestuurstaken moet opschorten, en adviseer ze alvast op zoek te gaan naar een opvolger.

Ik hoor dat Piet Kooiman zo bereidwillig is om per 1 mei a.s. mijn opvolger te worden.

Ik wens hem veel succes toe!

Maar hoe moeten we nu verder met Het Probleem? Het begint er sterk op te lijken dat ze niet erg geïnteresseerd zijn in een echte fusie, die zou moeten beginnen met een gemeenschappelijk optreden in de externe competitie onder een nieuwe gemeenschappelijke naam (zoiets als: Schaakcentrum West, of iets dergelijks). Wel willen ze hun vaste lasten mede door de contributies van onze leden laten dragen. Exit Tal/DCG; leve Het Probleem.

Daar kan natuurlijk aan tegemoet worden gekomen, maar wat met betrekking tot dat deel van onze leden dat niet over wil gaan naar Het Probleem (om welke reden dan ook)?

Het lijkt mij het beste om in dat geval Tal/DCG formeel op te heffen. Dat heeft als bijkomstig voordeel dat we het batig saldo over de leden van dat moment kunnen verdelen (dat mag van onze statuten) en ieder lid met een schenking die toch al snel de omvang heeft van een jaar contributie van een schaakclub zijns weegs kan gaan en lid kan worden van de schaakclub van zijn keuze.

Inmiddels heb ik in het AMC (wàt een complex!) mijn eerste zogenaamde TACE-behandeling gehad. “We hebben u flink te grazen genomen”, sprak de interventieradioloog mij na afloop wervend toe. Dat heb ik geweten: na een half uur op de ziekenzaal viel mijn bloeddruk plotseling weg.

Bloedvat geknapt, bijna dood en (naar recent bleek) behandeling mislukt.

Dat was het dus, na 14 jaar voorzitterschap.

Ik wens u al het goede!

Een avondje brainstormen

– door Dirk Goes –

Op maandag 27 februari jl. organiseerde het bestuur een Bijzondere Algemene Ledenvergadering. Belangrijkste agendapunten waren de opvulling van vacatures in het bestuur en evaluatie van de samenwerking met Het Probleem. Waarnemend voorzitter Herbert Tulleken gebruikt een fraai understatement wanneer hij opmerkt dat onze vereniging niet uitmunt in bestuursvertegenwoordiging, maar dat er toch een tweetal leden bereid is gevonden zich kandidaat te stellen: Piet Kooiman als voorzitter (per 1 mei a.s.) en Yvette Nagel, die in een recent verleden al eens penningmeester was, als bestuurslid verantwoordelijk voor de PR. De vergadering bekrachtigt hun aantreden met een dankbaar applaus. Piet had als voorwaarde gesteld dat er een voltallig bestuur is en Herbert stelt hem gerust: “Met Yvette in het bestuur als PR-manager is er voldoende draagkracht”. Daarnaast geeft Jaap Loeve te kennen als intern wedstrijdleider beschikbaar te zijn.

Hans Balhuizen en Herbert voutsvoyeren elkaar ostentatief, wat in deze moderne tijd een enigszins archaïsche indruk geeft. Hans vraagt zich af hoe de nieuwgekozen bestuursleden denken over uitbreiding van de samenwerking met Het Probleem. Yvette: “Geen bezwaar”. Piet: “Ik had het niet mooier kunnen zeggen”.

Herbert meent bij Het Probleem enige verschuiving te constateren. Voorheen overheerste bij hen het sentiment dat van een fusie geen sprake kon zijn, maar dat begint nu een beetje uit de taboesfeer te komen. Herbert: “Het Probleem is een vereniging met veel actieve leden, met veel enthousiasme voor het ontwikkelen van initiatieven. Net als mijn vorige schaakclub De Pion is het een gezelligheidsvereniging van middelmatige schakers.” Hans Looman, lid van De Pion, herkent zich niet in dat beeld en slaakt een onthutst “Pardon?”. Als de zaal is uitgelachen doet Chris Alberti een duit in het zakje: “Het Probleem is een hechte club, die chemie kun je niet onder woorden brengen. Bij Het Probleem zie ik het, hier mis ik het”. Algemeen leeft het idee dat voor Het Probleem de donderdagavond heilig is, maar Chris trekt dat in twijfel.

Martin Albers Spierings vraagt zich hardop af waarom we niet in de krant staan. Piet Kooiman wijst op de stukjes die Rozemarijn Vos in de Westerpost schrijft, maar dat sufferdje ploft kennelijk niet in de brievenbus van huize Balhuizen. Hans: “Ik heb ‘nee, nee’ op de brievenbus staan.”

René Pijlman: “Is het een idee om overdag te schaken? Er is beslist een markt voor”. Met een gloedvol betoog, compleet met zwaaiende armen, als gevolg waarvan er een vol bierglas sneuvelt, merkt René op dat steeds meer mensen overdag vrije tijd hebben en wijst op het bomvolle nog lopende veteranenkampioenschap, dat op zeven woensdagmiddagen in de Verheijhal wordt georganiseerd. Herbert is meteen enthousiast: “René, wat een origineel idee, wil jij je schouders hieronder zetten?” Dat komt ervan als je een goed idee hebt, maar kennelijk had René die bui al zien hangen want hij toont zich onmiddellijk bereid. Piet Kooiman pleit voor een werkgroep en Herbert wijst ter plekke vrijwilligers aan. De commissie gaat uit René Pijlman, Hans Balhuizen en de beide Kooimannen bestaan en rapporteert uiterlijk 1 juli 2012 aan het bestuur.

Samenvattend constateert Herbert dat een fusie alleen kan werken als er een win-win-situatie is op basis van gelijkwaardigheid. Herbert: “We streven naar een fusie, maar niet onder alle omstandigheden”. Er wordt vooralsnog geen besluit genomen over verdergaande samenwerking, wel besluit de vergadering de huidige samenwerking (met de kroongroepen) met het oog op de toekomst te continueren.

Rectificatie

– door Dirk Goes –

Het woord 'rectificatie' is misschien niet helemaal op z'n plaats. De Dikke Van Dale omschrijft het als het corrigeren van een fout, en daarvan is geen sprake. Eerder zou ik willen spreken van een omissie. Wat is namelijk het geval? In mijn artikel over de Algemene Ledenvergadering van 5 september jl. (zie bladzijde 47 van het vorige nummer) heb ik onder agendapunt 11 verzuimd te melden dat de Algemene Ledenvergadering haar fiat heeft gegeven aan de benoeming van Herbert Tulleken tot penningmeester als opvolger van waarnemend penningmeester Jeroen Cromsigt, en ik wil graag van de gelegenheid gebruik maken dit recht te zetten. Van Herbert ontving ik een geschokte e-mail, met daarin onder meer de zin "Nu weet ik hoe het is om illegaal te zijn". Daarvan is natuurlijk geen sprake. Hierbij ga ik ten overstaan van iedereen die dit zit te lezen nederig en publiekelijk door het stof. *Mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa*

Nieuwe barploeg levert vakwerk

– door Dirk Goes –

Na jaren trouwe dienst zwaaiden Hans en Riek eind vorig seizoen af als barvrijwilligers. Velen zagen hen als onvervangbaar, maar we zijn er zeker niet op achteruit gegaan want de nieuwe barploeg levert vakwerk. Om 00.30 uur is de laatste ronde, die traditie heeft stand gehouden, maar nieuw is dat die laatste ronde van het huis is, een prachtige geste die zeer op prijs wordt gesteld. Langs deze getikte weg vraag ik applaus voor, van links naar rechts, Monica, Peter en Daniëlle!

Externe competitie 2011/2012

Individuele scores

Tal/DCG 1	Score	TPR
J. Lubbers	5½ uit 8	2090
F. Schoffelmeer	3½ uit 8	1978
T. Vos	3½ uit 8	1932
R. Klein	3 uit 8	1959
H. Leeftang	6½ uit 7	2501
Chr. Vos	3½ uit 7	1946
W. Helmers	2½ uit 7	1926
W. Luberti	3 uit 4	2239
R. Pijlman	1½ uit 2	2182
J. van Kuijk	1 uit 2	2045
T. Kooiman	½ uit 2	1863
W. Hensbergen	0 uit 1	1726
Totaal	34 uit 64	

Tal/DCG 2	Score	TPR
R. Pijlman	1½ uit 6	1798
R. Mekuria	3½ uit 5	2111
J. van Kuijk	1½ uit 5	1806
T. Kooiman	3 uit 4	2277
W. Hensbergen	3 uit 4	2091
P. Kooiman	3 uit 4	2163
J. Kooiker	2 uit 4	1806
V. Jongkind	2 uit 3	2038
J. Cromsigt	1½ uit 3	2044
T. Visser	1 uit 3	1869
J. Donkers	1½ uit 2	2276
A. Gerritsen	1 uit 2	1941
M. Coolen	0 uit 1	1778
H. Bruinsma	0 uit 1	1638
G. Boellaard	0 uit 1	1649
Totaal	24½ uit 48	

Tal/DCG 3	Score	TPR
G. Boellaard	2½ uit 6	1735
C. Groen	2 uit 6	1789
J. Loeve	2 uit 6	1688
Chr. Alberti	4½ uit 5	2169
T. Visser	2 uit 5	1856
M. Coolen	1 uit 5	1619
J. Cromsigt	2 uit 4	1937
A. Gerritsen	1 uit 3	1906
E. Hoekstra	½ uit 3	1536
B. Lampe	1 uit 1	1934
H. Balhuizen	1 uit 1	1916
H. Tulleken	0 uit 1	1493
n.o.	0 uit 2	
Totaal	19½ uit 48	

Tal/DCG 4	Score	TPR
C. Flikweert	3 uit 5	1575
H. Bruinsma	2½ uit 5	1622
H. Balhuizen	1½ uit 5	1482
B. Dreef	1½ uit 4	1634
J.P. Streef	1 uit 4	1510
Th. Loermans	2½ uit 3	1644
C. Findhammer	2 uit 3	1770
B. Lampe	1 uit 3	1577
B. van den Berg	1 uit 3	1486
J. Jaarsveld	0 uit 1	1330
H. Tulleken	0 uit 2	1340
n.o.	0 uit 2	
Totaal	16 uit 40	

Tal/DCG 5	Score	TPR
J. Jaarsveld	2½ uit 5	1434
Th. Loermans	2½ uit 4	1596
H. van Roekel	2½ uit 4	1469
E. Swagerman	2 uit 4	1546
K. Abma	½ uit 2	1483
C. Flikweert	0 uit 1	1533
Totaal	10 uit 20	

Scoretabellen

Tal/DCG 1 (KNSB, 3e klasse D)

	Gesp	Mp	Bp
1. De Waagtoren 1	8	14	45
2. Caissa 4	8	12	38½
3. Zukertort Amstelveen 2	8	12	37
4. De Eenhoorn 2	8	11	33
5. Santpoort 1	8	10	33½
6. Tal/DCG 1	8	9	34
7. Kennemer Combinatie 3	8	6	27½
8. HWP Zaanstad 1	8	3	25½
9. VAS 2	8	2	26½
10. LSG 5	8	1	19½

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
		3	7½	4½	5½	5	7	6	6½
		5	3	3½	5	5	5½	5	6½
5	3			4	4½	7	4½	5	4
½	5			4	2½	6	4½	4½	6
3½	4½	4	4			2½	5	4½	5½
2½	3	3½	5½			5½	4	4½	5½
3	3	1	2	5½	2½		5½	5	
1	2½	3½	3½	3	4	2½			5½
2	3	3	3½	3½	3½	3			5
1½	1½	4	2	2½	2½		2½	3	

Tal/DCG 2 (SGA, Prom. klasse)

	Gesp	Mp	Bp
1. Caissa 6	6	10	29½
2. Laurierboom-Gambiet 1	6	8	33
3. Zukertort Amstelveen 4	6	8	25½
4. Tal/DCG 2	6	8	24½
5. Probleem 1	6	4	23½
6. Caissa 7	6	4	19
7. VAS 3	6	4	17½
8. Caissa 8	6	2	19½

1	2	3	4	5	6	7	8
		3½	4½	4½	6	6	5
		3½	6½	3	7	7½	5½
4½	4½		3	4½	3½		5½
3½	1½	5		4½	5½	4½	
3½	5	3½	3½			3½	4½
2	1	4½	2½			6	3
2	½		3½	4½	2		5
3	2½	2½		3½	5	3	

Tal/DCG 3 (SGA, 1e klasse B)

	Gesp	Mp	Bp
1. Raadsheer 1	6	10	31½
2. Boven IJ 2	6	10	30½
3. Almere 3	6	7	23½
4. Wachter 1	6	6	25½
5. Amstel 1	6	6	22½
6. Tal/DCG 3	6	5	19½
7. Probleem 2	6	3	19
8. ENPS 2	6	1	20

1	2	3	4	5	6	7	8
	5½	5½	4½	3½	7		5½
2½		6½		5	6	6	4½
2½	1½		4		5½	5½	4½
3½		4		3½	4	6	4½
4½	3		4½		3	2½	5
1	2	2½	4	5		5	
	2	2½	2	5½	3		4
2½	3½	3½	3½	3		4	

Tal/DCG 4 (SGA, 2e klasse A)

	Gesp	Mp	Bp
1. Amstel 2	5	10	30½
2. VAS 6	5	5	19½
3. ODI 1	5	5	18
4. Volewijckers 2	5	4	19
5. Zukertort Amstelveen 5	4	4	17
6. Tal/DCG 4	5	4	16
7. Almere 5	5	2	16

1	2	3	4	5	6	7
	4½	7		6½	7	5½
3½		4½	3		4½	4
1	3½		5	4½		4
	5	3		3½	2½	5
1½		3½	4½		7½	
1	3½		5½	½		5½
2½	4	4	3		2½	

Tal/DCG 5 (SGA, Viertallen)

	Gesp	Mp	Bp
1. TOG 1	5	9	14½
2. Laurierboom-Gambiet 3	6	8	13½
3. Tal/DCG 5	5	5	10
4. ENPS 5	5	4	8½
5. ZZ 2	5	4	8½
6. Amstel 4	5	3	9
7. Chaturanga 2	5	3	8

1	2	3	4	5	6	7
	2		2½	3½	2½	4
2		2½	3	1	3	2
	1½		3	2	1	2½
1½	1	1			2½	2½
½	3	2			2	1
1½	1	3	1½	2		
0	2	1½	1½	3		

Externe mijmeringen

– door Dirk Goes –

Met nog één wedstrijd te spelen bezet Tal/DCG 1 een plekje in de middenmoot. Viermaal winst, drie keer verlies en een gelijkspelletje: niet echt daverend, ook niet heel slecht. Van de acht gespeelde wedstrijden moest kopman Wim Luberti er vier lieten schieten ter wille van het uitoefenen van zijn andere hobby, het rondrijden van toeristen. Het moet gezegd, in de wedstrijden die hij niet speelt wordt hij node gemist. Uit de vier wedstrijden waar hij kwam opdraven scoorde Tal/DCG zeven matchpunten, in de vier wedstrijden die hij aan zich voorbij moest laten gaan slechts twee. Het moge duidelijk zijn: Tal/DCG 1 leunt zwaar op de sterkste aller Tal/DCG'ers!

Het eerste team rest nog één wedstrijd, uit tegen Santpoort 1. Die match lijkt voor de kat z'n euh viool te worden gespeeld want Tal/DCG 1 heeft teveel matchpunten om voor degradatie te vrezen, maar volgens doorgaans welingelichte kringen kan het team, door als hoogste te eindigen van alle promovendi uit de onderbond, voor de SGA een extra promotieplaats verdienen voor de KNSB-competing van het seizoen 2013/2014. Dus jongens, ga er nog even voor!

Ieder team heeft een topscorer, zo ook Tal/DCG 1. Hij verdient het zijn naam in goud afgedrukt te zien, en tegenwoordig is dat technisch mogelijk: **Hans Leefflang!** Met een score van 6½ uit 7 en een TPR van 2501 is hij bezig aan een jubeljaar, maar ook Johan Lubbers (5½ uit 8, TPR 2090) en de reeds genoemde Wim Luberti (3 uit 4, TPR 2239) presteren bovenmaats, terwijl van de invallers vooral René Pijlman (1½ uit 2, TPR 2182) een bewonderend applaus verdient.

Tal/DCG 2 leek met het plotselinge vertrek van sterspeler Joran Donkers naar Zukertort een belangrijke aderlating te hebben gedaan, maar zijn plaats werd moeiteloos ingenomen door Tobi Kooiman, die zijn geplande *sabbatical* gelukkig slechts een paar maanden volhield. In de derde ronde verloor hij van GM Stuart Conquest maar vervolgens werden op een hoog bord drie enen op rij gescoord, zodat hij nu op een vorstelijke TPR van 2277 staat. Ook papa Piet doet het met 3 uit 4 en een TPR van 21-hoog voortreffelijk, dus met de familie-eer zit het wel snor. Andere puntenpakkers: Rufael Mekuria (topscorer met 3½ uit 5), Willem Hensbergen (3 uit 4) en Vincent Jongkind (2 uit 3), eigenlijk barst het in Tal/DCG 2 van de lichtpunten!

Tal/DCG 3 doet het heel behoorlijk. In de zware poule 1B werd begonnen met drie dikke nederlagen, maar gelukkig bleken we daarmee de sterkste teams te hebben gehad. Van Probleem 2 werd vervolgens nipt gewonnen en het team overtrof zichzelf door het sterke De Amstel 1 te kloppen, waarna De Wachter 1 op een meer dan verdienstelijk gelijkspel werd gehouden, met dank aan gouden invaller Hans Balhuizen.

In de laatste ronde volstaat een 4-4 tegen het reeds gedegradeerde ENPS 2 om het eersteklasseschap veilig te stellen. Mocht er onverhoopt toch worden verloren, dan kan het team nog degraderen, maar dan moet Probleem 2 wel winnen van koploper De Raadsheer 1 en dat zie ik eerlijk gezegd niet gebeuren.

De meeste spelers van Tal/DCG 3 kennen een wat moeizaam seizoen. Chris Alberty is de enige die met een plusscore rondloopt, maar wat voor een: 4½ uit 5 en een TPR van 2169. In het kader van de wedstrijd tegen De Amstel 1 moest zelfs de ervaren Huup Joosten tegen hem zijn koning omleggen!

Het eerste woord dat in me opkomt als ik aan Tal/DCG 4 denk is 'wisselvallig'. Na in de eerste ronde dik van De Volewijckers 1 te hebben gewonnen werd nog dikker van Zukertort 5 verloren, maar op 28 november van het vorig jaar kon in het verre Almere de polonaise worden ingezet: 5½-2½ winst! Dan denk je, het lek is boven, maar nee Van VAS 6 werd nipt verloren en tegen de aanstaande kampioen De Amstel 2 werd het een avondje spitsroeden lopen: 7-1 verlies.

Degradatiegevaar is er overigens niet. Tal/DCG 4 speelt in een poule van 7 en volgens mij kan er dan helemaal niet worden gedegradeerd. Mocht dat wel zo zijn, dan komt het onderaanstaande Almere 5 als eerste in aanmerking. Op 23 maart jl. zat Zukertort 5 met geslepen messen op ze te wachten, maar toen er om 21.00 uur nog niemand van Almere was gearriveerd konden die ongebruikt de bestekdoos in. De competitieleider heeft nog geen officiële beslissing genomen, maar waarschijnlijk krijgen de polderbewoners twee matchpunten in mindering, waarmee ze de laatste plaats niet meer kunnen ontlopen.

Het aantal plusscores in Tal/DCG 4 is met een lampje te zoeken. Thijs Loermans is met 2½ uit 3 het meest succesvol, en ook Carl Findhammer en Cees Flikweert doen het prima met scores van respectievelijk 2 uit 3 en 3 uit 5.

In de viertallencompetitie presteert Tal/DCG 5 met een plaatsje in de middenmoot niet onaardig, maar ook in dit team is wisselvalligheid troef. Onnodige nederlagen worden moeiteloos gecompenseerd met evenzo onnodige overwinningen, maar het speelplezier straalt ervan af en dat is ook wat waard. Topscorers zijn ons kersverse lid Hans van Roekel en de wat minder kersverse Thijs Loermans, met allebei 2½ uit 4. In de laatste ronde, op 7 mei a.s., komen onze slechthorende schaakvrienden van TOG 1 bij ons hun kampioensfeestje vieren.

Dan wilde ik het tot slot nog even hebben over het SGA-cupteam, dat met een roemrijke campagne bezig is. Na winst op achtereenvolgens MSK, VAS, De Raadsheer en Caissa hebben onze jongens de finale bereikt. Deze zal worden gespeeld op donderdag 26 april bij Het Probleem in het ons welbekende Woestduincentrum. Tegenstander in deze finale is Zukertort Amstelveen, komt dat zien! Topscorer van het SGA-cupteam is René Pijlman met een score van 3½ uit 4, terwijl ook de score van Jeroen van Kuijk (3 uit 3) beslist niet onvermeld mag blijven.

Jan Koens Cup 2011/2012

Eerste ronde

I. Bonoo	-	D. Goes*	0 - 1
S. van der Wiel*	-	K. Abma	1 - 0 (R)
J. Kooiker	-	P. Scheermeijer*	0 - 1
J. Cromsigt	-	F. van de Pavoordt*	0 - 1
H. Balhuizen*	-	C. Heijnis	1 - 0
R. Scheermeijer	-	T. Vos*	1/2 - 1/2 ¹
R. Thijssing	-	P. Kooiman*	0 - 1
R. van Haastere	-	J. van den Berg*	0 - 1
R. Segers	-	F. Schoffelman*	0 - 1
W. Visser	-	G. Boellaard*	0 - 1
M. Meuwissen	-	A. Gerritsen	0 - 1
C. Flikweert	-	M. Manshanden*	0 - 1
Y. Nagel*	-	B. van den Berg	1 - 0
W. Hensbergen*	-	J.P. Streef	1 - 0 (R)
Th. Loermans	-	J. Loeve	0 - 1 (R)
C. Groen*	-	H.T. Lai	1 - 0 (R)
H. Bruinsma	-	F. Veenstra*	0 - 1
T. Visser*	-	B. Dreef	1 - 0

Tussenronde

W. Hensbergen	-	C. Groen	1/2 - 1/2 ²
J. Schuur*	-	T. Visser	1 - 0 (R)
S. van der Wiel*	-	J. Loeve	1/2 - 1/2 ³

* = door naar volgende ronde

(R) = reglementair

Derde ronde

C. Groen	-	J. Schuur	
T. Vos*	-	S. van der Wiel	1 - 0
M. Manshanden	-	F. Schoffelman*	0 - 1
F. van de Pavoordt	-	J. van den Berg	1/2 - 1/2 ⁴
P. Scheermeijer	-	Y. Nagel*	0 - 1
F. Veenstra	-	D. Goes*	0 - 1
P. Kooiman*	-	G. Boellaard	1 - 0
H. Balhuizen	-	A. Gerritsen*	0 - 1

Vierde ronde

T. Vos*	-	P. Kooiman	1/2 - 1/2 ⁵
A. Gerritsen	-	C. Groen / J. Schuur	
J. van den Berg*	-	D. Goes	1 - 0
Y. Nagel	-	F. Schoffelman	0 - 1

Verslag

- door Jeroen Cromsigt -

Het bekerseizoen gaat dit jaar traag maar gestaag voort. De eerste drie ronden zitten er, op een enkele uitzondering na, weer op. Daarin gold zoals vaker het recht van de sterkste. Opvallend is dat vrijwel alle spelers van Het Probleem reeds zijn uitgeschakeld. Alleen Jan Schuur zit nog in de beker voor Het Probleem, nota bene zonder ook maar een enkele keer te hebben gespeeld. Willem Hensbergen en Cor Groen speelden in december reeds tegen elkaar nadat hun tegenstanders uit de eerste ronde niet kwamen opdagen, maar Cor dacht dat dit voor de interne was dus werd in onderling overleg besloten een nieuwe partij te spelen. Helaas is het daar door wederzijdse drukke agenda's nog niet van gekomen (*inmiddels gespeeld, Cor door na barrage!; red.*) maar uw wedstrijdleader heeft nog wel vertrouwen dat de beker dit seizoen helemaal gespeeld gaat worden.

Dirk Goes stootte al vroeg in het jaar de in de Kroongroep onverslaanbare Iwan Bonoo uit het toernooi. Ook Jeroen van den Berg liet zich van zijn sterke kant zien door Frank van de Pavoordt in de barrages te kloppen, waarbij hij in het eerste vluggertje uit geslagen positie terugkwam en via een truc Frank mat zette. Cees Flikweert verdedigde zich kranig tegen de 300 punten sterkere Marcel Manshanden; in de tijdnoodfase, met beiden twee minuten op de klok en een ingewikkeld toren-eindspel plus twee pionnen op het bord, ging Cees als eerste door de vlag.

Ten slotte heb ik, net als in de vaderlandse voetbalcompetitie, geen flauw idee wiens naam ik aan het einde van dit seizoen op de wisselbokaal moet laten bijgraven

¹ Na barrage 0-2

² Na barrage 0-2

³ Na barrage 2-0

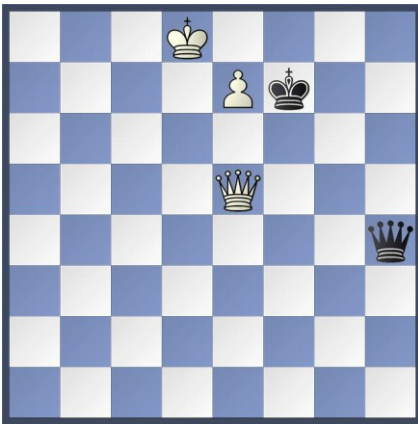
⁴ Na barrage 0-2

⁵ Na barrage 1 1/2 - 1/2

De schoonheid van het spel

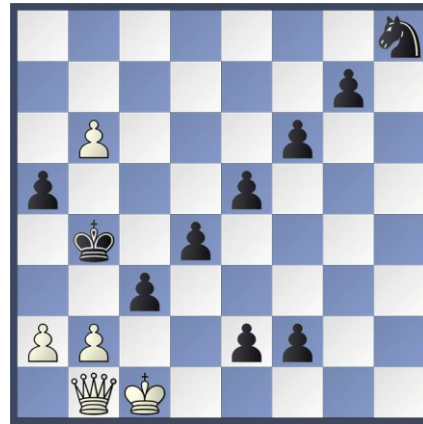
(oplossingen op de volgende bladzijde)

Opgave 1

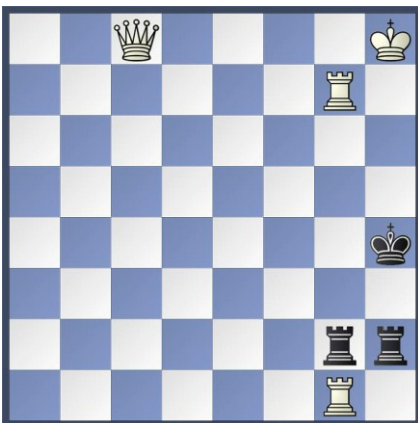
Wit aan zet wint.

Opgave 4

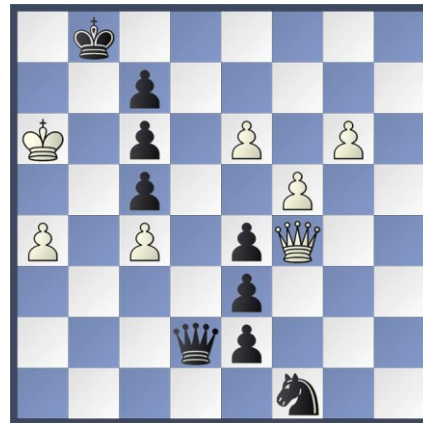
Wit aan zet wint.

Opgave 2

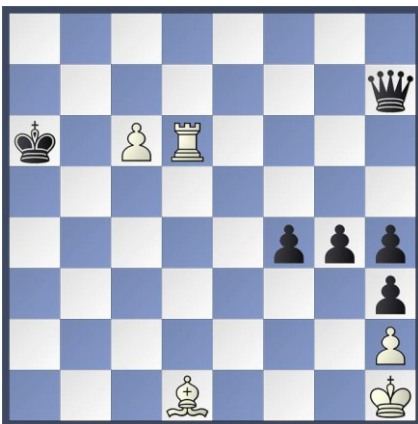
Wit aan zet geeft mat in 2.

Opgave 5

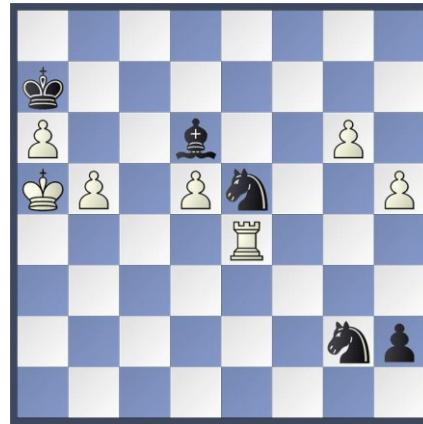
Wit aan zet houdt remise.

Opgave 3

Wit aan zet houdt remise.

Opgave 6

Wit aan zet wint.

Oplossingen van de vorige bladzijde

– door Dirk Goes –

Opgave 1

Zoals gebruikelijk even een makkie om in te komen. Nou ja, makkie, je moet het wel even zien natuurlijk. Wit wint fraai met het verrassende **1. Dh5+!** Altijd spectaculair zo'n dameoffer. Na **1. Dxb5** (*what else?*) is het kinderspel: **2. e8D+** en wint. Componist onbekend.

Opgave 2

In dit probleem uit 1945 van Eric Hassberg is het na **1. Dc2!** altijd mat in 2. Kijk maar: **1. Txc2**; **2. Th7** of **1. Tgx7**; **2. Dxb2** of **1. Kh3**; **2. Dh7**.

Opgave 3

Van de Rus Vladimir Korolkov, die leefde van 1907 tot 1987, is deze studie. Wit begint met **1. c7+** en dat stelt de zwarte koning meteen voor een probleem. *Where to go?* Op **1. Ka5** komt **2. Ta6+** Kb5; **3. Le2+** en wit blijft schaakjes geven over de a- en b-lijn. Naar de c-lijn wandelen helpt niet, want dan haalt wit met tempowinst een dame. Ook **1. Kb7** is onvolgende voor de winst op grond van **2. c8D+** Kxc8; **3. Lxg4+** Kc7; **4. Td7+** Dxd7; **5. Lxd7** Kxd7 en er is een theoretische remisestelling ontstaan. Blijft over **1. Ka7**; **2. Ta6+** Kb7; **3. Lf3+!** gxf3; **4. c8+** Kxc8; **5. Tg6!!** Pak me dan, als je kan, maar dan is het pat!! **5. Dh5**. Op **5. f2** is de toren hoorndol. **6. Tg5!** en zwart komt niet verder.

Opgave 4

Ook dit kunstwerkje is van de hand van Korolkov, die in zijn lange carrière liefst 300 eerste prijzen in de wacht sleepte. Wit begint met **1. bxc3+** en zwart heeft niets beters dan **1. Kc5**. Immers, na **1. Kxc3** is **2. Db3** mat, en **1. Kc4**; **2. Db3+** Kd3; **3. Dc2+** Ke3; **4. Dd2+** Kf3; **5. Dd3+** Kg2; **6. Dxe2** loopt ook al niet goed af. **2. cxd4+** Kd6. De pion is *untouchable*: **2. Kxd4**; **3. Db2+** Ke3; **4. Dd2+** of **2. exd4**; **3. Df5+**. **3. dxe5+**. De dappere dodo vreet zich een weg door de diagonaal a1-h8. **3. Ke7**. Bent u nog benieuwd naar varianten? Komen ze! **3. Kxe5**; **4. Db2+** of **3. fxe5**; **4. Dd3+** of **3. Kc6**; **4. Dc2+** of **3. Ke6**; **4. Db3+**. Nu denkt u vast dat wit ook nog op f6 gaat slaan, en dat kan ik bevestigen: **4. exf6+** Kf8. Bedenk zelf een reden waarom slaan op f6 niet goed is. **5. fxg7+** Kg8. Nu moet wit even oppassen en vooral niet **6. Db3+** spelen, want dan redt zwart het vege lijf met **6. Pf7**; **7. b7** e1D+; **8. Kb2** De5+; **9. Ka3** f1D; **10. b8D+** Dxb8; **11. Dxb8+** Kxg7. Maar hij speelt natuurlijk, geheel in de geest van het voorafgaande, **6. gxh8D+**, en hiermee zijn de laatste verzetshaarden opgeruimd: **6. Kxh8**; **7. Db2+** gevolgd door **8. Dxe2** en afgelopen.

Opgave 5

We blijven in de Sovjet-school met een meesterwerk van de geniale Leopold Adamovich Mitrofanov (1932-1992). In deze bijzondere studie, tjokvol wederzijdse matdreigingen, is de kernvraag welke van de twee koningen het meest onveilig staat. Met zijn eerste zet, **1. De5**, dreigt wit een beslissend schaakje op h8 en zwart moet met **1. Da5+** zijn dame offeren (**1. Dd8**; **2. Db2+**). **2. Kxa5** Kb7. Dreigt **3. e1D** mat. **3. Db2+**. **3. Dc3** helpt niet want zwart promoveert toch: **3. e1D**; **4. Dxe1** Pd2 met onoplosbare matdreigingen op zowel b3 als c4. **3. Ka7**; **4. Db8+** Kxb8; **5. Ka6** e1D; **6. g7** Da5+. De dameoffers vliegen je om de oren! **7. Kxa5** Kb7; **8. g8D** e2; **9. Da8+**. Wat een geweld! **9. Kxa8**; **10. Ka6** e1D. Maar ja, ze halen elke keer weer een verse dame! **11. e7** Da5+. En daar gaan we weer **12. Kxa5** Kb7; **13. e8D** Pd2. Het paard mengt zich in de strijd met een dubbele matdreiging. **14. Da8+**. Tja **14. Kxa8**; **15. Ka6** Pxc4; **16. f6** Pe5; **17. f7** Pd7. Of **17. Pxf7**; **18. a5** en pat is onafwendbaar. **18. f8D+** Pxf8; **19. a5** en pat op de volgende zet. Ik heb weleens saaiere remises gezien!

Opgave 6

De uitsmijter is eveneens van Mitrofanov. **1. b6+** Ka8. **1. Kb8** loopt mat na **2. g7**. **2. Te1!** Een fantastische zet die dame-schaakjes op e1 uit de stelling haalt. **2. Pxe1**; **3. g7** h1D; **4. g8D+** Lb8; **5. a7**. Ziet er sterk uit, maar zwart heeft nog een troef. **5. Pc6+**; **6. dxc6** Dxb5+ en zwart lijkt te ontsnappen. Echter: **7. Dg5!!!!!!** De zet van de eeuw wat mij betreft. **7. Dxb5+**; **8. Ka6**. Zwart staat een vracht materiaal voor, maar wat zou hij dat graag willen inruilen voor een schaakje! **8. Lxa7**; **9. c7**. Het is ongelooflijk, maar zwart gaat dit echt verliezen. Als dat paard op e1 er nou niet zou hebben gestaan, dan was het nog remise met **9. Da5+**; **10. Kxa5** Lxb6+; **11. Kxb6** en pat. Meer is niet altijd beter **9. Da5+**; **10. Kxa5** Kb7; **11. bxa7**. Een pion tegenhouden gaat nog, maar twee **11. Kxa7**; **12. c8D**; **1-0**. Bij zoveel schoonheid past slechts gewijde stilte.

Wedstrijdverslagen externe competitie 2011/2012

21 november 2011	Tal/DCG 2	(1852)	-	L/Gambiet 1	(2164)	1½ - 6½
<i>Uw verslaggever:</i> <i>Dirk Goes</i>	T. Kooiman	(1901)	-	S. Conquest	(2482)	0 - 1
	T. Visser	(1813)	-	A. Bles	(2374)	0 - 1
	M. Coolen	(1755)	-	M. Kremer	(2187)	0 - 1
	J. Croomsigt	(1925)	-	C. Martinello	(2151)	½ - ½
	R. Pijlman	(1967)	-	H. de Vilder	(2078)	½ - ½
	P. Kooiman	(1942)	-	R. Nep	(2073)	½ - ½
	H. Bruinsma	(1652)	-	W. Möller	(2009)	0 - 1
	J. Kooiker	(1858)	-	S. Michel	(1958)	0 - 1

Tweede kansloos tegen oppermachtig Gambiet

Kleintjes winnen weleens van groten, denk maar aan de reeds vele malen eerder ten voorbeeld gestelde tweekamp tussen David en Goliath (1 Samuel 17 als ik mij niet vergis, en ik vergis mij zeker niet), maar er viel deze avond voor onze jongens domweg geen eer te behalen. Om maar niets aan het toeval over te laten had de extern wedstrijdleider van gedoodverfd kampioenskandidaat Laurierboom/Gambiet 1 het sterkst denkbare team opgetrommeld, waar Tal/DCG 2 het met 5 (vijf) invallers moest doen. Er was geen beginnen aan

Na een minuut stilte (staand, zoals het hoort) ter nagedachtenis van de recent overleden Gambiet-coryfee Nico Speijer kon de wedstrijd beginnen, en zoals verwacht bleek al snel dat er van een echte wedstrijd geen sprake was, daarvoor waren de krachtsverschillen te groot. Tom Visser speelde tegen een meester (!), Tobi Kooiman zelfs tegen een grootmeester (!!), en ook de overigen zaten tegen veel hogere ratings te spelen. In dat licht bezien viel de uiteindelijke schade met 6½-1½ nog alleszins mee. Jeroen Croomsigt, René Pijlman en Piet Kooiman gingen met nuttige halfjes naar huis, de rest ging eraf voor de moeite.

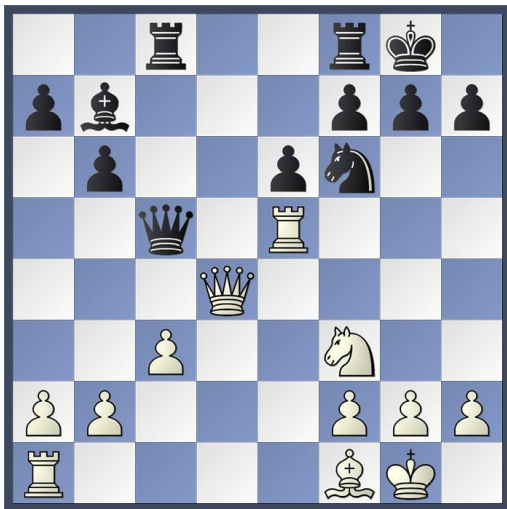
9 januari 2012	Tal/DCG 2	(1949)	-	Probleem 1	(1896)	4½ - 3½
<i>Uw verslaggever:</i> <i>Jeroen Croomsigt</i>	T. Kooiman	(1901)	-	P. Scheermeijer	(1929)	1 - 0
	R. Mekuria	(2058)	-	P. Manuel	(1958)	½ - ½
	R. Pijlman	(1967)	-	J. Schuur	(1963)	½ - ½
	J. van Kuijk	(1954)	-	R. Scheermeijer	(1972)	½ - ½
	V. Jongkind	(1933)	-	M. Nieuwenbroek	(1891)	½ - ½
	P. Kooiman	(1942)	-	F. van de Pavoordt	(1796)	½ - ½
	W. Hensbergen	(2038)	-	M. Manshanden	(1789)	0 - 1
	A. Gerritsen	(1802)	-	G.J. Goedhart	(1872)	1 - 0

Tweede wint nipt

Aan deze wedstrijd, die een week was uitgesteld in verband met onbeschikbaarheid van het gebouw zo kort na de nieuwjaarsviering, werd door het tweede voortvarend begonnen. Andy Gerritsen kwam mij vragen of hij remise mocht aanbieden, maar na anderhalf uur spelen had hij al het volle punt te pakken! Vervolgens kwamen vier remises op het bord; die van Piet Kooiman en Jeroen van Kuijk waren gemoedelijk, bij René Pijlman en Rufael Mekuria was sprake van behoorlijk meer spanning. Tobi Kooiman leek het moeilijk te krijgen in een eindspel met een stuk tegen drie pionnen, maar Paul Scheermeijer ruilde verkeerd af en stond daarna pardoes mat!

□	Paul Scheermeijer	(1929)
■	Tobi Kooiman	(1901)

Commentaar van Tobi

18. Dxd4?!; 19. Pxd4

Ik was hier van plan om Pf6-d7-c5 te spelen en dan de torens op de d-lijn te zetten, met ondertussen Pa4 als lastig zetje in de lucht. Helaas was de tussenzet Pb5, met de dubbele dreiging Pd6 en Pxa7, me even ontgaan. Het voordeel dat ik had is nu wel weg. Ik had ook gekeken naar 18. Dc7 met de dubbele dreiging Tfd8 en Lxf3, maar ik zag niet dat na 19. Tg5 h6 20. Tg3 Lxf3! gewoon kan (21. Dxf6? Dxc3! 0-1). Dit was de beste optie geweest.

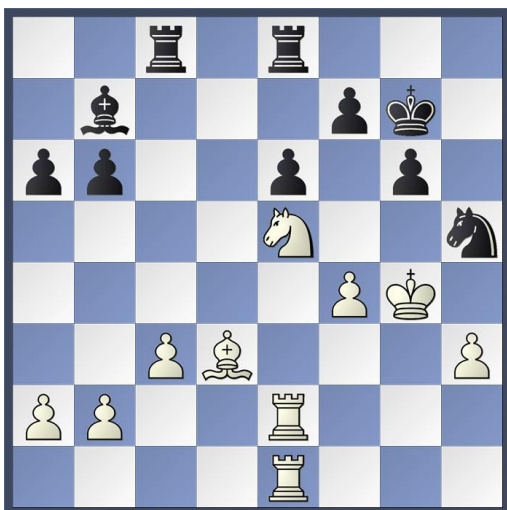
19. Pd7; 20. Te3 a6; 21. f4 Tfe8; 22. Tae1 Kf8; 23. g3 g6; 24. h3?

Dit lijkt me een onnodige verzwakking van de pionnenstructuur. Ongetwijfeld is g4 en f5 het idee, maar na de verdediging

24. h5

is het wit die probleempjes krijgt.

25. Ld3 Pf6; 26. Kf2 Pd5; 27. T3e2 h4; 28. Pf3 hxg3+; 29. Kxg3 Pf6; 30. Pe5 Ph5+; 31. Kg4 Kg7

32. Pxd6!?

Deze zet is objectief niet goed, maar waarschijnlijk wel de beste kans om nog te winnen. Het alternatief is met hard dichtdrukken een langzaam bloedende wond proberen te stelpen. Alleen al de pionnenstructuur van wit, uiteraard, maar ook de benarde positie van de koning waardoor er van alles dreigt via de h-lijn.

32. fxc6; 33. Txe6 Txe6?

Ik ga meteen de fout in, daarmee het praktisch nut van Pxc6 bevestigend. Na het eenvoudige 33. Pf6+; 34. Kg5 Tc5+; 35. f5 Pe4+; 36. T6xe4 Lxe4; 37. Txe4 Txf5+; 38. Kg4 Lxe4+; 39. Lxe4 Tf2 (veel zetten, maar veel geforceerde zetten, dus niet moeilijk te vinden) heeft zwart een volle kwaliteit meer en wint gemakkelijk.

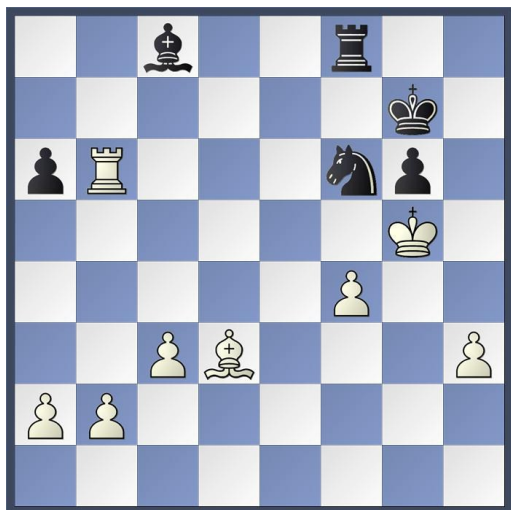
34. Txe6 Pf6+; 35. Kg5 Tf8; 36. Txb6?

36. Lxg6 is beter.

Een kleine anekdote is hier wel passend. Een aantal maanden geleden schaakte ik op de VU een potje voor de lol tegen een goede vriend die ruim 500 ratingpunten meer heeft dan ik. Toen ik met een pion meer afwikkelde naar een eindspel met ongelijke lopers, schatte ik zijn techniek hoog in dus bood ik maar remise aan. Dit aanbod weigerde hij, tot mijn verbazing. Hij had een winstplan dat ik niet zag. Hij had een plan met zijn koning, maar in plaats van recht op het doel af te lopen, wachtte hij rustig tot ik schaakjes ging geven met mijn toren, zodat het voor mij leek dat hij daarop reageerde. Hierdoor zag ik zijn plan (en de verdediging) te laat. Hij legde mij daarna uit dat dit een trucje is dat veel sterke spelers gebruiken: op je doel afgaan op zo'n manier dat het doelloos lijkt. Met dit in mijn achterhoofd kostte mijn volgende zet me dan ook weinig tijd, ondanks dat ik ook veel andere opties had.

36. Lc8

Dit lijkt een eenvoudige reactie op de aanval van Tb6 te zijn. Lijkt

37. Lxa6??

Wit trapt erin! Na het juiste 37. Lxg6 Pd5 geeft Rybka de eeuwigschaakvariant 38. Tc6 Pxf4; 39. Tc7+ Kg8; 40. Kh6 Lxh3; 41. Tg7+ als wits beste optie. Nu komt hij van een koude kermis thuis.

37. Pe4+

En opgegeven want de loper maakt Kg4 nu illegaal, zodat het na 38. Kh4 Txf4 ineens mat staat! Een mooie afsluitende observatie is dat alle stukken die ik nog over had een functie hadden in het matnet. Efficiënt hè?

De drukbezette Willem Hensbergen liet zich kisten door het zelden geziene epaulettenmat (voor de niet-kenners onder ons: De6 vs Td8, Ke8 en Tf8). Vincent Jongkind stond een pion en loper tegen paard voor, maar tegenstander Mark Nieuwenbroek wist zeer handig zijn paard weg te geven. Daarna resteerde een loper plus randpion van de verkeerde kleur, remise dus en 4½-3½ voor ons. Al met al een benauwde zege, die ook de andere kant op had kunnen gaan.

7 februari 2012	Caissa 6	(2057)	-	Tal/DCG 2	(1897)	4½ - 3½
Uw verslaggever: Dirk Goes	N. Cristophe	(2151)	-	R. Mekuria	(2058)	0 - 1
	J. van Ommeren	(1997)	-	T. Kooiman	(1901)	0 - 1
	T. Spaan	(2148)	-	R. Pijlman	(1967)	1 - 0
	J. Blanchard	(2186)	-	J. van Kuijk	(1954)	½ - ½
	A. Roemersma	(2064)	-	P. Kooiman	(1942)	0 - 1
	M. Ordodi	(1912)	-	J. Kooiker	(1858)	1 - 0
	A. Volkers	(2010)	-	A. Gerritsen	(1802)	1 - 0
	W. de Kruijff	(1989)	-	G. Boellaard	(1695)	1 - 0

Tweede in spannende wedstrijd nipt onderuit

Het waren met name de topborden die deze avond van zich deden spreken. Winnen van toppers als Nirav Christophe en Jos van Ommeren, het is niet iedereen gegeven, maar Rufael Mekuria en Tobi Kooiman kregen het voor elkaar in partijen waarop weinig tot niets viel af te dingen.

☐ **Rufael Mekuria** (2058)
☒ **Nirav Christophe** (2151)

Commentaar van Rufael

1. d4 Pc6; 2. Pf3 d6; 3. g3 Lg4; 4. Lg2 Dd7; 5. h3 Lf5; 6. Ph4 Lg6; 7. 0-0

7. d5 Pd8; 8. Pc3±.

7. Pf6; 8. d5 Pd8; 9. Pc3 e6; 10. dxe6 fxe6; 11. Pxd6 hxd6; 12. Dd3 Kf7; 13. Pe4 Pxe4; 14. Lxe4 Txd3; 15. Lxg6+ Kg8; 16. Kg2 Th8; 17. Df3! Pc6?!; 18. Lg5 Pe5; 19. Dxb7 Pxd6!?

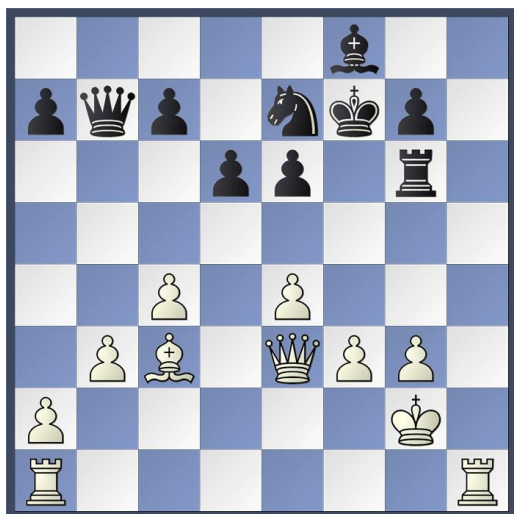
19. Tc8.

20. Dxa8 Db5; 21. De4! Kf7; 22. Le3 Th5; 23.b3

Zwarts tegenspel is niet echt gevaarlijk, ik kan gewoon mijn stelling verbeteren.

23. Te5; 24. c4 Db8; 25. Dc6 Pe7; 26. Df3+ Tf5; 27. De4 Te5; 28. Dd3 Db7+; 29. f3 Pc6; 30. Ld2 Tf5; 31. Lc3 Pe7; 32. e4 Tg5; 33. De3 Tg6; 34. Th1

Nu ben ik volledig geheergroepeerd. Ik stond ook een paar minuten voor in tijd.

34. d5?!; 35.exd5?! Pf5

35. exd5; 36. Df4+ Kg8 (36. Ke8; 37. Th8); 37. Th8+! Kxh8; 38. Dxf8+ Pg8; 39. Th1+ Th6; 40. Txb6 mat.

36. Df4 Txb3+; 37. Kf1 Lc5; 38. Te1

Wit staat nog steeds ruim gewonnen.

38. g5; 39. De4! Dc8; 40. dxe6+ Kg6; 41. b4! Ld6; 42. c5 Da6+; 43. Kf2 Dxa2+; 44. Te2

Rommelige stelling, zwart heeft niks.

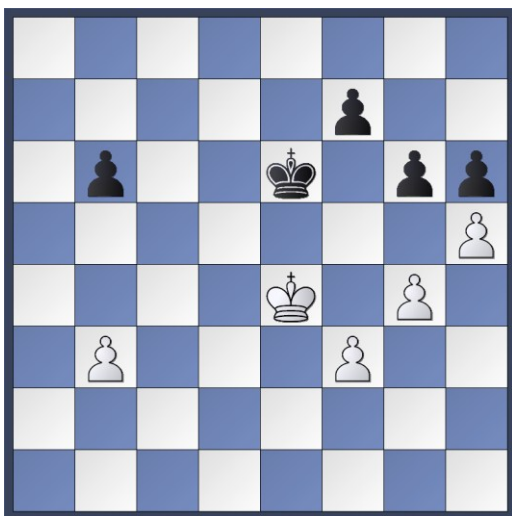
44. Lxc5+; 45. bxc5 Db3; 46. De5; 1-0.

Ook Piet Kooiman kwam tot winst. Tegenstander Aad Roemersma, die de laatste tijd toch al weinig bespaard blijft (eerder dit seizoen verloor hij ook al volstrekt onnodig van mij!) had een remiseaanbod moeten verzilveren, meende echter een fractie beter te staan en vergaloppeerde zich op leerzame wijze in het eindspel. Moraal van dit verhaal: smeed het ijzer als het heet is, maar probeer het niet met handen te breken!

☐	Piet Kooiman	(1942)
☒	Aad Roemersma	(2064)

Commentaar van Piet

Het slot van mijn partij tegen Aad Roemersma staat hieronder. De hele partij lang was de stelling binnen de remise-marge gebleven. Voor de toeschouwers maar een saai potje. Op de 31e zet weigerde Aad een remiseaanbod. We speelden dus verder en na de 40e zet van wit is de stelling ook volgens Fritz geheid remise. Het ziet er zo uit:

Het gaat dan als volgt verder:

40. g5; 41. f4 gxf4??

Maar dat is niet goed! 41. f6 was de aangewezen zet. Zwart komt nu in onoverkomelijke problemen.

42. Kxf4 Kf6; 43. b4 b5; 44. g5+! Kg7

Op 44. hxc5 volgt 45. Kg4

45. Kf5 hxc5; 46. Kxc5 Kh7; 47. h6 f5; 48. Kxf5 Kxh6

En de rest kunt u wel raden. Voor de preciezen onder u:

49. Ke5 Kg6; 50. Kd5 Kf6; 51. Kc5 Ke7; 52. Kxb5 Kd7; 53. Kb6 Kc8; 54. Ka7

En zwart legde het moede hoofd in de schoot. 1-0.

Dat waren al drie bordpunten, en Jeroen van Kuijk deed er een halfje bij door af te wikkelen naar een eindspel met ongelijke lopers en daarmee de sterke Jack Blanchard te bedwingen. Helaas gingen de resterende partijen verloren, zodat de eindzege *in extremis* toch nog met 4½-3½ naar Caissa ging. Was dat nou allemaal wel nodig geweest? Geenszins! Invallers Andy Gerritsen en George Boellaard gingen er tamelijk gedecideerd af, maar René Pijlman had wel degelijk kansen in een merkwaardige partij, waarin tegenstander Tigran Spaan nogal speculatief een dame inruilde voor twee torens, en aan het bord van Jos Kooiker speelde zich een klein drama af. Jos stond meer dan voortreffelijk maar overzag onder druk van de klok het enige trucje dat nog in de stelling zat en moest zich hoofdschuddend gewonnen geven.

7 november 2011	Tal/DCG 3	(1756)	-	Almere 3	(1821)	2½ - 5½
	J. Cromsigt	(1925)	-	M. van Niel	(1959)	0 - 1
	T. Visser	(1813)	-	M. Woudsma	(2141)	0 - 1
	M. Coolen	(1755)	-	K. Vlak	(1735)	0 - 1
	C. Groen	(1726)	-	T. van Rooijen	(1749)	1 - 0
	Chr. Alberti	(1697)	-	J. Dielhoff	(1799)	1 - 0
	E. Hoekstra	(1702)	-	J. Bertelkamp	(1711)	½ - ½
<i>Uw verslaggever:</i>	J. Loeve	(1733)	-	T. Sprong	(1753)	0 - 1
<i>Dirk Goes</i>	G. Boellaard	(1695)	-	P. Kooijman	(1720)	0 - 1

Derde redt het niet tegen sterk Almere

Nou ja, sterk, dat viel ook wel weer mee Aan zeven van de acht borden waren de ratingverschillen verwaarloosbaar, maar aan bord 2 zat namens Almere de puissant sterke Martijn Woudsma (2141). Daar viel voor de arme Tom Visser niet tegenop te boksen. Hij vocht lang, dapper en vergeefs.

Eerder op de avond had Erik Hoekstra met een woeste remise de score geopend. In een scherpe Siciliaan speelde hij op buigen en barsten, kwam gewonnen te staan maar miste de juiste voortzetting en mocht achteraf nog blij zijn met remise. Leuke partij!

☐	Erik Hoekstra	(1702)
☒	Johan Bertelkamp	(1711)

Analyse van Erik

1. e4 c5; 2. Pf3 d6; 3. d4 cxd4; 4. Pxd4 Pf6; 5. Pc3 a6; 6. Le2 e5; 7. Pb3 Le7; 8. 0-0 Le6; 9. Le3 0-0; 10. f4 Dc7; 11. f5 Lc4; 12. g4

Dit is de eerste zet die niet in het standaard boek van Fritz staat. 12. a4 of 12. Lxc4 schijnen normaal te zijn, maar ik zoek direct spel op de koningsvleugel.

12. Pxd4?

Zwart mocht kiezen uit 12. h6; 13. h4 d5; 14. g5 d4 of direct 12. d5; 13. g5 d4. Ik had berekend dat ik ook dan een paard op d5 kan krijgen: 14. gxf6 Lxf6; 15. Lxc4 Dxc4; 16. Lxd4 exd4; 17. Pd5, en dat wilde ik wel spelen.

13. Lxg4 Lxf1; 14. Pd5!

Deze had hij gemist. Wit kan nu een koningsaanval starten door eerst de zwarte dame op te jagen.

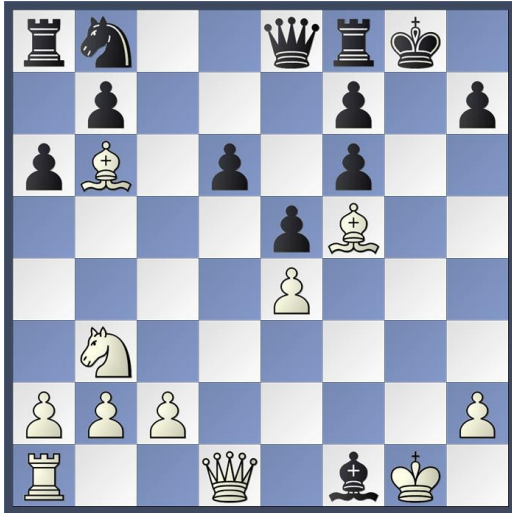
14. Dd8; 15. Lb6

De dame wordt afgeleid van f6.

15. De8; 16. f6

16. Pc7 Dc6; 17. Pxa8 Lb5 is minder handig, de stukken gaan dan naar de verkeerde vleugel.

16. Lxf6; 17. Pxf6+ gxf6; 18. Lf5

Inmiddels ontving ik al knipogen en veelbetekenende blikken van teamgenoten, ze zagen het wel zitten.

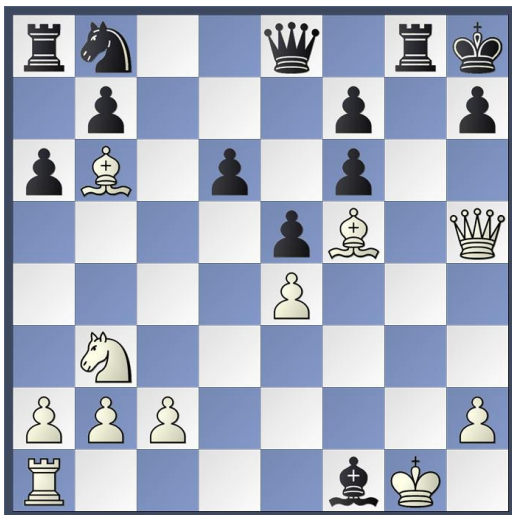
18. Kh8

Een andere poging is 18. Lh3; 19. Lxh3 Dc6; 20. Kh1 Dxe4+ (20. Dxb6?; 21. Dg4+-) 21. Lg2+-, maar ook dat is niet voldoende, er volgt Dxd6 of Lxb7. Wit staat dus gewonnen.

19. Dh5

Jammer, niet de beste. Ik was te gefocust op de zwarte koning en had geen oog voor de zwaktes in het centrum. 19. Dxd6 Tg8+; 20. Kxf1 Db5+; 21. Ke1! en zwart moet nu wel 21. Dc6; 22. Td1 Dxd6; 23. Txd6 spelen. Niet de meest spannende stelling, maar wel de veiligste manier voor wit.

19. Tg8+

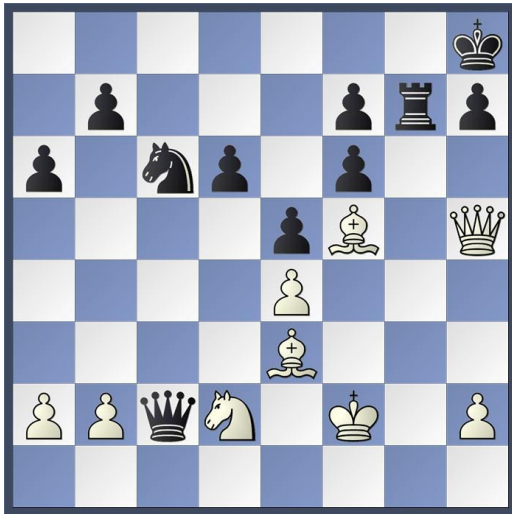
20. Kf2?

Ai, nu geef ik de winst uit handen. Ik meende dat ik niet kon slaan op f1, maar Fritz laat het zien: 20. Kxf1 Db5+; 21. c4!! Dxc4+; 22. Kf2 Dc2+; 23. Ke3+-. Prachtig! De tussenzet 21. c4 is werkelijk wonderschoon, vooral als je vergelijkt met de vorige variant, waarin 20. Db5+ werd beantwoord met 21. Ke1. In de partij komt de zwarte dame juist wél pijnlijk binnenvallen.

20. Tg7; 21. Txf1 Dc6; 22. Le3 Dxc2+; 23. Pd2 Pc6; 24. Tg1 Tag8; 25. Tgx7

Ik had wel door dat mijn aanval was afgeslagen, en had me eigenlijk al neergelegd bij remise. Er zitten veel zetherhalingen en eeuwig schaaks in. Alweer miste ik de zwakte van zwarts centrumpionnen: 25. Dh6 Pb4; 26. Dxf6 Pd3+; 27. Ke2 Pf4+; 28. Lxf4 exf4; 29. Tg4 f3+; 30. Ke3 Dc5+; 31. Kxf3 De5 en wit heeft nog een klein voordeeltje.

25. T_xg7

26. Lh6??

Geeft de partij uit handen. 26. Dh6 Pd4; 27. Dxf6 Dd1; 28. Dd8+ met eeuwig schaak was het enige.

26. Dc5+

Achteraf bekeken we vooral alternatieven voor zwart in deze stelling, om aan te tonen dat hij niet verloren staat, maar niemand heeft eraan gedacht dat hij misschien wel gewonnen stond! Johan liet zien: 26. Pe7; 27. Lxg7+ Kxg7; 28. D_xh7+ Kf8 met het idee 29. Dh8+ Pg8. Echter: 29. Dh6+ Ke8; 30. Dh8+ Pg8; 31. D_xg8+ Ke7; 32. Ke2 en wit wint. Ik liet vervolgens zien waar ik tijdens de partij naar keek: 26. Tg8; 27. Lxh7, maar dan heeft zwart gewoon 27. Tg7; 28. Lxg7+ Kxg7; 29. Dg4+ Kxh7; 30. Dh3+ en weer eeuwig schaak. Echter: 27. Dxf7 Dc5+; 28. Le3 Tg7; 29. Df8+ en het apparaat begint zelfs 'mat in 18!' te roepen.

26. Dc5+ is gewoon de enige goede zet, want na 26. Pd4; 27. Lxg7+ Kxg7; 28. D_xh7+ Kf8; 29. Dh6+ Ke7; 30. Lg4 Dxb2; 31. De3 Dxa2 moet zwart er nog hard voor werken, als hij al kan winnen.

27. Le3 Dc2??

Als we nou in deze stelling alternatieven voor zwart hadden gezocht, dan hadden we misschien 27. Dc1! gevonden. Dit levert de diagramstelling op, maar met de zwarte dame op c1 en wit aan zet. De witte damevleugel gaat eraf, wit heeft geen dreiging meer en zwart heeft wel een vervelende dreiging met 28. Pd4 gevolgd door 29. Dg1 mat. Wit heeft daar verrassend genoeg geen verdediging tegen:

- 28. b3 Pd4; 29. Pf3 Dc2+; 30. Pd2 d5 en zwart heeft alle tijd, de druk houdt aan.
- 28. Lh6 mag niet wegens 28. Dg1+; 29. Ke2 Tg2+ en spoedig mat omdat het veld d4 beschikbaar is voor de dame.
- 28. Dh6 Pd4; 29. Lxd4 exd4; 30. b3 en ook hier houdt de druk aan, zwart kan rustig 30. Kg8 spelen.
- 28. Lg4 Pd4 29. Ld1 kost ook de damevleugel.

Kortom: wit staat verloren na 27. Dc1!

28. Lh6??

Ik meende te moeten berusten in remise, ook al hadden we beiden nog meer dan 50 minuten op de klok. Geen probleem, leuke partij dacht ik nog. Mijn remiseaanbod werd nerveus ontvangen, en na overleg met zijn teamcaptain nam hij het aanbod aan. Had hij nou een paar van die 50 minuten gebruikt om te zoeken naar winst in plaats van remise, want ook in de slotstelling kan hij 28. Dc5+ 29. Le3 Dc1! spelen met winst. Ik heb nu dus mogen meemaken dat ik wegkwam met twee keer dezelfde blunder!

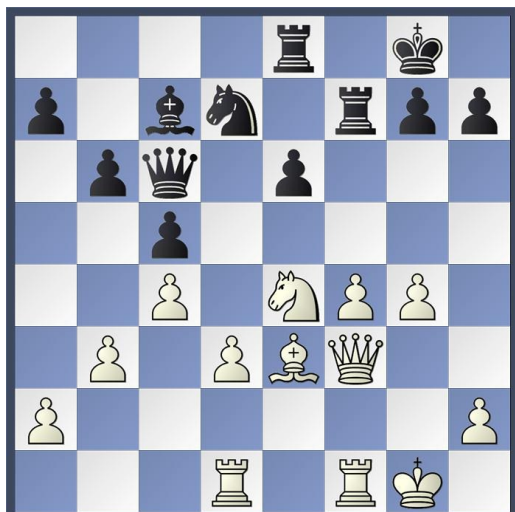
1/2–1/2.

Erik Hoekstra: woeste remise

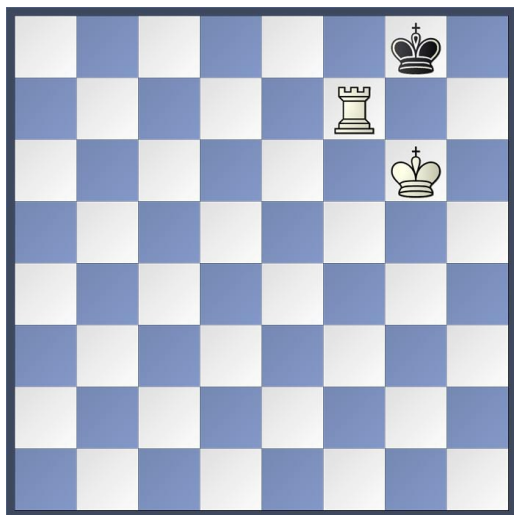
Over de borden 1, 3,7 en 8 wil ik kort zijn. Kansen, zo die er al waren, werden niet gegrepen, de punten gingen naar Almere en de wedstrijd was beslist. Cor Groen deed wat terug door op zo'n beetje de meest elementaire aller wijzes de vijandelijke dame te schaken.

□	Cor Groen	(1726)
■	Ton van Rooijen	(1749)

Met zijn laatste zet (20. Df3) heeft Cor een nogal opzichtig valletje ingebouwd. Er dreigt 21. Pf6+, 22. Dxc6 en uit, dat ziet een kind. Niet gehinderd door enig gevoel voor gevaar speelde de Almeerder 20. Tef8 en werd even later ruw gewekt.

En dan Chris Alberti! Met nog maar een minuut op de klok hoefde hij zijn tegenstander in een eindspel van koning + toren tegen kale koning alleen nog even mat te zetten, maar wist tot luid gegniffel van de stuurlui aan wal niet meer hoe dat moest. Uiteindelijk was het, met nog slechts luttele seconden op de klok, een beetje toevallig mat en kon Chris een tikje beschaamd aan de bar weer wat op verhaal komen. Speciaal voor Chris citeer ik uit stap 2 een simpele matvoering:

1. Tf6 Kh8; 2. Tf8 mat. *Elementary*

7 december 2011	Raadsheer 1	(1942)	-	Tal/DCG 3	(1706)		7 - 1
	S. Geuljans	(2035)	-	C. Groen	(1726)		1 - 0
	R. van Beemdelust	(2004)	-	n.o		(<i>regl.</i>)	1 - 0
	H. bij de Vaate	(2031)	-	A. Gerritsen	(1802)		½ - ½
	O. Cliteur	(1975)	-	E. Hoekstra	(1702)		1 - 0
	M. Yahia	(1905)	-	M. Coolen	(1755)		1 - 0
	H. Amand	(1829)	-	G. Boellaard	(1695)		1 - 0
<i>Uw verslaggever:</i>	A. de Roo	(1920)	-	J. Loeve	(1733)		½ - ½
<i>René Pijlman</i>	E. Niks	(1841)	-	H. Tulleken	(1531)		1 - 0

De wil om te winnen was er

Er woei een westerstorm met windkracht 10 die de kustprovincies en luchthaven Schiphol ontwrichtte, toen ik op woensdag 7 december gebouw De Poort aan de Kattenburgerstraat betrad om de wedstrijd Raadsheer 1 - Tal/DCG 3 te aanschouwen. De pepernoten op de bar moesten over de datum zijn.

Het tweede bord lag er verlaten bij doordat Jeroen Cromsigt wegens ziekte afwezig was. De reglementaire nul stond al onheilspellend op het scorebord.

“De wil om te winnen is er”, dacht ik nadat ik een rondje had gelopen. Op de borden van onze jongens waren pionnen en stukken geofferd alsof het Griekse euro’s zijn. Er stond een toren op de g-lijn en vijandelijke dames werden ingesloten. Gaandeweg bleek een en ander echter op Heerlense kalkgrond gefundeerd.

Cor Groen had met c3-d4-c5 een solide structuur aan de rand van het centrum opgebouwd. Het zag er allemaal heel speelbaar uit. De tijd brak Cor echter op. Hij had op een zeker moment nog 5½ minuten, zijn tegenstander nog 35. Het was oneerlijk.

Andy Gerritsen begrijpt hoe het spel gespeeld moet worden. Zijn pionnen waren opgerukt tot op de 5e rij, zijn toren stond fier op g3 de zwarte koning aan te kijken en Andy zelf straalde een en al ambitie uit. Het schijnoffer Lxc5 beantwoordde hij zelfverzekerd met het echte offer Lxh6, dat in dank werd aanvaard, waarna onze man in diep gepeins verzinkte. Met halsbrekende toeren, waaronder een correct dameoffer, wist hij het stuk terug te winnen, zijn paard vervolgens in het eindspel tegen de laatste zwarte pion te offeren en met enige aandrang ("Ik herhaal, ik bied nógmaals remise aan") remise binnen te slepen. Winst heeft er denk ik niet echt in gezeten.

Andy Gerritsen: "Ik herhaal, ik bied nógmaals remise aan"!

Erik Hoekstra had drie pionnen voor een stuk. Hij schoof de zwarte pionnen op de damevleugel in een strakke formatie naar a4-b4-c4, waar de witte stukken met angst en beven afwachtten wat komen zou. Helaas ging de zwarte pionnenwals te voortvarend voorwaarts, waardoor een eenzame pion op b3 overbleef waar weinig kracht van uitging. Dat gaf wit de gelegenheid een koningsaanval te lanceren met twee torens en een paard. Die was alleszins te keepen, maar hier liet Erik helaas steken vallen. Het onvoorzichtige Tb4 (beter was volgens mij Tbb7) maakte subiet een einde aan de partij.

Marlo Coolen begon met een evenwichtige stelling tegen oud-Taller Mustapha Yahia. Na enige ruil stond hij echter een pion achter. Bovendien dwong de stand op de klok hem tot een tempoversnelling, die al snel fataal bleek. Met een stuk achter en een opgejaagde koning was er vervolgens geen houden meer aan.

Jaap Loeve speelde een rustige partij, met een zeker positioneel evenwicht. De woeste breekzet g5 vroeg echter om moeilijkheden aangezien de zet niet veel meer bereikte dan dat het zwarte paard van f6 naar een uitstekende centrale positie op e4 werd gejaagd. Jaap vroeg me of hij remise mocht maken, want hij voelde een blunder aankomen. Ik zei nog, doe het niet, we staan niet zo best, maar nauwelijks een minuut later schudde hij de hand van zijn tegenstander en was remise een feit.

Even was er consternatie toen aan het naastgelegen bord – waar de strijd nog in volle gang was – de klok plots verdwenen was. Foutje van de wedstrijdleider, dat met enig improviseren werd hersteld. Aan dat tijdelijk klokloze bord zat George Boellaard met de zwarte stukken een deerniswekkende stelling te verdedigen die eruit zag als een Cityhopper die landt bij windkracht 10. Waar de middellijn van het strijdperk normaliter halverwege de vierde en vijfde rij ligt, lag hij bij George zo ongeveer op de zesde rij. Een batterij witte pionnen op de vijfde rij hield namelijk een zwarte pionnenruïne op de zesde rij onder de duim. In deze moeilijke situatie ontwikkelde George een listige strategie: hij lokte zoveel mogelijk zware witte stukken de beperkte ruimte van de zwarte stelling in om ze daar op te sluiten en aan te vallen. Het eerste deel van die strategie slaagde wonderwel. Op een zeker moment stond er in mijn herinnering een witte toren op f7, een dame op g7 en een wit paard op e6. De zwarte koning was naar d7 geëvacueerd en liep groot gevaar. Het tweede deel van de strategie verliep echter niet zoals gehoopt. In de verwickelingen won wit een kwaliteit en daarmee de partij. George beweerde aan de bar dat hij zeven zetten diep had gerekend, maar dat het noodlot hem op de achtste zet opwachtede. Ik had er zo mijn eigen gedachten bij. Als je Al Qaida én de Italiaanse maffia in je gangkast uitnodigt, dan kun je toch in redelijkheid niet zeggen dat er een dode viel omdat je één zet te weinig vooruit had gerekend?

Herbert Tulleken strooide met materiaal of het niets kostte. Hij had een stuk geofferd voor een paar pionnen en onduidelijke kansen met een L-D-batterij gericht op de witte koningsvleugel. Pf3 stond in de weg, maar werd door de oprukken- de g-pion verjaagd. Althans, als op dat moment Herberts dame op e4 niet aangevallen zou staan door een vijandelijke toren. Waar gaat die dame eigenlijk heen, vroeg ik mij af. Maar meer nog baarde mij zorgen dat niet Herberts klok maar die van zijn tegenstander liep. Txe4 liet dan ook niet lang op zich wachten en kort daarna viel het doek. Zijn tegenstander had het kunstje afgekeken en stelde een batterij Lg3-Df4 op, richting de zwarte koning, die zich in de buurt van c7 bevond. De zwarte dame, die Herbert zo lichtvoetig had geofferd, werd nu node gemist.

Op het scorebord stond 7-1. Het vooruitzicht van tegenwind op weg naar huis lonkte niet.

16 januari 2012	Tal/DCG 3	(1762)	-	Probleem 2	(1708)	5	-	3
Uw verslaggever: Dirk Goes	J. Cromsigt	(1925)	-	J. de Heer	(1734)	1	-	0
	T. Visser	(1813)	-	S. van der Wiel	(1639)	1	-	0
	A. Gerritsen	(1802)	-	J. Winsemius		0	-	1
	Chr. Alberti	(1697)	-	A. van Walraven	(1686)	1	-	0
	C. Groen	(1726)	-	M. Meuwissen	(1707)	1	-	0
	E. Hoekstra	(1702)	-	R. Lasschuit	(1740)	0	-	1
	J. Loeve	(1733)	-	G. Kemper	(1732)	0	-	1
	G. Boellaard	(1695)	-	H. Spanjersberg	(1719)	1	-	0

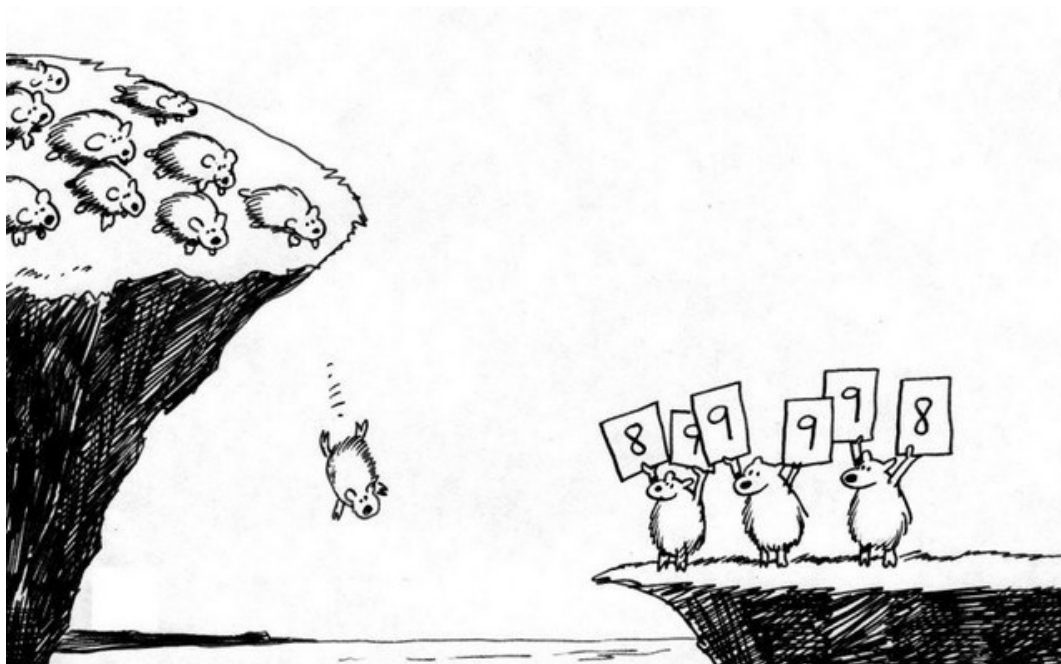
Derde langs afgrond naar winst

Voor aanvang van deze vierpuntenwedstrijd zat het dappere derde in een *must win situation*. Na drie verloren wedstrijden op rij, en daarbij een uiterst bedenkelijke bordscore van 5½ uit 24 (brrr), moest en zou er worden gewonnen in een ultieme poging degradatiegevaar te bezweren. Dat gebeurde uiteindelijk ook, maar voor het zover was ging daar, om het eens eufemistisch te zeggen, zo het een en ander aan vooraf

Topschorer Chris Alberti was als eerste klaar. Na wat pionnen te hebben geofferd (en niet, zoals Jeroen Cromsigt in zijn verslag op de website schreef, te hebben weggegeven) werd na een dameschaak op e5 een stuk veroverd. Het was meteen afgelopen. Dat Chris won kwam niet als een verrassing want hij stond al een tijdje veelbelovend, maar in de analyse achteraf bleek de zaak toch niet zo heel duidelijk. In de partij was de zwartspeler teruggeschrokken voor de lange rochade, maar dat bleek bij nader inzien toch zijn beste kans te zijn geweest. Hoe dan ook, Chris voorlopig op 3 uit 3, fantastisch!

Een 1-0 voorsprong in zo'n belangrijke wedstrijd is natuurlijk een prachtige opsteker, maar gaandeweg verschenen er aan de horizon toch wat inktzwarte wolkjes, die zich al spoedig spontaan tot volle punten materialiseerden, voor de Probleem-spelers wel te verstaan. Erik Hoekstra had zijn avond niet, Jaap Loeve traptte in een paardvork na heel goed te hebben gestaan en Andy Gerritsen kwam er domweg niet aan te pas. Tussenstand 3-1 achter, ai!

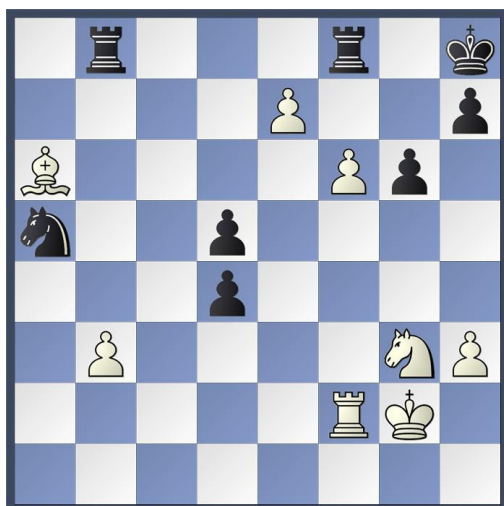
Jeroen Cromsigt scoorde de *Anschlussstreffer*. Hij stond al vanaf de zesde zet (!) een stuk voor, maar moest nog nauwkeurig spelen omdat zijn tegenstander daar aanvankelijk wat compensatie voor had. Uiteindelijk prima uitgetikt. Cor Groen trok de stand gelijk toen zijn tegenstander volkomen de kluts kwijtraakte en zich op sierlijke wijze als een lemming in de afgrond stortte.

Tom Visser dacht erg lang na over een logisch lijkende zet, beweerde bij navraag daar ook goede redenen voor te hebben gehad, wikkelde af op een manier die mijns inziens sterk voor verbetering vatbaar was maar had ten slotte een mooie paardvork in huis: 4-3 voor ons en in ieder geval één matchpunt!

□	Tom Visser	(1813)
■	Sander van der Wiel	(1639)

Stelling na 39. e6-e7:

39. Tf7

Met remiseaanbod. Tom besloot het erop te wagen, en waarom ook niet? Hij staat immers gewonnen. In deze fase zaten beide spelers overigens in tijdnood.

40. b4

Niet de sterkste. Fritz geeft een waardering van +4.11 na de zettenreeks 40. Lb5 d3; 41. e8D Txe8; 42. Lxe8 Tf8; 43. La4.

40. Pc4; 41. Lb7 Pd6

Door Tom zelf op zijn notatiebiljet voorzien van een vraagteken. 41. d3 is inderdaad meer *to the point*, vooral omdat het een valletje inbouwt. Immers, 42. Lxd5 Pe3+ en zwart is *back in business*!

42. Lxd5 Kg8; 43. Tb2 Tb5; 44. Lc4 Tb6; 45. Pe4 Pe8; 46. Lxf7+

Waarom in Godsnaam? Een gepend stuk kan altijd nog worden geslagen.

46. Kxf7; 47. b5 Pxf6; 48. Pxf6 Kxe7

48. Txf6 was de enige zet die niet onmiddellijk verloor, maar dan beslist 49. b6.

49. Pd5+; 1-0.

Het slot van de allesbeslissende laatste partij, waarin Tal/DCG werd vertegenwoordigd door raspaardje George Boellaard, tart werkelijk elke beschrijving. Sta mij toe toch een bescheiden poging te wagen

George was wat krakkemikkig uit de opening gekomen maar had zich al snel weten te herpakken. Weliswaar moest na wat geknoei een buitgemaakte pion weer worden ingeleverd, maar in het resterende eindspel leek remise (en daarmee winst voor Tal/DCG 3) toch de meest realistische prognose. De tijdverhouding baarde aanvankelijk nog wel wat zorgen (George 3 minuten, tegenstander nog 9), maar zes minuten later stond het ook wat dat betreft gelijk en kon het massaal toegestroomde publiek zich gaan opmaken voor een zinderende apotheose. George verblikte noch verbloosde en ging als ervaren schaker ijzig kalm met de druk om, hetgeen met geen mogelijkheid van zijn opponent kon worden gezegd. Deze raakte dermate liederlijk van het padje dat hij het presteerde tot drie keer toe een onreglementaire zet te doen, ongetwijfeld een wereldrecord De eerste twee keer kreeg George er reglementair twee minuten bij, en na de derde keer kon ik in mijn hoedanigheid als wedstrijdleider niet anders doen dan de partij voor de Probleem-speler verloren te verklaren, overigens in een stelling die toch al volkomen uit was. Einduitslag daarmee 5-3 voor ons, Tal/DCG 3 kan het nog!

George Boellaard: ijzig kalm

22 februari 2012	De Amstel 1	(1876)	-	Tal/DCG 3	(1757)	3 - 5
Uw verslaggever: Dirk Goes	P. van Lommel	(2068)	-	J. Cromsigt	(1925)	½ - ½
	Th. Hendriks	(2023)	-	T. Visser	(1813)	1 - 0
	P. Geertsema	(1915)	-	C. Groen	(1726)	1 - 0
	H. Joosten	(1783)	-	Chr. Alberti	(1697)	0 - 1
	J. Bosman	(1823)	-	G. Boellaard	(1695)	0 - 1
	Y. van Hoorn	(1785)	-	M. Coolen	(1755)	½ - ½
	D. Asfar	(1768)	-	B. Lampe	(1715)	0 - 1
	C. van der Zanden	(1840)	-	J. Loeve	(1733)	0 - 1

Fraai stuntwerk Tal/DCG 3!

Slechts weinigen geloofden in een wonder, maar op deze memorabele avond nam het derde team de gelegenheid te baat eens flink boven zichzelf uit te stijgen. Op papier waren alle Amstel-spelers superieur aan de onzen, maar ik heb het al eens eerder gezegd: wedstrijden worden gewonnen in de wispelturige harde schakerspraktijk en niet op papier.

De eerste klap was een daalder waard. Chris Alberti, dit seizoen toch al in bloedvorm, bouwde langzaam maar zeker een miniem voordeeltje uit en scoorde beheerst de openingstreffer (1-0). Ben Lampe kwam twee kwaliteiten voor en tikte het eindspel rustig uit (2-0). Marlo Coolen deed er een nuttig halfje bij na een partij waarin niet zo gek veel gebeurde (2½-½) en Jeroen Cromsigt boekte hetzelfde resultaat. In een boeiend gevecht kwam hij in hogere zin verloren te staan maar rechtte de rug en wist een eindspel met een pion minder te keepen. Tussenstand op dat moment 3-1 voor, dat zag er goed uit!

De eerste klap

Hierna ging er zo het een en ander mis. Tom Visser en Cor Groen hadden beiden van doen met tegenstanders van 200 ratingpunten meer en dat was domweg teveel gevraagd. Tom probeerde het met taai en vergeefs verdedigen (3-2) en Cor moest de vlag strijken na in een spervuur van tactische grapjes te zijn beland (3-3).

Jaap Loeve bracht in ieder geval één matchpunt binnen, en dat zat er al een tijdje aan te komen. Al vrij vroeg in de partij kreeg hij de kans met een loeisterk paard het onaantastbare veld d5 te bezetten en mocht zich los daarvan ook nog eens met zijn toren uitleven op de open c-lijn. Het had misschien wat sneller gekund, maar winst kon uiteindelijk niet uitblijven: 4-3, en aan de onnavolgbare George Boellaard de schone taak in ieder geval een halfje te scoren. Daar zag het lange tijd niet naar uit. Integendeel, een grove onoplettendheid betekende pionverlies, waarna hij er balorig een heel stuk en even later nog een kwaliteit tegenaan smeed voor wat vage schwindelkansen. Tot vlak voor het plotselinge einde leek winst voor de Amstel-speler de meest waarschijnlijke uitslag, maar onder druk van de klok ging hij op gruwelijke wijze kopje onder. Laat de beelden voor zich spreken:

□	George Boellaard	(1695)
■	Jan Bosman	(1823)

19. h4?

George: "Een afschuwelijke blunder. 19. Le3 was geboden in verband met een eventueel c6-c5. De rest is tijdnood en slapstick".

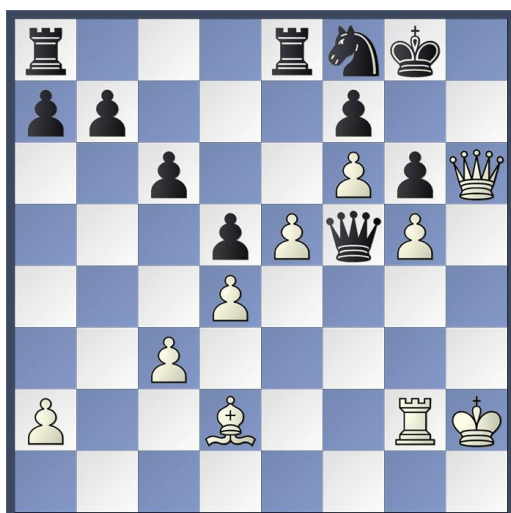
19. Lxg4; 20. Pg5 Dd7; 21. Tf4 Lh5; 22. Taf1 h6; 23. Dd3 hxg5; 24. hxg5 Lb4; 25. T1f2 Pe6; 26. Th4 Pf8; 27. Tfh2 Ph7; 28. Txh5 Dg4+; 29. Tg2?

29. Kf1 gxh5; 30. Tg2 Dd7; 31. g6!

29. ... Dxh5; 30. Th2 Dg4+; 31. Tg2 Df5; 32. Dg3 Lxc3; 33. bxc3 Db1+; 34. Kh2 Df5; 35. Dh4 Pf8?

35. Df3 haalt wits volgende zet uit de stelling vanwege 36. Dh5+. Maar die ellendige tijd

36. Dh6

Zwart heeft maar één zet natuurlijk: 36. Pe6. Echter, van alle goede geesten verlaten:

36. Df3?; 37. Dg7 mat.

Eindstand daarmee 5-3 en stunt voltooid!

16 december 2011	Chaturanga 2 (1385)	-	Tal/DCG 5 (1467)	1½ - 2½
Uw verslaggever: Emile Swagerman	E. Hulsman (1479)	-	K. Abma (1535)	½ - ½
	B. Meester (1209)	-	Th. Loermans (1532)	½ - ½
	J. Dijkink (1468)	-	J. Jaarsveld (1333)	½ - ½
	A. van Dijk	-	E. Swagerman	0 - 1

Geinige partijen

Het ene moment sta je ontspannen te relaxen met collega's, en zó ben je aan het rennen en vliegen om op tijd te zijn bij natuurlijk dé wedstrijd van het jaar: Chaturanga 2 vs. Tal/DCG 5. Het gehaaste karakter van deze ene zin geeft zo ongeveer weer hoe ongelooflijk snel alles kan gaan als je schaakt. Hoe is het ooit mogelijk geweest dat schaken een imago heeft ontwikkeld van saai, stoffig en traag??? Maar goed, bovengetekende heeft alles meegemaakt en zal het spannende – want spannend wás het! – relaas van de gehele avond in woorden trachten te vatten.

De datum: vrijdagavond 16 december 2011. Van 15.00 tot 16.30 uur was ik al lustig op het werk aan de jaarlijkse kerstborrel. En geheel tegen mijn natuur in, zo zullen mijn gewezen tegenspelers kunnen getuigen, had ik al een paar biertjes op. Het was immers vrijdagavond, dus dat moest toch kunnen? Dat het vijfde van Tal/DCG een wedstrijd had wist ik, maar inmiddels was ik al helemaal gewend aan mijn positie als bankzitter. Daarbij kwam nog eens dat ik op 24 oktober mijn laatste clubavond had bijgewoond. Een kleine rekensom leert de schaker dat ik dus al een kleine twee maanden niet aan training had gedaan.

En toen kwam dan dat kennelijk onvermijdelijke telefoontje van teamcaptain Karel Abma. Een kleine impressie van het begin van het bewuste gesprek heb ik hieronder weergegeven.

Mobiele telefoon: Rrrring.
Emile: "Met Emile".
Karel: "Hallo Emile, je spreekt met Karel, van de schaakclub.
Zeg, je weet dat je vanavond een externe wedstrijd hebt?"
Emile: "Eh, nee, eigenlijk niet."
Karel: "Oh. Maar kun je?"

De laatste vraag bleek retorisch. Nadat ik bijna alsnog ons rendez-vous had gemist (Karel kon me halverwege oppikken) en de TomTom na enig aandringen van Karel was ingesteld, kwamen we nèt niet buiten adem aan op de locatie van onze tegenstander, waar al een tijd niet tegen was gespeeld. Karel kon zich vaag nog iets herinneren van jaren her. Zat Chaturanga toen nog in bouwvallige noodlokalen, nu beschikte onze tegenstander over een hypermodern nieuw buurthuis, wat zijn ware schoonheid pas in de avond recht doet. Gelukkig is schaken typisch een activiteit voor donkere winteravonden!

Community Center Gein

Overigens werden we ontvangen in een achterafzaaltje op de tweede etage. Jos Jaarsveld zat al rustig op ons te wachten. Mét een bakkie, want koffie en thee konden vrij worden gepakt. De gezelligheid zat er dan ook al direct in. Of dit mede werd veroorzaakt door het buurtfeest dat beneden werd gegeven, valt te betwijfelen!

Nu was het wachten alleen nog op Thijs, want goede tradities moet je niet breken. Dat weet elke topsporter, net als Thijs' opponent, want ook van hem ontbrak ieder spoor. Gelukkig kwamen beiden vlak na elkaar rond 20.10 binnendruppelen, waardoor wij zonder noemenswaardige vertraging konden beginnen. Bij de gebruikelijke huishoudelijke zaken werd echter nog de heugelijke mededeling gedaan dat er – wederom gratis – bier beschikbaar was, aangeleverd door de organisatie van het buurtfeest.

Daarna barstte de strijd pas echt los! Vier externe partijen en evenzovele (of waren het er drie?) interne competitiewedstrijden. Al binnen enkele zetten bleek dat de Chaturanga-spelers zich graag bedienen van uitbundig commentaar op hun eigen spel. Anderen schromen niet om daar dan al spelend vol humor (of moet ik zeggen 'geinig') op in te gaan. Zelfs enkelen van ons konden geen weerstand bieden om hun mond te houden. Al met al een dolle boel, die bewijst dat schaken werkelijk een plezierige bezigheid is.

Wacht eens Bier? Gelach? TIJDENS DE WEDSTRIJD? Na de ingediende moties tijdens de laatste Algemene Ledenvergadering om lachen wettelijk tot een minimum te beperken, zal Karel zich ongetwijfeld eindelijk begrepen hebben gevoeld! Wij werden in elk geval niet langer in het ongewisse gelaten over de oorsprong van het kinderlijke karakter van de plaatjes die her en der op de site van Chaturanga rondzwerven.

Mijn eigen partij was nog net geen anderhalf uur onderweg toen mijn tegenstander en ik als eerste elkaars hand konden schudden ten teken dat onze partij erop zat. Een korte beschrijving van deze partij vindt u verderop.

Misschien vijf minuten daarna kon Karel op bord 1 een half punt laten aantekenen. Na een – naar het schijnt mooie – variant van de Siciliaan lagen beide stellingen tijdens het middenspel al behoorlijk open. Karel vermoedde echter dat zijn opponent net een zetje sneller was dan hij, en bood slim remise aan op een geschikt moment. Helaas heb ik verder niet veel van deze partij meegekregen, aangezien ik zelf omstreeks die tijd nog zat te zwoegen.

Op bord 2 werd een zeer interessant duel uitgevochten. Thijs kreeg een pittige aanval op zijn (zwarte) koningsvleugel te verduren maar stond positioneel sterk genoeg om zijn tegenstander tot terughoudendheid te dwingen. Een snelle omschakeling naar een mogelijke fatale aanval op de witte stelling dreigde, reden genoeg om te beslissen tot de tweede remise van de avond.

Toen bleef alleen nog bord 3 over. Hier was Jos met een taaie aanval bezig. Pionnen sneuvelden over en weer dat het een lieve lust was, en de grote hoeveelheid stukken die nog overal op het bord rondzwierven maakten winst een lastige taak. Jos leek zeker kansen te hebben, maar de eigen verdediging bleef met zoveel open lijnen een zorgenkindje. Zijn tegenstander viel als eerste ten prooi aan zijn eigen zenuwen en vroeg de Chaturanga-captain of hij voor remise mocht gaan. Alles overwegend ging Jos daarmee akkoord, niet wetende wat de einduitslag daardoor zou worden: 1½-2½, in ons voordeel.

Al met al een gezellige avond. Er was gezelligheid, bier, gelach, bier, winst en bier. Maar serieus: Chaturanga is een club met een open, prettige sfeer, die ze goed weten over te brengen op hun gasten! De laatst overgebleven spelers waren zelfs niet te beroerd om Karel en mij nog na afloop de uitgang te wijzen. Dat bleek nog een behoorlijke opgave. Te onzer verdediging wil ik nog wel aanvoeren dat op dat moment A) de alcohol begon te werken; en B) de deur werkelijk verstoppt zat achter een hoekje met daarachter nog een gangetje. Onze oriënterende vaardigheden werden werkelijk tot op het laatst van de avond tot het uiterste gedreven. Gelukkig voor ons dat we daar niet eerder moeite van ondervonden, anders was de einduitslag wellicht iets minder positief geweest.

Tal/DCG 5 was aan begin van het seizoen nog met de helft gedecimeerd (ten behoeve van de andere teams) en zelfs het behalen van een gelijkspel leek voor de grootste optimist een utopische gedachte, maar vandaag verloor niemand en lieten we onze ware kracht zien! Dat betekent dat eindelijk de vloek, die een half seizoen heeft gerust op het 5e en laatste team van Tal/DCG, is gebroken.

Kort tussendoor: de statistisch oplettende lezer zal zich wellicht hebben verbaasd over 'decimeren met de helft'. De auteur vond deze uitdrukking echter 'zéér van toepassing' op het omschrijven van droombeelden en visioenen.

Vanaf nu speelt Tal/DCG 5 dan ook met het motto: zolang je niet verliest win je, en tel je mee. Niet langer een ondergeschoven kindje dus, maar een team dat zich zonder problemen zou kunnen handhaven in de hoogste regionen van de KNSB-competitie. Karel stak na afloop bij de auto nog een echte feestsigaar op en ik decimeerde mijn voorraad bierjes nog maar eens (met de helft). Leve Chaturanga!

☐ **Ton van Dijk**
☒ **Emile Swagerman**

1. e4

Natuurlijk een agressieve zet, die mij bij gebrek aan oefening enigszins verontrustte. Toch maar 'klassiek' pareren

1. e5; 2. Lc4 Pf6; 3. d3

Hé, een loper voor de stelling. Mét de mogelijkheid om een zetje om in te lopen, dus

3. d5; 4. exd5 Pxd5; 5. Pf3

Kennelijk meer interesse in een centrumpion dan in paarden. Zelf vond ik die gedwongen doorontwikkeling van mijn stukken niet heel erg.

5. Pc6; 6. O-O Le6; 7. b3

De loper staat nu echt vast voor de stelling.

7. Ld6; 8. Pg5

Een paard zo dicht tegen mijn stelling aan. Dit was een hinderlijke zet. 8. f6 is natuurlijk geen optie (dekken Le6 en doordekken Pd5), terwijl 8. h6 mogelijk zou leiden tot verlies van mijn loperpaar én een dubbelpion én een open koningsstelling. Ik zag (iets te snel) de oplossing in het dreigend opstellen van mijn dame met

8. Df6

Een zet die achteraf gezien bar slecht was, want het deed helemaal niets: pure bluf! Had ik met wit gespeeld, dan was 9. Pe4 leuk geweest om toch het loperpaar te breken. Daarbij ook nog eens tempoverlies voor mij (zwart) omdat de dame in veiligheid gebracht moet worden. Gelukkig miste mijn tegenstander deze zet. Zijn keus voor de vervolgzet was echter even verrassend als onhandig.

9. Pf3?

En zo staat het paard na één zet weer keurig op veilige afstand. Mijn beurt om irritante zetjes te doen!

9. e4

Had wit de eerder genoemde variant met Pe4 gespeeld, dan was dit onheil voorkomen en had ik teruggekund naar de tekentafel met snode plannen.

10. Lxd5

Begint wit hier echt af te ruilen op het punt van stukverlies? Jazeker! Gelukkig heb ik daar nu niet zo'n moeite mee. Het ziet er zelfs naar uit dat mijn stelling er ook nog eens beter op gaat worden (meer ruimte).

10. Lxd5; 11. c4

Weliswaar een aanval op Ld5, maar feitelijk gezien gaat daar de laatste goede verdedigende optie (namelijk 11. c3) voor de toren op a1!

11. exf3

Waarschijnlijk niet de beste zet, maar de laatste twee zetten hadden me overtuigd dat Ton gevoelig was voor druk, dus de koningsstelling bedreigen leek me wel interessant.

12. g3 Le6

Dit bevestigde mijn vermoeden. Niet alleen kan mijn loper keurig ontkomen, ook blijft de dreiging op de toren op a1 praktisch onomkeerbaar. Vervolgens kwam Ton nog wel met een penning, mogelijk met de gedachte om de d-pion te laten doorlopen, maar ondertussen rook ik de geur van vers gekapt hout:

13. Te1 Dxa1; 14. Pd2 Dxa2; 15. Pxf3 O-O-O

Mijn dame stond niet erg praktisch, maar de penning was een doorn in mijn oog. Door te rokeren betrek ik de dame bij de verdediging. Daarbij moet wit enkele zetten doen om effectief een aanval te organiseren op deze kant van het bord.

16. Te2 Da5; 17. Lb2 Lg4

Matige dreiging, want bijvoorbeeld 18. Te3 levert een dubbele dekking van het paard op. Maar wit koos voor

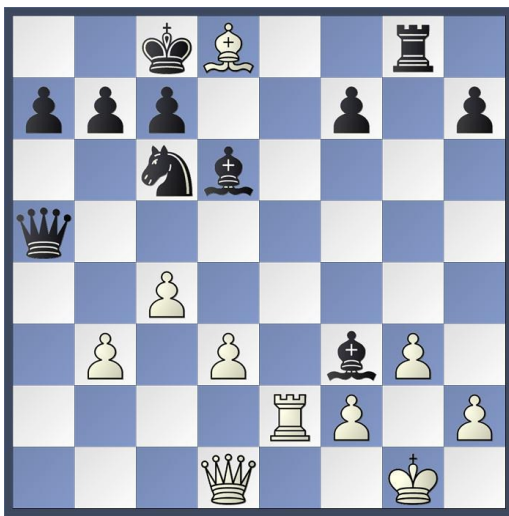
18. Lxg7 Thg8

Nog een toren van zwart in het spel, en nog een dreiging voor wit om te verdedigen.

19. Lf6 Lxf3

Ik ruil alleen een toren voor een paard als ik zeker weet dat ik die kan terugwinnen. En wie weet krijg ik de loper ook nog te pakken

20. Lxd8

20. Pd4

Natuurlijk gaat na deze zet de toren vallen, maar als wit niet uitkijkt, valt ook de dame nog na 21. Pe2+; 22. Kf1 (gedwongen!) Pxd3+. Nu is de dame nog te redden, maar de toren en loper vallen onherroepelijk. Daarmee zou wit beide lopers, een paard en een toren achter staan. Zet 21 is dan ook nooit gespeeld: 0-1.

Humor

Uit de zeldzaam melige film *Austin Powers, the spy who shagged me*:

Ivona: "Do you know how we keep warm in Russia?"

Austin: "I can guess baby."

Ivona: "We play chess."

Austin: "I guessed wrong"

SGA-cupteam wint

15 december 2011	VAS	(1922)	-	Tal/DCG	(1973)	2 - 2
<i>Uw verslaggever: René Pijlman</i>	T. Mol	(2047)	-	J. van Kuijk	(1954)	0 - 1
	J. Jung	(1863)	-	W. Hensbergen	(2038)	½ - ½
	R. van Dongen	(1870)	-	R. Pijlman	(1967)	½ - ½
	M. van der Veen	(1906)	-	V. Jongkind	(1933)	1 - 0

Het SGA-cupteam is door naar de kwartfinale!

Willem had volgens eigen zeggen een minremise (stond matig), ik een plusremise (stond beter, gevochten tot het pionneneindspel, kon de winst net niet vinden). Vincent vloog er binnen 18 zetten of zo iets vanaf. Hoe Jeroen gewonnen heeft heb ik eigenlijk niet gezien (het was Spaans, dat weet ik nog wel).

..... en blijft winnen !!

7 maart 2012	De Raadsheer	(1984)	-	Tal/DCG	(1973)	1 - 3
<i>Uw verslaggever: René Pijlman</i>	S. Geuljans	(2035)	-	W. Hensbergen	(2038)	0 - 1
	R. van Beemdelust	(2004)	-	V. Jongkind	(1933)	1 - 0
	A. de Roo	(1920)	-	R. Pijlman	(1967)	0 - 1
	O. Cliteur	(1975)	-	J. van Kuijk	(1954)	0 - 1

Het sterrenteam van Tal/DCG heeft in de kwartfinale van de SGA-cup met 3-1 overtuigend gewonnen van De Raadsheer. De wedstrijd was nog nauwelijks begonnen, of Vincent en zijn tegenstander aan het tweede bord verlieten het strijdtoneel. Was iemand plotseling ziek geworden? Hadden de spelers er geen zin in en was tot remise besloten? Nee, Vincent liet schuld bewust weten dat hij geblunderd had. Hoe was het toch mogelijk? Er was iets als 1. d4 f5; 2. Pc3 Pf6; 3. Lg5 -; 4. Lxf6 exf6 gespeeld en niets wees erop dat zich onheil zou aandienen op de diagonaal e5-h8. Toch kon wit slechts enkele zetten later Dxe5+ spelen en daarmee de toren op h8 winnen. Welke bizarre zettenreeks dat mogelijk kan hebben gemaakt, zou een leuke vraag zijn voor een kerstpuzzel.

Met de cupformule is het tweede bord ongunstig om te verliezen, want bij 2-2 valt eerst het vierde bord af, daarna het derde en dan pas het tweede. Willem, René en Jeroen wisten wat hen te doen stond, rechtten de rug en spannen de spieren. Het resultaat mocht er zijn! Jeroen won in een gelijkwaardige partij met een leuk tweepaardenmat (1. Pe2+; 2. Kh1 Tc1; 3. Txc1 Px2#). René manoeuvreerde in een prettige drukstelling zijn paard van d2, via f1 en h2 naar g4, om het op h6 te offeren voor een koningsaanval. Die aanval werd afgeslagen en de partij vervolgde met de lastige materiaalverhouding toren en 3 pluspionnen tegen looper en paard. Rond de 40e zet maakte een plotselinge blunder van de tegenstander een einde aan de interessante partij.

Op het 1e bord was inmiddels de tijdnoodfase aangebroken. Willem had een overtuigende plustoren en twee gevaarlijke vrijpionnen, maar werd lastiggevalen door wat aanval op zijn enigszins ontblote koning. Met slechts een paar minuten op de klok sloeg Willem de aanval behendig af door een kwaliteit terug te geven. Vervolgens nam hij de aanval over en ruilde de zware stukken, waarna een oprukkende vrijpion een einde maakte aan het laatste sprankje hoop van de Raadsheeren.

René en Dirk in hoger kerstsferen

- door Dirk Goes -

Het Stukkenjagers Kersttoernooi te Tilburg, dat werd gespeeld op zaterdag 24 december, mocht zich verheugen in de deelname van René Pijlman en bovengetekende. Veel vertrouwen in een hoge klassering hadden we niet, want op grond van onze ratings moesten we allebei in de sterk bezette A-groep spelen, waar we respectievelijk 30e en 32e waren geplaatst. Gelukkig is meedoen belangrijker dan winnen

Bij binnenkomst van de treincoupé werden we geconfronteerd met een verdacht pakket (zie foto hiernaast). René, die zijn taak als waakzaam burger serieus neemt, wilde meteen de betrokken autoriteiten verwittigen, maar er was geen hond te zien, laat staan een conducteur, dus gokten we er maar op dat de doos geen explosieven bevatte. En laten we wel zijn, die jongens van Al-Qaida zijn, behalve tuig van de richel, ook best wel professionele lui die toch niet heus niet zo laks zouden zijn om bompakketten in het zicht te leggen. En waarempel, toen we in Utrecht overstapten op de boemel naar Den Bosch, werd het pakket meegenomen door een slordig bebaarde medereiziger. Verder een voorspoedige reis genoten, en om 10.00 uur kwamen we aan op Station Tilburg CS.

Vanaf het station was het een kleine wandeling naar Gebouw De Harmonie, de speelzaal van Stukkenjagers. Schuin tegenover de ingang zag René een aanplakbiljet (zie foto links) met een voor schakers pakkende tekst: veerkracht tonen, van jezelf blijven winnen, steeds opnieuw. Ach ja, hoe waar! We glimlachten wat, en moreel gesterkt door deze wijze filosofische woorden betraden we het pand, vastbesloten veerkracht te tonen en steeds van onszelf te blijven winnen, voorzover we überhaupt begrepen hoe je dat doet natuurlijk

Aan het toernooi werd deelgenomen door 85 schakers, ongeveer gelijk verdeeld over twee groepen. Grote favorieten in de A-groep waren GM Karel van der Weide en IM Jan-Willem de Jong, maar er liepen nog veel meer sterke schakers rond: 3 in de 2300, 5 in de 2200 en 12 in de 2100. Te sterk voor goedwillende amateurs als René en ik, maar we moesten er maar het beste van te maken.

Uiteindelijk eindigden we allebei op 2½ uit 7, wat gezien de sterke tegenstand alleszins aanvaardbaar was. De nogal vette hoofdprijs in de A-groep werd met een score van 5½ uit 7 gedeeld door GM Karel van der Weide, IM Jan-Willem de Jong en de nog titelloze (maar dat zal niet lang meer duren) Mark Haast. Met nog een laatste afzaker proostten wij op de naderende feestdagen, en terwijl we dierbare herinneringen koesterden aan een buitengewoon relaxed toernooi namen René en ik de trein terug naar Amsterdam. Zo is het leven mooi

Scoretabel kroongroep seizoen 2011/2012

Bonoo, I.
Cromsigt, J.
Gerritsen, A.
Goes, D.
Hensbergen, W.
Kooiker, J.
Kooiman, P.
Lai, H.T.
Lubbers, J.
Manshanden, M.
Mehra, R.
Mekuria, R.
Nagel, Y.
Scheermeijer, P.
Scheermeijer, R.
Schoffelman, F.
Veenstra, F.
Visser, T.
Vos, Chr.
Vos, T.

Bonoo, I.			1	0		1					1				1				1
Cromsigt, J.			½			1	½		1		u			0					
Gerritsen, A.	0	½						1				0	½					1	
Goes, D.	1				1			1		0			½				1		
Hensbergen, W.				0							u	½	0				1	0	
Kooiker, J.	0	0									½	u					u	u	
Kooiman, P.		½		0								½			½			1	½
Lai, H.T.			0						1		1				1			u	0
Lubbers, J.		0		1								1	1	½					0
Manshanden, M.								0					0		0		0		
Mehra, R.		u			u	½						1					0	1	
Mekuria, R.	0				½	u	½	0			0								
Nagel, Y.			1		1				0						0	½		1	
Scheermeijer, P.			½	½					0	1						1			0
Scheermeijer, R.		1					½		½						1	½			u
Schoffelman, F.	0							0		1			1		0		1		
Veenstra, F.						u					1		½	0	½	0			
Visser, T.				0	0	u	0			1	0								
Vos, Chr.			0		1		½	u					0						u
Vos, T.	0							1	1					1	u			u	

u = uitgesteld.

Stand na 6 van de 8 ronden

1.	Bonoo, I.	5		Cromsigt, J.	3
2.	Goes, D.	4½		Mehra, R.	3
3.	Vos, T.	3½		Gerritsen, A.	3
	Lubbers, J.	3½	14.	Vos, Chr.	2½
	Scheermeijer, R.	3½	15.	Hensbergen, W.	2
	Nagel, Y.	3½		Kooiker, J.	2
	Lai, H.T.	3½		Veenstra, F.	2
8.	Schoffelmeer, F.	3	18.	Visser, T.	1½
	Kooiman, P.	3	19.	Mekuria, R.	1
	Scheermeijer, P.	3	20.	Manshanden, M.	0

Scoretabel B-groep seizoen 2011/2012

Abma, K.
Balhuizen, H.
Berg, B. van den
Boellaard, G.
Bruinsma, H.
Dreef, B.
Flikweert, C.
Groen, C.
Haastere, R. van
Heijnis, C.
Jaarsveld, J.
Jonge, H. de
Lampe, B.
Loermans, Th.
Loeve, J.
Roos, M.
Streef, J.P.
Thijssing, R.
Visser, W.

Abma, K.					0			0											
Balhuizen, H.			0	1				½				½						1	
Berg, B. van den				u			u	u				u			1			u	
Boellaard, G.		1						1	1		½	1				½			
Bruinsma, H.		0	u					½				½			½				1
Dreef, B.	1					½					0		u						
Flikweert, C.						½		0	1					u	½			u	
Groen, C.													½			½	u	u	
Haastere, R. van	1	½	u	0	½		1												
Heijnis, C.				0			0			u			0	0					
Jaarsveld, J.									u		0			0			0		
Jonge, H. de				½		1				1		1		1		0			
Lampe, B.		½	u	0	½						0								
Loermans, Th.			u			u		½		1					½	0	u		
Loeve, J.						u			1	1	0						u		
Roos, M.			0		½	½	½												
Streef, J.P.				½			½				1		1			½	1		
Thijssing, R.		0					u			1			u	u		½			
Visser, W.			u		0		u	u							0				

u = uitgesteld.

Stand na 6 van de 8 ronden

1.	Boellaard, G.	5	Lampe, B.	2½
2.	Jonge, H. de	4½	Thijssing, R.	2½
	Streef, J.P.	4½	Flikweert, C.	2½
4.	Balhuizen, H.	4	Roos, M.	2½
5.	Loermans, Th.	3½	15. Dreef, B.	2
6.	Groen, C.	3	Visser, W.	2
	Haastere, R. van	3	Jaarsveld, J.	2
	Bruinsma, H.	3	18. Heijnis, C.	1
	Berg, B. van den	3	19. Abma, K.	0
10.	Loeve, J.	2½		

Hein de Vries Schaaktoernooi

– door Dirk Goes –

Het Hein de Vries Schaaktoernooi wordt traditiegetrouw door Schaakgenootschap Het Paard van Ree uit Wijk aan Zee georganiseerd op de laatste drie dagen van het jaar. Voorheen stond het bekend als het Wijn aan Zee-toernooi, maar sinds enkele jaren is het genoemd naar de in 2005 overleden clubicoon Hein de Vries. Zeven potjes van 1 uur p.p.p.p., buitengewoon relaxed toernooi, aardige mensen. Vroeger nogal vaak aan meegedaan, maar de laatste jaren was het er niet van gekomen en ik vond het de hoogste tijd worden voor een hernieuwde kennismaking. Op de website even de lijst met deelnemers doorgenomen, en ik bleek niet eens de enige Tal/DCG'er te zijn want onder de 36 deelnemers bevond zich ook Frits Veenstra, leuk! Met mijn rating van 1934 hoefde ik alleen René Hennipman (ZSC/Saende, 2100) en Olaf Cliteur (o.a. De Raadsheer, 1975) voor me te dulden, terwijl Frits als tiende was geplaatst.

Een aardig bijprogramma van dit toernooi was dat de taalkunstenaars Maxim Aafjes en Paul Jurriëns, stadsdichters van de gemeente Beverwijk in respectievelijk de jaren 2011 en 2012, af en toe kwamen voordragen uit eigen werk, dat voor de gelegenheid was toegesneden op het schaakspel. Deze, van Paul, vond ik de leukste (ik werk zelf bij een accountantskantoor dus ik spreek die wartaal een beetje):

Schaakmanagement

Twee high potentials uit het human capital gaan in een bilateraaltje hun ding doen.
De kick-off van deze nieuwe uitdaging gaat, zeg maar, soepel van start.
Met ambitie zetten ze hun implementatieplannen op de rails waarbij
het eerste target is om confidence zien te establishen in deze environment
De schaakmanagers rollen de inputfase uit en geven hem handen en voeten.
Slagvaardig stellen ze zich pro-actief op om de deadline te halen.
Zwart en wit zijn de actoren in het veld van het systeem.
Gebruikmakend van een breed instrumentarium blijven ze dicht bij zichzelf.
Out of the box denkend wordt een top-down approach gehanteerd.
De aanvallers krijgen een coördinerende, faciliterende rol en de verdediging
wordt pragmatisch verankerd om de stelling te optimaliseren
Het krachtenveld komt nu duidelijk in beeld rond het issue “mat”
Na een fundamentele heroverweging wordt een afslankoperatie doorgevoerd.
Het business plan wordt in het hoofd nog eens doorgecommuniceerd, en
er ontstaat een transparant assessment van de situatie.
Als risicobeheersing wordt daarom de looper als troubleshooter ingezet.
De voor ogen gehouden totaaloplossing moet zorgen voor een winstmaximalisatie.
Uiteindelijk wordt met passende maatregelen het doel gerealiseerd maar
het verwachtingspatroon wordt omgebogen in een learning moment.
De competenties blijken per saldo ontoereikend en het spel wordt afgetikt.
Dan maar een huilbierje doen.
Tjakka!

De eerste drie ronden liepen volgens plan: 3 uit 3. In de vierde ronde kwam de eerste echte test, met zwart tegen Frits. Om krachten te sparen, en ook een beetje omdat ik niet wilde winnen van een clubgenoot, bood ik nog vóór er een zet gespeeld was remise aan, maar daar wilde Frits niet van weten. Het werd een leuke partij, zeker voor mij

☐ **Frits Veenstra**
☒ **Dirk Goes**

1. d4 c5; 2. c4 cxd4; 3. Dxd4 Pc6; 4. Dd1 Pf6; 5. Pc3 e6; 6. a3 d5; 7. Lg5 d4; 8. Pe4 Le7; 9. Pxf6 Lxf6; 10. Lxf6 Dxf6

De zwarte stelling verdient reeds sterk de voorkeur.

11. Pf3 e5; 12. b4

12. Le6

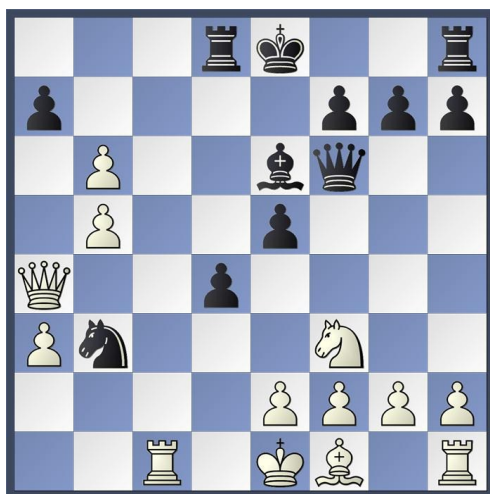
Ik schrok terug voor de variant 12. e4; 13. b5, maar volgens Fritz had ik me daar rustig op kunnen inlaten op grond van de variant 13. exf3; 14. bxc6 d3!! Deze ongelooflijke zet had ik gemist in mijn vooruitberekening. Na 15. exd3 Dc3+ is het uit en ook het iets minder slechte 15. Ta2 Dc3+; 16. Dd2 Dxd2+; 17. Txd2 dxe2 verliest materiaal. Opgemerkt zij dat de variant 13. Pd2 e3; 14. fxe3 dxe3; 15. Pe4 Dh4+; 16. Pg3 0-0 wit slechts een onspeelbare stelling oplevert.

13. Tc1 Td8; 14. b5 Pa5; 15. Da4 b6; 16. c5

Vrijwel à tempo gespeeld. 16. Pd2 bood meer kans op overleving.

16. Pb3; 17. cxb6

Opportunistisch gespeeld!

17. axb6?!

Wellicht wat te voorzichtig. Ik vond de stelling na 17. Pxc1; 18. bxa7 te link maar Fritz blijft als altijd koelbloedig en wikkelt met 18. 0-0; 19. b6 Pb3; 20. b7 e4; 21. a8D d3 kalmpjes af naar een gewonnen stelling.

18. Tc6 e4; 19. Pd2 Pc5?!

Objectief gezien niet de beste. Beter 19. Pxd2; 20. Kxd2 Dxf2 of 19. e3!; 20. Pxb3 Dxf2+; 21. Kd1 Lxb3+; 22. Dxb3 d3.

20. Txc5 bxc5; 21. Pxe4 De5; 22. Dc2 d3!; 23. exd3 f5

De beslissing.

24. Dxc5 Da1+; 25. Ke2 fxe4; 26. Dc6+ Kf7; 27. Dc7+ Td7; 28. Df4+ Df6; 29. Dxe4 Te8; 0-1.

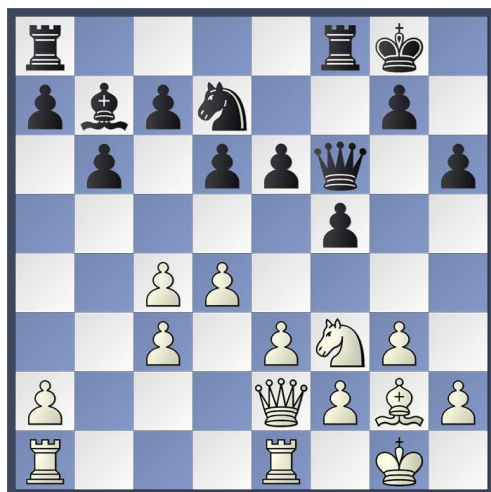
Na een welverdiende bye in de vijfde ronde verwachtte ik in de zesde ronde met één van de ratingfavorieten René of Olaf te worden geconfronteerd, maar die ontliiep ik omdat ze allebei al met halve en hele punten hadden gestrooid. Ik werd ingedeeld tegen *local hero* Fons Vermeulen (1741), en na 24 zetten was ook die klus geklaard. Met nog één ronde te gaan stond ik een half punt los.

In de laatste ronde, met zwart tegen Alkmaarder Johan Plooier, ging het er echt om spannen. Na een grove onachtzaamheid moest ik afscheid nemen van een pion:

□	Johan Plooier	(1878)
■	Dirk Goes	(1934)

Stelling na 13. Tfe1:

13. e5?

Goed idee, slechte timing. En wel hierom:

14. Pxe5!

Shhhiiiiittttt!!!!

14. dxe5; 15. Lxb7 Tae8; 16. Dd2 c6; 17. d5 e4!

Creatief gespeeld! Voor het paard is een grote toekomst weggelegd.

18. Lxc6

Fritz geeft de voorkeur aan 18. dxc6.

18. Pe5; 19. De2 Tc8?!

De variant 19. Pxc6; 20. dxc6 Tc8 dringt zich op, maar ik wilde mijn sterke paard op het bord houden.

20. Ted1 Pf3+?!

Consequent, maar te gevaarlijk. Ik had toch echt voor 20. Pxc6 met ongeveer gelijke stelling moeten kiezen.

21. Kg2 Dg6; 22. Ld7 Dg4; 23. Td2

23. Lxc8 Ph4+; 24. Kf1 Dh3+; 25. Ke1 Pf3+; 26. Dxf3 exf3; 27. Le6+ Kh7 schatte ik in als *tricky* maar speelbaar voor zwart.

23. Pxd2

Toch maar nemen

24. Dxd2 Df3+?

Zeer slecht. De dame staat op g4 beter dan op f3. De reden blijkt spoedig.

25. Kg1 Txc4; 26. d6?!

26. Lb5 wint een kwaliteit. Immers, 26. Tcc8; 27. Le2 en aan de bar kunnen de zonden worden overdacht

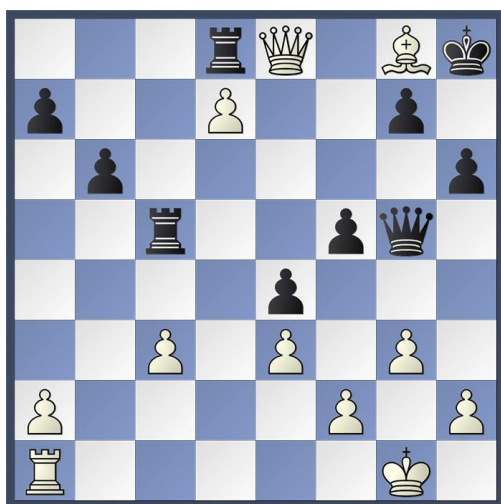
26. Tc5

Om 27. Dd5 uit de stelling te halen en niet omdat ik de variant na Lf7-b5 inmiddels had gezien. Stellingsgelukje

27. Le6+ Kh8; 28. d7 Td8; 29. Dd6 Dg4; 30. De7 Dg5

Just in time!

31. De8+ Kh7; 32. Lg8+ Kh8; 33. Le6+ Kh7; 34. Lg8+ Kh8

En remise gegeven omdat Johan niet zag hoe hij moest winnen. Fritz geeft desgevraagd de oplossing: 35. h4 Df6; 36. Lf7+ Kh7; 37. Td1 Te5; 38. Lg6+ Dxc6; 39. Dxd8 Dg4; 40. Tf1 Td5; 41. De8 De2; 42. d8D en uit.

En zo was ik met 6 uit 7 in ieder geval gedeeld eerste. De jeugdige Maarten Froma (Castricum, 1610) kwam nog langszij, maar dat mocht de pret niet drukken, en met een hoofdprijs van vier flessen wijn keerde ik huiswaarts.

De eindstand:

1.	Dirk Goes	(1934)	6	uit	7
	Maarten Froma	(1610)	6	uit	7
3.	Johan Plooijer	(1878)	5½	uit	7
4.	Olaf Cliteur	(1975)	5	uit	7
	Guido van Leen	(1671)	5	uit	7
6.	René Hennipman	(2100)	4½	uit	7
	Fons Vermeulen	(1741)	4½	uit	7
	Ton de Vries	(1858)	4½	uit	7
9.	Frits Veenstra	(1761)	4	uit	7
	Eef Hessels	(1680)	4	uit	7

Sloppenkind schaakt zich uit riool Kampala

Ze groeide op in Katwe, een smerige sloppenwijk van de Oegandese hoofdstad Kampala. Phiona Mutesi had geen toekomst. Tot ze een schaakbord zag. Uitgevers en filmproducenten zien in haar een kassucces.

– door Mark Schenkel –

Phiona Mutesi groeide op met de enige zekerheid van een sloppenkind in Katwe: het leven kan niet veel slechter en wordt niet veel beter. Plannen maken voor morgen? Dat verkleint alleen maar je kansen vandaag.

Katwe is een sloppenwijk in Kampala, de hoofdstad van Oeganda. De hotels en kantoren in het stadscentrum staan een paar kilometer verderop, in een andere wereld. Een wereld met geld, keuzes en toekomst. Katwe is een wereld van golfplaten, blubber en kippenstront. In Katwe staat het leven net zo stil als het water in de open riolen.

Phiona Mutesi zou later dus, net als haar moeder Harriet, elke nacht om drie uur moeten opstaan om aubergines te verkopen op de markt. Ze zou misschien, net als haar moeder, in haar eentje vier kinderen moeten grootbrengen. Want ze zou misschien, net als haar moeder, haar man verliezen aan aids. Ze was al gestopt met school. Met haar broer Brian verkocht ze geroosterde maiskolven. Phiona Mutesi zou zo een toekomst tegemoet gaan, zoals al haar leeftijdgenoten in Katwe.

Tot ze een schaakbord zag.

Phiona Mutesi is sinds haar elfde nationaal kampioen schaken tot twintig jaar. Nu is ze vijftien en neemt ze het op tegen vrouwen in alle categorieën. Van alle schaaksters in Oeganda is Phiona Mutesi op één na de beste. "Ik vind mezelf niet speciaal", zegt Phiona Mutesi er zelf over. "Als ik zo denk, verlies ik." Maar, vervolgt ze: "Soms als ik alleen ben en denk aan hoe schaken mijn leven heeft veranderd, moet ik huilen. Het is alsof het niet echt is."

Phiona Mutesi gaat dankzij schaak weer naar school. De evangelische organisatie die haar in aanraking bracht met schaken, Sports Outreach Institute uit Amerika, sponsort een deel van de kosten. Ze leert nu eindelijk Engels, de gemeenschappelijke taal in het etnisch verdeelde Oeganda. Met een diploma en Engels kan ze later misschien zelfs studeren. Ze wil dokter worden.

Phiona Mutesi bezocht dankzij schaken het buitenland. Vorig jaar reisde ze met de nationale ploeg naar Rusland. Ze deed, toen veertien jaar oud, in het mekka van de schaaksport mee aan de Olympiade. Eén overwinning en twee remises in zeven wedstrijden tegen internationale topspeelsters. Wat haar het meest bijbleef: de sneeuw.

Dankzij schaak konden Phiona Mutesi en haar moeder, twee broers en geadopteerde nichtje een groter huis krijgen, gemaakt van beton zelfs. Met z'n vijven wonen ze nu op 3,5 bij 3,5 meter. Phiona Mutesi liet dankzij schaak Katwe letterlijk achter zich. Ze speelt tegenwoordig op de belangrijke toernooien in het centrum van Kampala - tussen de hotels en kantoren. Met pionnen, paarden en torens baande Phiona Mutesi zich een weg uit de golfplaten, blubber en kippenstront.

"Het was een wonder van God dat Phiona in aanraking kwam met schaak", zegt Robert Katende, de ontdekker en begeleider van het talent. Katende, zelf voormalig sloppenwijkbewoner, werkt voor Sports Outreach Institute. De organisatie gebruikt sport en spel om kinderen in Afrika te helpen. En om het evangelie te verspreiden, zoals veel Amerikaanse organisaties in Oeganda doen. "Wij danken de Heer nog elke dag", zegt Katende.

Hij liet zijn pupil in 2006 kennismaken met schaken. Katende coachte in Katwe een jongensvoetbalt ploeg, het Goed Nieuws Elftal. Hij kreeg in de gaten dat de meisjes maar wat rondhingen bij het veld. Hij bedacht dat hij thuis nog een schaakbord had liggen en besloot dat eens mee te nemen.

Phiona Mutesi bleek een natuurtalent. Katende leerde haar slechts welke stukken welke zetten mogen doen. Geld voor schaakboeken was er niet. Phiona Mutesi is een autodidact. Standaardopeningen beheerst ze niet. Ze speelt op instinct.

Geschaakt werd er in de Agape Kerk, een stel aan elkaar getimmerde planken met grote kieren. De kerk staat in het armste, want laagste deel van Katwe - daar waar het troebele water wel een meter hoog de krotten binnenstroomt na een Afrikaanse stortbui. Tijdens het regenseizoen slapen de bewoners in hangmatten onder het plafond.

Phiona Mutesi speelt nog steeds tegen de andere kinderen op de wankelende bankjes in de Agape Kerk. Op een willekeurige dag klinkt tussen de door het water kromgetrokken wanden het getik van torens, paarden en ander geschut op de houten borden. Phiona Mutesi wint altijd.

De doorbraak, vertelt Robert Katende, kwam in 2007. Phiona, elf jaar oud, werd landelijk kampioen bij de junioren, de titel die ze niet meer kwijtraakte. Katende had de toernooirectie zo ver gekregen de sloppenkinderen mee te laten doen. "Toen Phiona won was ik geschokt. Een sloppenkind dat kampioen wordt!"

In 2008 kwalificeerde Phiona Mutesi zich voor het Afrikaans kampioenschap in Zuid-Afrika. Voor het eerst vroeg ze een paspoort aan. Haar moeder herinnerde zich dat Phiona geboren was in 1996, het jaar dat de vergunningen voor de marktlui in Katwe duurder werden. De reis naar Zuid-Afrika ging trouwens niet door. Katende: "Er was geen geld voor een ticket."

Phiona's eerste bezoek aan het buitenland volgde een jaar later alsnog, met een toernooi in Zuid-Soedan. En vorig jaar was er dus Rusland. Het vliegticket werd betaald door de internationale schaakfederatie FIDE.

Haar succes laat Phiona Mutesi uiterlijk onbewogen. Tijdens het landelijk toernooi in Kampala, waar ze tweede zal worden, valt ze niet op. Stilletjes beweegt ze zich door de speelhal in hotel Africana. Haar tegenstanders komen zichtbaar uit de betere buurten. Studentes in broekpak en met handtassen. En gladgekamd haar - klassenverschil tussen vrouwen uit zich in Afrika in het aantal uren dat je doorbrengt in de kapsalon. Het haar van Phiona Mutesi is niet gladgekamd. Ze heeft kortgeschoren kroeshaar. In een eenvoudige plooirok en op zwarte flatjes neemt ze plaats achter het schaakbord. Om op één na alle studentes te verslaan.

Tussen de winstpartijen door is er tijd voor een gesprek. Phiona Mutesi is verlegen onder de aandacht. Elk antwoord wordt ingeluid met gegiechel. Ze kijkt het liefst naar de grond. Het aanbod om wat te eten neemt ze wel aan. Op het terras bij het zwembad van hotel Africana bestelt ze frietjes met ketchup en een flesje frisdrank. Afrika's grootste schaaktalent drinkt Fanta met een rietje. Wie niet weet dat het hier om het landelijk kampioenschap gaat, zou denken op een kinderpartijtje te zijn beland.

Wat er zo leuk is aan schaak? "Bij schaak moet je je hersens gebruiken", zegt ze, en voor het eerst veert ze op. "Eigenlijk", vult ze na enig nadenken aan, "is het bijzondere aan schaak dat het net is als mijn leven. Ik moet diep nadenken over slimme zetten wil ik niet in een verloren positie belanden". Spelen tegen rijke meisjes geeft haar extra kracht, zegt ze, maar het liefst speelt ze tegen jongens. Jongens zijn gemotiveerder omdat ze niet van een meisje willen verliezen.

Phiona Mutesi mag goed kunnen schaken, ze is ook gewoon een puber. Ze kijkt graag actiefilms. "Vooral met Jackie Chan."

Daags na het kampioenschap laat ze haar nieuwe huis van 3,5 bij 3,5 zien, een paar kilometer buiten de drukte van Katwe. Een bedompte ruimte onder een gietijzeren dak. Phiona, moeder, nichtje en beide broers slapen in een stapelbed van vier hoog. Geen stroom en geen water. Wel een rieten vloerverger, een houtskooloven, tinnen potten om in te koken en plastic teilen om water in op te vangen en kleren te wassen. Huisraad van Afrika. Voor Phiona Mutesi is het een droomwoning. "Het overstroomt niet wanneer het regent, zoals in Katwe." Aan de betonnen muren hangen haar schaakmedailles. "Met God kan alles", staat eraan.

Het schaaksucces van Phiona Mutesi wordt mogelijk ook een financieel succes. Een verslaggever van het Amerikaanse tv-kanaal ESPN werkt aan een boek over haar. Dat moet over een jaar verschijnen in zes talen. Er worden zelfs gesprekken gevoerd over een verfilming door The Walt Disney Company - wordt Phiona Mutesi Afrika's Slumdog Millionaire?

In welke mate Phiona Mutesi en haar moeder gaan meedelen in de opbrengsten, is nog onderwerp van gesprek, zegt Robert Katende. Hij zegt alert te zijn op profiteurs. Hij heeft Amerikaanse advocaten ingeschakeld als zaakwaarnemers. Zelf is hij niet uit op winst, zegt hij. "Ik steunde Phiona al voor ze bekend was. Ik geef juist geld aan haar uit. Ik doe het uit mijn hart."

De uitgevers van het boek doen alvast hun best om het succes voor zichzelf te bewaren. Niemand krijgt Phiona Mutesi nog te spreken zonder hun goedkeuring. Deze krant mocht Phiona Mutesi volgen omdat het boek ook verschijnt in het Nederlands. Dan is media-aandacht wel gewenst.

Phiona Mutesi is gelaten onder alle commercie. Ze heeft geen voorstelling bij grote bedragen. Vorig jaar won ze op een toernooi 500.000 shilling (160 euro) - om dat bedrag met de verkoop van mais te verdienen moet ze negen maanden werken. Ze gaf het geld aan Katende, die een bankrekening voor haar opende. Katende: "Phiona wilde van het geld alleen naar de kapper."

Wordt Phiona Mutesi de 'Slumdog Millionaire' van Afrika? Er zijn al plannen voor een verfilming van haar leven.
(Foto Mark Schenkel)

Decolleté verboden voor schaaksters

Maximum twee knoopjes van blouse open

Het is gedaan met decolletés bij het schaken! De Europese schaakbond voert de regel in dat schaaksters nog maximum twee knoopjes van hun blouse mogen openzetten. Kwestie dat de scheidsrechters en trainers hun hoofd bij de zaak kunnen houden.

De maatregel werd genomen naar aanleiding van het Europese schaakkampioenschap voor vrouwen dat gisteren is beëindigd in het Turkse Gaziantep. In het verleden vielen enkele deelnemers op dergelijke wedstrijden niet altijd op omwille van hun briljante zetten op het schaakbord, maar wel met hun outfit. Vooral enkele Oost-Europese dames – in het milieu bekend als de 'schaakbabes' – zorgden al voor veel animo bij scheidsrechters, trainers en mannelijke kijkers door in zéér losse kledij aan de tafeltjes plaats te nemen. Daarom kwam er de nieuwe dresscode. 'Decolletés zijn voortaan verboden', zegt Sava Stoislavljevic, baas van de Europese schaakbond. 'Knappe meisjes krikken het imago van het schaken op, maar er moet een grens zijn. Onlangs kwam ik in een wedstrijdzaal een dame tegen die gekleed was alsof ze op weg was naar het strand. Dat kan niet door de beugel.'

Voorlopig geldt de regel alleen voor de bovenkledij, maar indien nodig komt er ook een verbod op korte rokjes.

In ons land is het reglement nog niet van kracht. 'Het is alleen van toepassing voor wedstrijden in Europees verband', zegt Tom Piceu, ondervoorzitter van de Koninklijke Belgische Schaakbond. 'Daar heb je natuurlijk meisjes uit verschillende landen. In de ene cultuur zijn ze iets losser gekleed, in de andere is dat net uit den boze. Dan botst dan al eens. Ook dat is een reden voor de nieuwe regel. Hier kennen we dat probleem niet.' Wel moet Piceu toegeven dat er nu en dan wel opmerkingen zijn over dames die tijdens gemengde wedstrijden met een indrukwekkend decolleté aan het schaakbord plaatsnemen. 'Mannen klagen daar inderdaad al eens over. Niet in het openbaar, dat durven ze niet. Wel tegen mij. Ze zeggen dat een diep decolleté hun aandacht afleidt. En een schaker moet natuurlijk geconcentreerd blijven. Voor vrouwen is een decolleté een extra middel om de wedstrijd te kunnen winnen. Sommige heren zouden dus blij zijn mochten we hier zo'n reglement invoeren. Want dan strijdt iedereen weer met gelijke wapens.'

Hing Ting Lai ijzersterk in Kees Besselink Toernooi

- door Dirk Goes -

Het jaarlijkse Kees Besselink-toernooi, waar de beginzet 1. c4 verplicht is, stond ditmaal voor zondag 20 november op de schaakkalender. In de A-groep was Wim Luberti met 5 uit 7 de best presterende Tal/DCG'er, maar het was Hing Ting Lai die met ijzersterk spel de show stal. Hij begon zijn toernooi met een remise tegen Enrico Vroombout (2189), won vervolgens van de mij onbekende Elmer van Veenendaal (2060) en knapte in de derde ronde Marc Overeem (2086) op. Exit Marc. In de vierde ronde ging het tegen Wim Luberti (2204) hard tegen hard en Wim moest werkelijk al zijn gehaaidheid aanspreken om de partij naar winst te schwindelen. Wim na afloop, opgelucht ademhalend: "Ik weet niet precies waar, maar ik denk dat hij ergens iets heeft gemist".

Hing Ting accepteerde zijn nederlaag op de hem zo eigen stoïcijnse wijze en ging onverstoorbaar verder met goed presteren: remise tegen Tobias Kabos (2233), remise tegen Yong Hoon de Rover (2299), en in de slotronde bekroonde hij een uitstekend toernooi met winst op Warner de Weerd (2181). Zijn eindscore in deze onbehoorlijk sterke groep: 4½ uit 7 bij een adembenemende TPR van 2278! Jammer dat het niet voor zijn rating telt Winnaar van de A-groep, en daarmee van het toernooi, werd Tobias Kabos met een score van 6 uit 7. Wim Luberti verloor in de laatste ronde van Yong Hoon de Rover en moest daarom de tweede prijs met hem delen. Dirk Goes presteerde naar eigen lage verwachting met 3 uit 7.

In de B-groep was Roger Mehra ontketend. In de tweede ronde stond hij een halfje af aan jeugdtalent Veron Roesink, maar de overige partijen werden alle in winst omgezet: 6½ uit 7, een TPR van 2177 en een aardige geldprijs, prachtig! George Boellaard begon wat bescheiden met vier halfjes en twee nullen maar smaakte in de laatste ronde het genoeg de toch niet zo heel zwakke Mischa de Rue (1814) beentje te lichten. Frits Veenstra won van Eric Junge (1805) en van Henk Enserink (1809), maar daarmee is het goede nieuws wel verteld. In de C-groep ten slotte werd voor Hans Looman een score van 3 uit 7 genoteerd.

Roger Mehra ontvangt zijn prijs uit handen van Henk Enserink

KNSB Ratinglijst per 1 februari 2012

Op naam

	1 febr. 2012	1 nov. 2011	1 aug. 2011	1 mei 2011	1 febr. 2011	1 nov. 2010
Abma, K.	1530	1535	1535	1535	1547	1530
Albers Spierings, M.	1400	1400	1400	1400	1400	1415
Alberti, Chr.	1723	1697	1697	1656	1676	1715
Balhuizen, H.	1565	1592	1592	1601	1627	1636
Berg, B. v.d.	1635	1639	1639	1646	1630	1653
Berg, J. v.d.	2035	2054	2057	2007	1991	1999
Bockel, Chr. van	1864	1864	1864	1864	1864	1864
Boellaard, G.	1636	1695	1695	1722	1814	1817
Bruinsma, H.	1622	1652	1652	1659	1665	1681
Coolen, M.	1722	1755	1755	1747	1779	1770
Cromsigt, J.	1928	1925	1925	1902	1850	1836
Dreef, A.	1668	1664	1664	1712	1671	1626
Findhammer, C.	1795	1794	1794	1794	1794	1794
Flikweert, C.	1550	1533	1533	1539	1544	1498
Gerritsen, A.	1809	1802	1802	1788	1774	1764
Goes, D.	1978	1934	1956	1963	1940	1922
Groen, C.	1729	1726	1726	1726	1743	1736
Helmers, W.	2040	2085	2064	2061	2058	2065
Hensbergen, W.	2005	2022	2038	2048	2120	2068
Hoekstra, E.	1724	1702	1702	1709	1714	1692
Jaarsveld, J.	1338	1333	1333	1345	1349	1355
Jongkind, V.	1894	1933	1933	1933	1919	1903
Klein, R.	2095	2100	2096	2035	2067	2069
Kooiker, J.	1863	1858	1858	1863	1886	1913
Kooiman, P.	1937	1942	1942	1936	1923	1930
Kooiman, T.	1889	1901	1901	1866	1882	1902
Kuijk, J. van	1958	1958	1954	1948	1936	1966
Lai, H.T.	1975	1928	1941	1892	1813	1806
Lampe, B.	1724	1715	1715	1696	1712	1686
Leefflang, H.	2160	2148	2138	2138	2127	2127
Loermans, M.	1528	1532	1532	1529	1513	1490
Loeve, J.	1721	1733	1733	1772	1780	1809
Looman, H.	1482	1480	1480	1497	1476	1549
Lubbers, J.	2040	2000	2012	2012	2010	2017
Luberti, W.	2217	2204	2204	2198	2232	2228
Mehra, R.	1856	1848	1835	1841	1800	1800
Mekuria, R.	2031	2058	2058	2058	2058	2058
Nagel, Y.	1959	1943	1943	1954	1900	1918
Oosten, F. van	1307	1307	1307	1307	1307	1307
Pijlman, R.	1975	1946	1967	1881	1829	1871
Roekel, H. van	1281	1265	1265	1265	1265	1265
Schoffelmeer, F.	2026	2043	2041	2036	2042	2016
Sorgdrager, H.	1481	1481	1481	1481	1481	1481
Streef, J.	1584	1586	1586	1602	1623	1645
Swaagman, C.	1564	1564	1564	1564	1564	1564
Tulleken, H.	1519	1531	1531	1525	1552	1536
Veenstra, F.	1781	1761	1787	1795	1820	1820
Visser, T.	1809	1813	1813	1815	1831	1852
Vos, Chr.	1922	1893	1945	1952	1986	2009
Vos, T.	2012	2051	2030	2016	1953	1917
Wijono, H.	1589	1589	1589	1589	1590	1621

Op sterkte

Luberti, W.	2217	Vos, Chr.	1922	Boellaard, G.	1636
Leeflang, H.	2160	Jongkind, V.	1894	Berg, B. v.d.	1635
Klein, R.	2095	Kooiman, T.	1889	Bruinsma, H.	1622
Helmerts, W.	2040	Bockel, Chr. van	1864	Wijono, H.	1589
Lubbers, J.	2040	Kooiker, J.	1863	Streef, J.	1584
Berg, J. v.d.	2035	Mehra, R.	1856	Balhuizen, H.	1565
Mekuria, R.	2031	Gerritsen, A.	1809	Swaagman, C.	1564
Schoffemeer, F.	2026	Visser, T.	1809	Flikweert, C.	1550
Vos, T.	2012	Findhammer, C.	1795	Abma, K.	1530
Hensbergen, W.	2005	Veenstra, F.	1781	Loermans, M.	1528
Goes, D.	1978	Groen, C.	1729	Tulleken, H.	1519
Lai, H.T.	1975	Hoekstra, E.	1724	Looman, H.	1482
Pijlman, R.	1975	Lampe, B.	1724	Sorgdrager, H.	1481
Nagel, Y.	1959	Alberti, Chr.	1723	Albers Spierings, M.	1400
Kuijk, J. van	1958	Coolen, M.	1722	Jaarsveld, J.	1338
Kooiman, P.	1937	Loeve, J.	1721	Oosten, F. van	1307
Cromsigt, J.	1928	Dreef, A.	1668	Roekel, H. van	1281

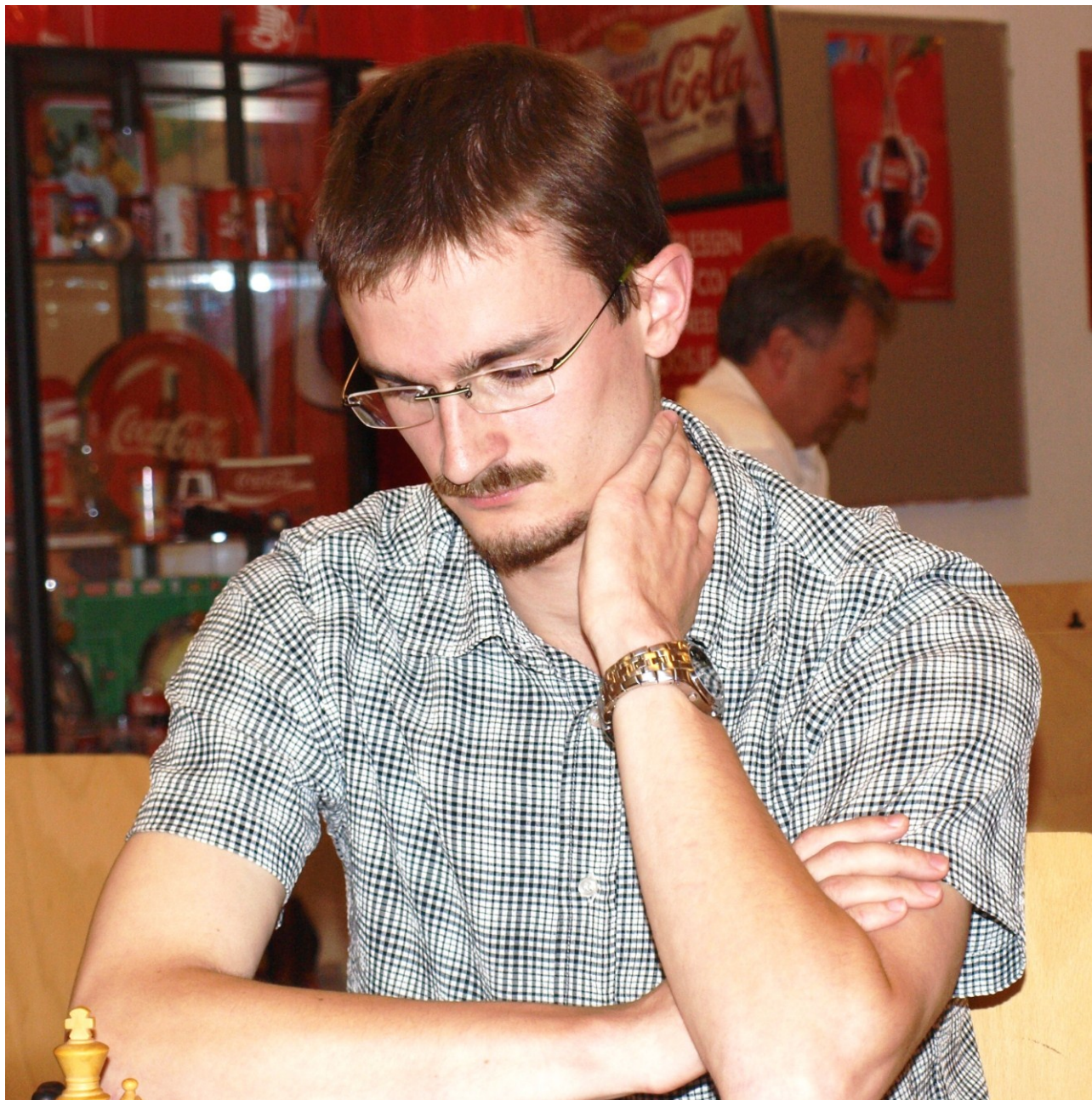
FIDE Ratinglijst per 1 maart 2012

Op naam

	1 maart 2012	1 jan. 2012	1 nov. 2011	1 sept. 2011	1 juli 2011	1 mei 2011
Alberti, Chr.	1896	1912	1912	1912	1912	1912
Berg, J. v.d.	2015	2025	2034	2037	1962	1943
Coolen, M.	1873	-	-	-	-	-
Cromsigt, J.	1934	1934	1934	1934	1935	-
Goes, D.	1954	1942	1948	1948	1948	1956
Helmerts, W.	2115	2115	2124	2124	2118	2118
Hensbergen, W.	2077	2104	2104	2104	2110	2110
Klein, R.	2103	2115	2112	2110	2078	2078
Lai, H.T.	1974	1915	1908	1908	1908	-
Leeflang, H.	2182	2185	2163	2156	2156	2156
Lubbers, J.	2076	2071	2058	2057	2071	2071
Luberti, W.	2242	2242	2245	2245	2245	2245
Mekuria, R.	1981	1981	1981	1981	1981	1981
Nagel, Y.	1980	1973	1981	1981	1981	1981
Pijlman, R.	1998	1958	1958	1958	1954	1929
Schoffemeer, F.	2093	2102	2102	2102	2102	2102
Veenstra, F.	1845	1852	1852	1852	1852	1852
Vos, Chr.	2053	2053	2046	2058	2097	2097
Vos, T.	1943	1943	1945	1914	1842	1819

Op sterkte

Luberti, W.	2242	Vos, Chr.	2053	Vos, T.	1943
Leeflang, H.	2182	Berg, J. v.d.	2015	Cromsigt, J.	1934
Helmerts, W.	2115	Pijlman, R.	1998	Alberti, Chr.	1896
Klein, R.	2103	Mekuria, R.	1981	Coolen, M.	1873
Schoffemeer, F.	2093	Nagel, Y.	1980	Veenstra, F.	1845
Hensbergen, W.	2077	Lai, H.T.	1974		
Lubbers, J.	2076	Goes, D.	1954		

Geboren?

26 oktober 1985.

Wie is je favoriete schaker?

Toen ik nog fanatiek schaakte was Jan Timman echt 'groot' in Nederland. Ik heb hem zelfs een keer zien spelen op een internationaal toernooi in de RAI. Maar op dit moment heb ik geen schaker als voorbeeld. Wel ben ik mijn vader erg dankbaar dat hij me het spel heeft bijgebracht. En mijn oom is een ware meester in het vastzetten van werkelijk ALLE pionnen op het middenveld!

Beste film?

Algemeen: 'The usual suspects'. Ondanks dat de clou het verhaal maakt, ontdek ik nog steeds diepere lagen in de film. Maar daarnaast hou ik ook erg van – zoals ik ze noem – Social Sci-Fi-films (bijvoorbeeld 'Equilibrium' of 'Aeon Flux') die de gevolgen voor de maatschappij laten zien van welvaart, 'vooruitgang' en bestuursvormen. Ook animatiefilms vind ik geweldig.

Favoriete acteur?

Kevin Spacey.

Favoriete actrice?

Heb ik niet.

Favoriete schrijver?

Al eeuwen geen boek meer gelezen John Stott, maar ook Karl May.

Voor welk TV-programma blijf je thuis?

Ik volg geen programma's of series.

Op welke partij stem je?

Christen Unie.

Naar welke muziek luister je het liefst?

Thuis: rock-pop-achtige muziek, inclusief ballads. Oud en nieuw, maakt niet uit.
Werk: alles wat een beetje ritme heeft.

Wat is je favoriete sport naast schaken?

American Football.

Welke hobbies beoefen je in je vrije tijd?

Wat voor tijd??? Ik denk dat ik de vraag niet snap

Welke krant lees je serieus?

Ik neem al het nieuws met een korrel zout. Dus: geen enkele

Op welke leeftijd speelde je je eerste serieuze partij?

Rond mijn 10e heb ik bij Tal op de jeugdafdeling gezeten. Toen was de interne competitie erg 'serieus'. Maar ik denk toch op mijn 11e, de eerste externe competitiewedstrijd waarbij ik voor Tal mocht uitkomen.

Bij wie zou je graag vergif in de thee willen doen?

Veel managers vergeten dat werknemers zijn opgeleid voor hun vak, en niet om beleid uit te voeren. Bij hen misschien

Ben je gelovig c.q. bijgelovig?

Ja, protestants christelijk.

Wat is je favoriete vakantieland?

Ik heb nog te weinig landen gezien. Voor nu: Duitsland.

Wat eet je het liefst?

Stamppot en pasta.

Wat drink je het liefst?

Cola.

Wat mis je op de club?

Les en training. Kom maar op met die *feedback*!

Wat is je wens voor de toekomst?

Dat we stoppen ons zorgen te maken over straks, en in plaats daarvan we nu proberen om dat te verbeteren.

Wisselend succes voor Tal/DCG'ers in Tata-toernooi

- door Dirk Goes -

Sneeuw, ijzel, hagel en meer van dat soort meteorologisch ongemak, ik heb het te vaak meegemaakt in Wijk aan Zee tijdens de jaarlijkse viering van het Tata-toernooi (voorheen Corus en daar weer voorheen Hoogovens). Dat komt ervan als je je toernooi voor medio januari op de kalender zet. Dit jaar echter werd het toernooi gezegend met bijna lenteachtige temperaturen, uitzonderlijk voor de tijd van het jaar. Zouden de klimaatdoemdenkers dan toch gelijk hebben

Dit jaar stond het toernooi bijna letterlijk in de schaduw van de 'Aztec Maiden', een Filipijns schip van 155 bij 24 meter lang, dat op vrijdagmorgen 20 januari door de harde wind van zijn anker werd geslagen, op drift raakte en pal voor de kust van Wijk aan Zee strandde. Na twee mislukte pogingen werd het schip een dag later vlotgetrokken, gadegeslagen door enkele honderden ramptoeristen. De gevolgen voor de schakers waren desastreus, want door al die belangstelling stond de weg van Beverwijk naar Wijk aan Zee bommetje vol en zaten vooral de witspelers zich achter het stuur van hun auto te verbijten. Eenmaal te Wijk aan Zee aangekomen zag je verschillende schakers een sprintje trekken van het parkeerterrein naar de sporthal, wat nogal koddig oogde omdat de motoriek van de gemiddelde schaker anno 2012, laat ik me mild uitdrukken, niet altijd even gestroomlijnd is

Valt er wat te zien, stelletje halvezolen!!

Tal/DCG was met 11 deelnemers vertegenwoordigd, en dan heb je het toch al gauw over een vijfde van het ledenbestand, heel behoorlijk! De sfeer was zoals altijd uitstekend, al waren sommige prestaties hier en daar wel wat voor verbetering vatbaar

De weekendvierkampen (13-15 januari 2012)

Hing Ting Lai ging van start met een nederlaag. Kan gebeuren natuurlijk, maar het was wel een kleine tegenvaller na de vele successen van de laatste tijd. Geen betere gelegenheid om terug te stuiteren dan de volgende ronde, en daarin werd de op papier sterkste tegenstander, Bas van der Grinten, overwonnen. Winnen van een 2000-speler, tot niet zo heel lang geleden was het nog heel bijzonder, maar inmiddels is het gewoon 'gewoon' geworden In de laatste ronde moest Hing Ting winnen om gedeeld groepsgroepswinnaar te worden, en dat lukte: 2 uit 3 met een bijna achteloze TPR van 2088!

Eindstand 3L			KNSB	FIDE	TPR
1.	Hing Ting Lai	2	1928	1915	2088
1.	Stefan Lehmann	2	1907	2013	2095
3.	Kees Bakker	1	1945		1833
3..	Bas van der Grinten	1	2041	1969	1801

Ook Yvette Nagel won haar groep. Na winst in de eerste twee rondes was ze al zeker van de gedeelde eindzege, maar in je eentje winnen is natuurlijk nog veel leuker en natuurlijk ging ze voor het volle punt tegen jeugdtalent Tycho Dijkhuis. En ze kwam ver, heel ver! Winst zat er uiteindelijk net niet in, maar met 2½ uit 3 was ze natuurlijk wel groepswinnaar en zeer tevreden met een dikke vette TPR van 2254.

Eindstand 3F			KNSB	FIDE	TPR
1.	Yvette Nagel	2½	1943	1973	2254
2.	Gunie du Chatinier	2	1888		2117
3.	Tycho Dijkhuis	1½	1997	1923	1957
4.	Alexander Geerts	0	2040	2081	1633

Roger Mehra speelde een wat kleurloos toernooi. Met drie remises, die ook nog eens niet overdreven lang duurden, kon hij na afloop in ieder geval naar waarheid vertellen dat hij ongeslagen was gebleven in een groep waarin medejeugd-topper Mischa Senders excelleerde. Terloops werden ook nog even acht eurootjes meegegraaaid als beloning voor een gedeelde tweede plaats.

Eindstand 4C			KNSB	FIDE	TPR
1.	Mischa Senders	2½	1831	1885	2103
2.	Roger Mehra	1½	1848		1819
2.	Joost op 't Hoog	1½	1902		1801
4.	Herman Leyte	½	1724		1580

Mijn toernooi liep qua resultaat als een zonnetje: 2½ uit 3! Een mooie score, al zat er wel een reglementair punt bij. Na een prima start van 1½ uit 2 mocht ik in de laatste ronde tegen de Alkmaarder Ory, die in juli vorig jaar tijdens het Science Park-toernooi als enige van Jeroen van den Berg had gewonnen. Ik had Jeroen beloofd bloedig wraak te nemen en had me de avond ervoor suf zitten pluggen om zo beslagen mogelijk ten ijs te komen. Alles voor niets, enkele uren voor de partij belde wedstrijdleader Aart Strik met de mededeling dat de heer Ory zich door omstandigheden had moeten terugtrekken. Spijtig, maar die dingen gebeuren. Toch maar met opgeheven hoofd de eerste prijs gecash!

Eindstand 3P			KNSB	FIDE	TPR
1.	Dirk Goes	2½	1934	1942	2212
2.	Yuri Eijk	1½	2007	2065	1968
3.	Talitha Munnik	1	2031	2033	1835
3.	Jean-Paul Ory	1	1941		2019

Minder goed nieuws van Piet Kooiman, die dit toernooi niet in zijn beste vorm stak. Een moeizame remise in de eerste ronde tegen de op papier laagst geplaatste tegenstander was al een veeg teken, en in zijn laatste twee partijen wist hij het niet droog te houden, taai verdedigen ten spijt. Komt wel weer goed

Eindstand 3O			KNSB	FIDE	TPR
1.	Gerard Nieuwenkamp	2	2039		2064
1.	Adinda Serdijn-Koster	2	2014	2036	2072
3.	Jaap van Oosten	1½	1865	1999	1998
4.	Piet Kooiman	½	1942		1692

De tienkampen (20-29 januari 2012)

Marlo Coolen scoorde in zijn groep 5 uit 9 en behaalde daarmee een TPR die ongeveer gelijk was aan zijn eigen rating. Zijn vrouw had hem verboden remise te spelen (bikkelharde *Sofia rules!*) en in de eerste vier ronden hield hij zich voorbeeldig aan deze opdracht. Een paar leuke winstpartijen werden afgewisseld met evenzovele missers en mevrouw Coolen kon tevreden zijn. Maar soms zijn remises onontkoombaar en met ingang van ronde 5 vielen ze als rijpe appels. Alleen in de voorlaatste ronde werd nog een vol punt behaald.

Eindstand 5D			KNSB	FIDE	TPR
1.	Leo van IJzendoorn	6½	1785		1865
1.	Bela Hlavaj	6½	1741		1870
3.	Hans Wiemerink	5½	1754	1806	1779
4.	Izaak de Vries	5	1765		1737
4.	Johan de Lange	5	1706		1743
4.	Marlo Coolen	5	1755		1738
7.	Pieter Kooij	4½	1728		1701
8.	Teresa Mejia	4	1662		1667
9.	Holger Schwarzwald	1½	1536	1796	1442
9.	Willem Punt	1½	1609	1794	1434

In de groep van Cor Groen had één deelnemer zich nog voor de eerste ronde teruggetrokken, zodat de overgeblevenen *de facto* een negenkamp speelden. Ik weet niet of het zo is, maar mocht ook zijn vrouw hem hebben verboden remise te spelen dan slaagde Cor daarin met verve. Slechts een keer, toen het werkelijk niet anders ging, werd er remise overeengekomen, verder vijf keer verloren en drie keer gewonnen.

Eindstand 5F			KNSB	FIDE	TPR
1.	Johan Buis	6	1764	1824	1910
2.	Roland van Soest	4½	1745	1844	1764
2.	Sjaak Oosterlaken	4½	1700		1770
2.	Harry Peters	4½	1672	1813	1773
5.	Willem Pool	4	1754		1718
6.	Cor Groen	3½	1726		1676
7.	Gerard van Dongen	3	1666		1637
7.	Jan Busman	3	1690	1851	1634
7.	Lukas Boots	3	1786		1622
10.	Jan Ero	0	1710		

Chris Alberti werd geteisterd door de hectiek die een turbulente werkomgeving met zich meebrengt en een simpel griepje bracht de nekslag. Na 0 uit 3 herpakte hij zich nog wel, scoorde wat halfjes en zelfs een overwinning, maar toen ook ronde 7 naar de Filistijnen ging was het einde oefening en meldde hij zich ziek af. TPR 1657, veel te laag voor een schaker van zijn kaliber.

Eindstand 5F			KNSB	FIDE	TPR
1.	Jan Rudolf Winkel	5½	1756	1889	1903
1.	Theo Pluijmen	5½	1874		1890
1.	David Joziasse	5½	1892	1946	1888
1.	Wim Brouwer	5½	1793	1903	1899
5.	Rob Freer	5	1837	1822	1828
5.	Lex Karstens	5	1887	1839	1848
7.	Johan Plooijer	4½	1878	1829	1777
8.	Ruurd Kunnen	4	1789	1923	1777
9.	Tejo Hagen	2½	1756		1651
10.	Chris Alberti	2	1697	1912	1657

Frits Veenstra kwam in een restgroep van 14 man terecht, waarin 9 ronden Zwitsers werd gespeeld. Frits speelt wel vaker toernooien die zich kenmerken door een sterk begin en een wat minder sterk vervolg. Zo ook nu. Met 2½ uit 3 schoot hij flitsend uit de startblokken, maar daarna kwam de klad erin. Nog wat halfjes, drie nullen en dat was het dan Met een TPR die ongeveer gelijk was aan zijn rating toch niet heel slecht.

Eindstand 5F			KNSB	FIDE	TPR
1.	Ruud Niewenhuis	7½	1854	1937	2087
2.	Henk Westerman	7	1887	1911	2025
3.	Conrad Mostertman	5½	1859	1983	1895
4.	Stefan Jorritsma	5	1787	1864	1824
5.	William Thomson	4½	1813	1916	1831
5.	Rens Minnema	4½	1674	1953	1805
5.	Harry Wubs	4½	1895	1948	1793
8.	Frits Veenstra	4	1761	1852	1757
8.	Nico Schoenmakers	4	1823	1928	1755
8.	Cees Walthaus	4	1780	1876	1765
11.	Michiel Vergeer	3½	1840		1707
11.	Gert-Jan Froberg	3½	1661	1817	1707
13.	Ronald Maat	3	1772	1919	1652
14.	Rob van Zwieten	2½	1777	1906	1611

Ik ken Willem Hensbergen als iemand die niet heel snel tevreden is over eigen prestaties. Meestal volstrekt ten onrechte, maar ditmaal had hij zeker een punt (of juist niet, zo u wil) want een score van 4½ uit 9 in een groep waar je als tweede bent geplaatst is inderdaad niet om over naar huis te e-mailen. Dat gaat weer wat zuurverdiende ratingpunten kosten!

Eindstand 3I			KNSB	FIDE	TPR
1.	Marcel Schroer	6½	2062	2076	2118
1.	Maurice Manoch	6½	1947	1936	2130
3.	Ed Oosterlaken	6	1957	2001	2083
4.	Kees Scherpenisse	5½	1950	1956	2041
5.	Annemarie Volkers	4½	2010	2044	1953
5.	Willem Hensbergen	4½	2022	2104	1952
7.	Erik van Esterik	4	2013		1912
8.	Laurens Duin	3½	1943	2023	1879
9.	Gerrit Holsteijn	2	1831	1955	1752
9.	Dirk-Willem Swart	2	1860	1821	1749

Komen we dan eindelijk bij een tienkamper die wel goed presteerde: René Pijlman! Na een start van 1½ uit 4 was een eervolle vermelding nog ver weg, maar toen begon de motor te draaien en René besloot zijn toernooi met vijf zeges op rij. Uiteindelijk dus 6½ uit 9, een gedeelde tweede plaats en een fraaie TPR van 2119! Het kan natuurlijk toeval zijn, maar ik denk dat de wijze lessen van privétrainer Jop Delemarre zich aan het uitbetalen zijn

Eindstand 3I			KNSB	FIDE	TPR
1.	Adri Haakman	7	2060	2073	2091
2.	Jasper Bons	6½	2016	1985	2111
2.	René Pijlman	6½	1946	1958	2119
4.	Evert-Jan Straat	6	2042	2088	2116
5.	Dirk van der Meiden	5½	1943	2024	2030
6.	Joop Huijzer	3½	1912	2049	1871
6.	Leo Littel	3½	1889	2003	1896
8.	Erik van Tooren	3	2024	1981	1815
9.	Gerard Hahn	2	1831	1937	1645
10.	Gabri van de Schootbrugge	1½	1827	1955	1721

Schaakbelevissen van een fulltime amateur

– door Marlo Coolen –

Dit jaar speelde ik voor de tweede keer mee in de tienkamp van het wereldberoemde schaaktoernooi in Wijk aan Zee. Vorig jaar nog in de vorm van 's ochtends werken en 's middags schaken, maar nu als fulltime amateur. Om de sfeer nog beter op te pikken had ik ook voor drie dagen een hotel geboekt en dat bleek een hele goede keuze. Mijn hotelkamer had uitzicht op een onstuimige zee. Helaas (of misschien wel gelukkig) was het vastgelopen schip een dag ervoor weer losgetrokken want die lag pal voor het hotel, en dus in mijn uitzicht.

Vrijdag was een goede start. In een Caro-Kann offerde ik een paard op f7. Volgens de computer een incorrect stukoffer maar mijn tegenstander wist het niet te weerleggen. In eerste instantie leverde het paard slechts twee pionnen op maar belangrijker was dat zijn koning niet meer kon roken en in het midden zijn heil moest zoeken. Mijn tegenstander probeerde nog met een ongeoorloofde lange rokade uit de problemen te komen, maar moest na mijn protest zijn koning weer op een ander plekje in dat vervelende midden zetten. Even raakte ik de draad kwijt in de stelling en liet de druk wegvloeien door nodeloze pionzetten te doen. Gelukkig leidde dit niet tot een al te actieve stelling aan de overkant, waardoor ik even later nog een derde pion won. Het begon er op te lijken dat ik voldoende compensatie had bereikt. Uiteindelijk liet mijn tegenstander zijn dame insluiten en die kon alleen met groot verlies worden bevrijd. Hij gaf toen maar op.

□ **Marlo Coolen** (1755)
 ■ **Willem Punt** (1609)

1. e4 c6; 2. d4 d5; 3. Pc3 dxe4; 4. Pxe4 Pd7; 5. Lc4 Pgf6; 6. Pg5 e6; 7. Pf3 Ld6

Zie diagram hiernaast.

8. Pxf7 Kxf7; 9. Pg5+ Ke8; 10. Pxe6 De7; 11. O-O Pf8; 12. Pf4 Dc7; 13. Te1 Le7; 14. c3 Lf5; 15. b4 Kd8; 16. g3 g5; 17. Pd3 g4; 18. Lf4 Ld6; 19. Pe5 Lg6; 20. Lg5 Dg7; 21. Dxg4 Kc7; 22. Dh4 P8d7; 23. Lh6 Pxe5; 24. dxe5; 1-0.

Op zaterdag was het hectisch. Niet achter het bord, want daar gebeurde de eerste tijd niets. Vanwege het eerder genoemde schip liep heel Wijk aan Zee vast. Op zaterdag zou worden geprobeerd het schip vlot te trekken en dat gebeurde rond dezelfde tijd als dat de schaakronde begon. We waren gewaarschuwd, maar zelfs een uur eerder van huis vertrekken betekende te laat komen. Wijk aan Zee is een prachtig dorpje met een duinrand waar bovenuit de schoorstenen van de hoogovens enorme pluimen laten zien (wolkenfabriek). Het mooie is ook dat er slechts één toegangsweg is. Op zaterdag betekende dat echter ook een hoop ellende. Alles stond muurvast vanwege de ramptoeristen. De bus kwam natuurlijk ook vast te staan en daarom zijn we massaal al ver voor Wijk aan Zee uitgestapt om zo langs de file naar het toernooi te lopen. Ik kwam 20 minuten te laat. Mijn tegenstander, die met wit speelde, was echter nog niet gearriveerd, dus zijn klok liep en niet die van mij. Met nog dertien minuten te gaan voordat de partij reglementair verloren zou zijn kwam hij nog binnen rennen. De resterende 1.13 uur bleken ruim voldoende om me van het bord te zetten. Met een sterke actie dwars door het centrum wist hij mijn koningsstelling kapot te spelen en nadat ik noodgedwongen een kwaliteit voor een pion op de zevende rij had moeten geven was het snel uit. Toch ging ik met een redelijk goed humeur naar huis. Thuis eten gekookt en niet veel meer aan het schaken gedacht.

De derde partij begon met een voor mij weer eens onbekende variant van het Frans. Toen ik na 12 minuten nadenken de stelling goed tot me had laten doordringen begreep ik dat ik gewoon een pion kon winnen. Ik vertrouwde de zaak echter helemaal niet. Was dit een openingstrucje? Ik ben er toch op ingegaan en ontdekte al snel dat mijn tegenstander zich wel heel snel had vergist. Zonder enige compensatie verloor hij zowel de pion als de rokade. Ik had een ijzersterk loperpaar en alle stukken waren ontwikkeld, terwijl bij hem nog twee torens geen zet hadden gedaan en ook een loper nog muurvast stond. Van de 18 zetten die de partij uiteindelijk duurde zijn er acht met de koning uitgevoerd! Het was wel jammer dat ik een mat in twee over het hoofd zag. Slecht!

□ **Marlo Coolen** (1755)
 ■ **Pieter Kooij** (1728)

1. e4 e6; 2. d4 d5; 3. Pc3 c5; 4. exd5 cxd4; 5. Dxd4 exd5; 6. Lb5 Pc6; 7. Dxd5 Pe7; 8. Dxd8+ Kxd8; 9. Lg5 f6; 10. 0-0-0 Ke8; 11. Ld2 Le6; 12. Pge2 a6; 13. Pf4 Kf7

Zie diagram hiernaast.

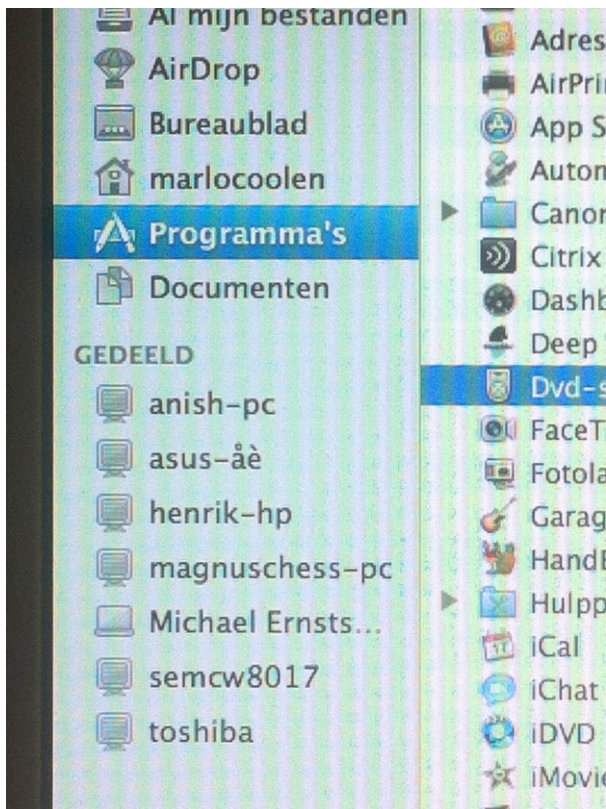
14. Pxe6 Kxe6; 15. Lc4+ Kf5; 16. Ld3 Ke6; 17. The1+ Kd7; 18. Lf4 Kc8; 19. Lc4; 1-0.

In de vierde partij ging het weer vanuit de opening afgrijselijk mis. Gelukkig pakte mijn tegenstander niet al te goed door, waardoor ik weliswaar de hele tijd slechter stond maar bleef leven. Het werd zelfs een spannende partij. Toen de tijd wat begon te dringen wist ik (dankzij hem) zelfs in het voordeel te komen. En toen ging het alsnog mis, met nog één zet te doen om de veertig te halen en nog vijf minuten op de klok. In plaats van die tijd goed te gebruiken speelde ik vrij snel de verliezende zet.

Van mijn vrouw mag ik geen remises spelen. Na vier ronden kon ze tevreden zijn: twee keer gewonnen en twee keer verloren.

Inmiddels was ik aan de drie dagen in het hotel begonnen. In de ochtend trok ik de gordijnen open en was blij verrast om daar de zee te zien. 's Avonds zag ik op mijn computer dat Anish Giri en Magnus Carlsen op hetzelfde netwerk waren aangesloten.

Ronde 5 voor de tienkamp. Deze dag verloor Carlsen. Zelf heb ik in 8 zetten remise gespeeld Ik ergerde me enorm aan mijn tegenstander. Het leek wel alsof het een ADHD'er was. Hij zat zijn brood boven het bord op te eten, er zweefde een theezakje over het bord op weg van zijn theekopje naar het afvalbakje, even later gevolgd door het roerstaafje, hij zat te tikken met een stokje, friemelde aan een plastic zakje, begon met omstanders te praten, vroeg me nadat ik tien minuten aan het denken was of ik wat wilde drinken en toen daarop mijn antwoord nee was vroeg hij of het geen koffie, cola of thee mocht zijn Heel lang geleden zag ik een dergelijke scene in een Duits satirisch programma. Toen was het heel grappig, maar nu was het geen grap. Ik kon me absoluut niet concentreren en heb daarom ook een aantal minuten demonstratief niet naar het bord gekeken, maar hij scheen niets in de gaten te hebben. Uiteindelijk bood ik remise aan. Ik had niet het idee dat het nog wat zou worden. Wonder boven wonder nam hij het aanbod nog aan ook. Maar hoe moest dit thuis worden uitgelegd (de clou van de sketch op TV was dat, nadat de herriemaker zelf aan zet was en zijn tegenstander een kuchje liet horen, hij alle stukken van het bord veegde.)

De zesde ronde was een spannende remise. De zevende had een korte spanningsboog en eindigde toen ook in remise.

De laatste ronde. Mijn tegenstander had al een aardige reputatie. In vrijwel al zijn partijen had hij na een zet of 20 remise aangeboden. Indien de tegenstander dan remise afwees bood hij het enkele zetten later nogmaals aan. Uit zijn hele speelstijl was op te maken dat hij doodsbang was om te verliezen. Dit stond me zo tegen dat ik al rondgebazuind had dat ik tot het gaatje door zou spelen en nog liever zou verliezen dan aan deze angsthazerij toe te geven. Vanuit de opening kwam ik wat gedrukt te staan en hier en daar waren er aanknopingspunten voor mijn tegenstander. Deze gaf er echter geen blijk van haast te hebben en deed de ene na de andere 'versterkende' zet. Gezien de stelling verwachtte ik geen remiseaanbod meer en was al mijn grootspraak dus voor niets geweest. Maar toen toch: in plaats van gewoon het centrum open te breken en zijn voordeel te benutten bleken alle voorgaande zetten slechts bedoeld om alle risico's te vermijden en kwam het aanbod. Ik heb het resoluut afgeslagen! Enkele zetten later stelde hij het weer voor. Vijf minuten duurde het voordat ik er mee instemde. Dit was zo zinloos. Er kwam echter een hele mooie afsluiting. Natuurlijk wilde ik deze man mijn frustratie kenbaar maken maar dat bleek helemaal niet nodig; een buitenstaander verwoordde precies wat ik voelde. We gingen namelijk in het café de partij analyseren. Er was niet meer genoeg plaats en daarom schoven we bij iemand aan die aan een ruime tafel zat. Al direct na de opening reageerde deze met "Ach jee, gesloten Siciliaans". Toen het eindeloze gemanoeuvreren van mijn tegenstander begon was de reactie "Ik geloof dat ik in slaap val". De climax en de spijker op de kop was zijn opmerking "Wil je wel winnen?". Mijn tegenstander verontschuldigde zich maar dat hij nog steeds kans zag zijn stukken op betere posities te zetten en dat een doorbraak in het centrum nog helemaal niet aan de orde was. "Nee, maar dan krijg je wel een leuke partij in plaats van dit geschuif".

En dan toch nog even: het Tata Steel Chess Tournament (en alle namen die het eerder had) is echt een uniek toernooi in de wereld. Soms denk ik dat we niet genoeg beseffen hoe bijzonder het is dat zo'n groot schaakevenement plaatsvindt. Dit mag echt niet verloren gaan, en aangezien het ook voor Tata moeilijke tijden zijn moeten we er rekening mee houden dat het eens stopt. Eigenlijk moet nu al geld worden ingezameld om te zorgen dat het ook na Tata door blijft gaan. Desnoods met honderden kleine sponsors, en als eerbetoon dan toch onder de naam van Tata.

Met de schaaktop van de wereld in één ruimte

– door Frits Veenstra –

In de tienkamp van het Tata-toernooi speelde ik in groep 4Z, bestaande uit 14 schakers waarin het Zwitsers systeem gespeeld werd. Tot de rustdag – de donderdag – heb ik redelijk goed meegedraaid in de subtop, met uiteindelijk 3½ uit 6, waarin ik iedereen in de top als tegenstander had gehad, behalve de absolute kopman, waar ik dan deze vrijdag tegen kwam te spelen. Met 1½ punt verschil moest ik wel winnen om nog in de race voor de topplekken te blijven. Mijn tegenstander gaf mij de kans daartoe.

□ **Henk Westerman**
■ **Frits Veenstra**

1. c4 c6; 2. Pf3 d5; 3. b3 Pf6; 4. g3 g6; 5. Lb2 Lg7; 6. Lg2 0-0; 7. 0-0

In meerdere partijen met zwart heb ik een soortgelijke opzet en dan heb ik vaak een probleem met mijn loper op c8, om die fatsoenlijk te ontwikkelen, of nog erger: dat de loper verstoppertje gaat spelen achter een pionnenketen met ook nog eens e6 erbij. Dat wilde ik nu voorkomen.

7. dxc4; 8. bxc4 Le6; 9. d3 Dc8

Met duidelijke bedoeling.

10. Pc3 Lh3; 11. Lxh3

Waarmee mijn tegenstander me blij verraste. Ik krijg zomaar aanvalskansen in de schoot geworpen!

11. Dxh3; 12. Db3

Maar ook mijn tegenstander heeft bedoelingen, waar ik me voorlopig weinig van hoeft aan te trekken. Integendeel; ik krijg de gelegenheid om gratis stukken te ontwikkelen. Dat hij b7 kan nemen is nog geen dreiging.

12. Pbd7

13. La3

Om op b7 te kunnen slaan zonder dreiging van Tb8, maar nu komt er een matdreiging in de stelling.

13. Pg4!

Fritz, mijn Duitse naamgenoot, geeft 14. Pe4 (enige zet) Pe5; 15. Pg5, Pxf3+; 16. Pxf3 Lxa1; 17. Txa1 b6; 18. Da4 c5 met 1.50 voordeel voor zwart.

14. Pe4 Lxa1

Eerst materiaal, nog geen man overboord.

15. Txa1 Pe5; 16. Ped2 Tfe8?

En helaas geef ik de belangrijke pion b7 weg. Beter is 16. b6.

17. Dxb7 a5

Fritz: 17. Teb8; 18. Dc7 Td8; 19. Db7 Tab8; 20. Dxa7 Te8, met nog steeds voordeel voor zwart.

18. Tb1 Pxf3+; 19. Pxf3

Hier ga ik als een angsthraas in de verdediging.

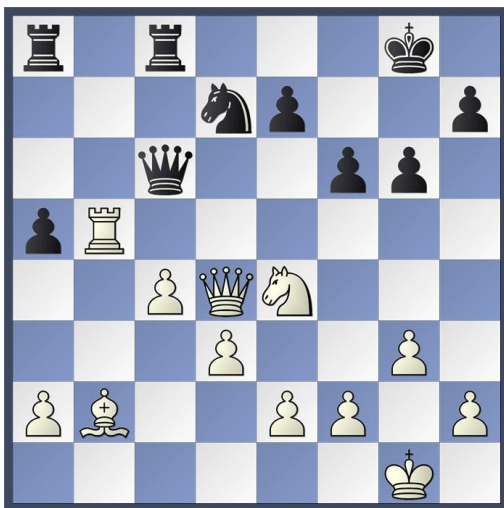
19. Pf6

Fritz geeft hier 19. Tac8; 20. Tb2 e5; 21. Ld6 f6; 22. Tb6 Ph6; 23. Ta6 De6; 24. Ta7, met groot voordeel (1.60) voor wit. Ik probeer op een andere manier te verdedigen en ga op de damevleugel het schip in.

20. Dxc6 Tab8; 21. Tb5 Tec8; 22. Da6 Ta8; 23. Db6 Pd7

Met 23. Tcb8 had ik nog iets van dreiging kunnen creëren.

24. Dd4 De6; 25. Lb2 f6; 26. Pg5 Dc6; 27. Pe4

27. Tcb8

Met 27. a4; 28. Td5 Tc7; 29. Lc3 a3; 30. Lb4 Kf7; 31. Pc3 Tb7; 31. Pb5 Pf8 had ik nog kunnen vechten.

28. a4 Txb5; 29. axb5 Db7; 30. La3 a4

Dat had wel wat zetten eerder gemogen

31. Pc3 Pe5; 32. c5 Kf8; 33. f4 Dd7; 34. Pd5 Td8; 35. c6

En hier vond ik het tijd om op te geven: 1-0.

De dag hierna, op de zaterdag, was ik nog behoorlijk gebroken van deze partij en verloor dan ook. Een toernooi spelen is lastiger dan ik verwacht had. De laatste dag voor het eerst dit toernooi een eindspel op het bord. Jammer dat ik dat nog maar zelden meemaak vanwege het snelle tempo in de SGA-competitie of intern. Heb dan ook lang doorgespeeld, maar moest uiteindelijk met een pion meer berusten in remise. Met een score van 4 uit 9 iets onder mijn ELO-niveau gespeeld, maar het leukste van het Tata blijft natuurlijk dat je met de schaaktop van de wereld in één ruimte zit te spelen – dat is toch wel erg bijzonder.

Hart voor schaken

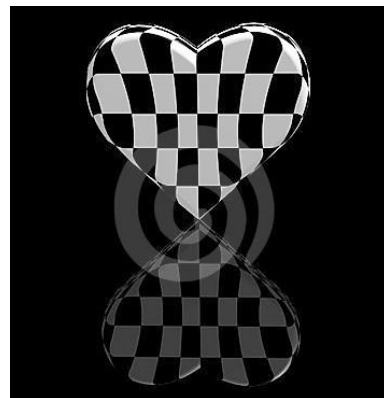
– door onze correspondent in Londen, Thomas Kuilman –

Voor aanvang van een schaakwedstrijd voor mijn ‘club’ Shell in de London Commercial Chess League werd ik betrokken bij een nogal macaber gesprek. Ik kwam binnen in de grote marmeren hal van het Shellgebouw en vond daar twee van mijn teamgenoten. Na een terloops ‘Hey, how are you?’ (waarop je normaal geen antwoord krijgt, maar hooguit dezelfde vraag terug) antwoordde John dat het niet zo goed ging met Bertie. Toen ik vroeg wat er aan de hand was vertelde John dat Bertie dacht dat hij misschien dood ging. Bertie voegde hier echter aan toe dat hij helemaal niet bereid was om al te gaan.

Het gaat waarschijnlijk inderdaad niet heel goed met de gezondheid van Bertie. Als wij ons door de catacomben van het Shellgebouw begeven om naar ons schaakzaaltje te gaan, kan Bertie ons nooit bijhouden maar hij zegt altijd dat wij alvast vooruit kunnen gaan. Als wij er dan later achterkomen dat hij er nog niet is, dan moet een van ons terug om de achtergebleven Bertie op te halen.

Bertie vertelde mij dat hij twee dagen later naar het ziekenhuis zou gaan voor een MOT. Ik wist niet wat dit was en dus vroeg ik wat voor ingreep dit was. Een MOT bleek het Engelse equivalent van een grote beurt (voor je auto) te zijn. Hij zei dat hij dacht dat hij iets met zijn hart had. Daarna voegde hij toe dat tijdens het schaken behoorlijk wat mensen zijn overleden.

Bertie’s uitspraak was behoorlijk bizar, maar zijn bewering dient natuurlijk wel goed te worden onderbouwd, en vandaar dit stukje. Als je de ‘statistieken’ van het internet erop na slaat, dan zijn er behoorlijk wat links tussen schaken en de dood. Zo zijn er bijvoorbeeld verschillende lijstjes met schakers en hoe zij overleden zijn. Alhoewel het waarheidsgehalte niet altijd goed te bepalen is, zijn er in ieder geval veel bizarre verhalen. Zo zou Alexander Aljechin in 1946 zijn gestikt in een stuk vlees. Dit werd in ieder geval gepubliceerd in het blad ‘Chess Life’ door iemand die aanwezig was bij de autopsie. Een stuk ongekauwd vlees van 3 inch zou zijn luchtpijp hebben geblokkeerd. Later heeft Alexanders zoon beweerd dat ‘de hand van Moskou zijn vader had bereikt’ en dat zijn dood in scene was gezet. Anderen hielden het op een gewone hartaanval. Hoe het ook zij, de hartaanval lijkt een veel voorkomende doodsoorzaak onder schakers. Onder andere Frank Marshall (1944) en Paul Keres (1975) lieten het leven op de terugweg van een schaaktoernooi.

Ook tijdens het schaken vallen mensen bij bosjes. Zo overleed Johannes Zukertort bijvoorbeeld in 1888 aan een hartaanval in een Londens koffiehuis tijdens een potje schaak. Hij zakte in elkaar, en in plaats van dat er direct medische hulp werd gehaald werd hij eerst naar de British Chess Club gebracht en pas daarna naar het ziekenhuis. Helaas overleefde hij die omweg niet. Overigens komen niet alleen professionele schakers voor op dit lijstje. Iets eerder was het namelijk Ivan de Verschrikkelijke, die in 1584 overleed aan een hartaanval toen hij een schaakbord opzette om met zijn adviseur Godunov een potje te doen. Nog iets daarvoor heeft Pedro Arbues, een lid van de Spaanse Inquisitie, de slachtoffers van zijn achtervolgingen als stukken op een schaakbord laten figureren. Twee blinde monniken speelden een potje schaak en elk ‘stuk’ dat daarbij geslagen werd, werd om zeep geholpen. Uiteraard mag in dit lijstje de koning van Hind niet ontbreken, die weer lang daarvoor een volgeling de opdracht gaf om een nieuw strategisch spel te ontwikkelen. Aldus zou het schaakspel zijn ontstaan, waar de koning zo blij mee was dat hij de bedenker om zijn prijs vroeg. Deze antwoordde dat hij of zijn gewicht in goud wilde hebben, of voor het eerste veld van het schaakbord 1 rijstkorrel en voor elk volgend veld een verdubbeling van het aantal rijstkorrels in het vorige veld. De koning antwoordde snel het laatste, maar toen hij er achter kwam dat dit onmogelijk was (reken maar na) werd de briljante uitvinder een kopje kleiner gemaakt.

Overigens is er ook goed nieuws, want niet alle overleden schakers zijn ook daadwerkelijk niet meer. Zo werd over onder andere Paul Keres, Paul Morphy en Mikhail Tal gepubliceerd dat ze overleden waren, terwijl ze op dat moment springlevend waren en misschien wel de nieuwste opening aan het bestuderen waren. Zelfs als er geen tegenstander is kunnen schakers het loodje leggen. Zo werkte Howard Staunton in 1874 aan zijn boek ‘Chess: Theory and Practice’ toen hij aan een hartaanval overleed. Misschien had hij wel net het ultieme bewijs gevonden dat het inderdaad klopt: ‘wit begint, zwart wint’. We zullen het nooit weten.

Na afloop van de wedstrijd kwam John naar me toe en zei dat hij het geweldig vond dat Bertie toch geschaakt had, maar dat hij in zijn geval waarschijnlijk wel thuis was gebleven. Ik kon maar een ding denken: “Hij heeft wel hart voor de zaak”. Bertie, hou je taai!

Mijn favoriete tegenstander

– door Dirk Goes –

Ik speel altijd graag tegen Tom Visser, al was het maar omdat ik in de loop der jaren een monumentale score tegen hem heb opgebouwd. Daarbij ben ik eraan gewend geraakt om, zo gauw de laatste zet is gespeeld (en die is meestal van mij) snel dekking te zoeken want ik denk dat de grote Donner Tom voor ogen had toen hij zijn beroemde regel “De schaker die heeft verloren, wie zal hem beschrijven?” aan het papier toevertrouwde. Het hoofd wordt rood, de ogen rollen vervaarlijk in hun kassen en de eerstvolgende tien minuten wordt de arme overwinnaar, die er ook allemaal niks aan kan doen, bedolven onder een litanie van zelfbeklag. Er zijn schakers die met een ontwapenende glimlach opgeven, ikzelf ben daar een exponent van, maar Tom hoort duidelijk niet in die categorie, daarvoor is hij te veel sportman. Ik ken werkelijk niemand die zo verschrikkelijk en zichtbaar baalt van een nederlaag, zeker als die weer eens onnodig is geweest. Meestal is Tom het verlies een paar biertjes later wel weer vergeten en swingt hij als herboren aan de vluggertafel, maar ik weet uit ervaring dat ik de eerste tien minuten niet te bijdehand moet gaan doen op straffe van het ter plekke opzeggen van het lidmaatschap.

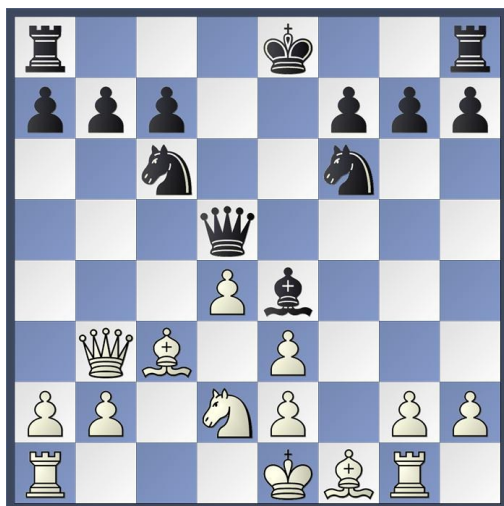
Op de een of andere manier brengen we het beste in elkaar naar boven, zodat we meestal leuke stellingen op het bord krijgen. Een paar jaar geleden (volgens mijn niet al te betrouwbare administratie op 13 maart 2006) speelden we de volgende interne partij:

□ **Tom Visser**
■ **Dirk Goes**

1. d4 d5; 2. c4 Pc6; 3. cxd5 Dxd5; 4. Pf3 e5; 5. Pc3 Lb4; 6. Ld2 Lxc3; 7. Lxc3 e4; 8. Pd2 e3; 9. fxe3 Pf6; 10. Dc2?!

Lokt een ontwikkelingszet uit die zwart toch al wil doen. Beter meteen 10. Db3.

10. Lf5; 11. Db3 Le4; 12. Tg1

12. Dg5?!

Offert een stuk bij volle bewustzijn! Dat doe ik anders nooit De volgende zettenreeks is geforceerd en daarom gemakkelijk te berekenen.

13. Pxe4 Pxe4; 14. Dxb7 0-0; 15. Dxc6 Dxe3

Deze stelling had ik voor ogen toen ik afscheid nam van het paard op c6.

16. Th1 Tad8; 17. Dc4 c5; 18. d5 Tfe8

Alles doet mee bij zwart.

19. Kd1?

Tom gaat op zijn eerlijk gewonnen stuk zitten, en dat gaat hem opbreken. Het meest verstandig is terug te offeren en af te wikkelen naar een ongeveer gelijke stelling, bijvoorbeeld met 19. Dd3 Dxd3; 20. exd3 Pxc3+; 21. Kd2 Pxd5; 22. Tc1 Pf6; 23. Le2 Pe4+; 24. Ke1 Pg5; 25. Txc5 Txd3; 26. Tc2 Td5; 27. Tf1 Tde5.

19. Pf2+?!

Nog sterker is 19. Te5!; 20. Kc2 (20. Lxe5 Dd2 mat) Txd5.

20. Kc2 Te4; 21. Db5 Pxb1; 22. Td1 Pf2

Het paard keert terug naar de plaats van de misdaad

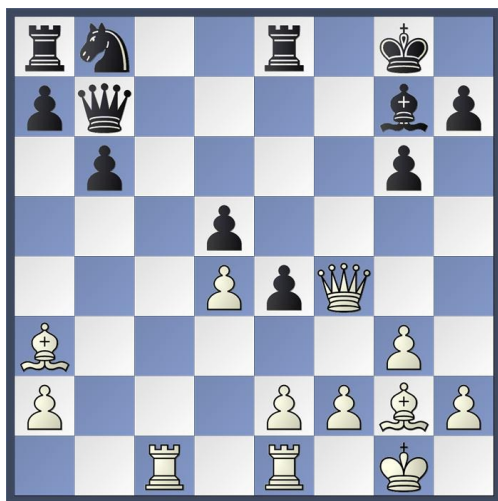
23. Ld2 Dd4; 24. Te1 Dxd5; 25. e3

En onmiddellijk opgegeven, nog voor ik me aan 25. Dxd2 had kunnen vergrijpen.

Op 1 maart 2010 troffen we elkaar in het kader van de kroongroepcompetitie. Het werd opnieuw een memorabele partij.

☐ **Tom Visser**
☒ **Dirk Goes**

1. d4 e6; 2. Pf3 b6; 3. g3 Lb7; 4. Lg2 f5; 5. 0-0 Pf6; 6. c4 g6; 7. Pc3 Lg7; 8. b3 0-0; 9. La3 Te8; 10. Dc2 d6; 11. Tad1 c6; 12. Tfe1 d5; 13. Pe5 Dc7; 14. cxd5 cxd5; 15. Dd2 La6; 16. Tc1 Db7; 17. Pc4 Lxc4; 18. bxc4 Pe4; 19. Pxe4 fxe4; 20. cxd5 exd5; 21. Df4

21. Pc6?

Een zeer slechte zet, die nota bene werd vergezeld door een remiseaanbod. 21. Pa6 levert een nog net te *keepen* stelling op, al heeft zwart nog wel wat probleempjes op te lossen. Of ik de volgende zet van Tom had onderschat of volkomen over het hoofd gezien kan ik me niet meer herinneren, het is (te) lang geleden.

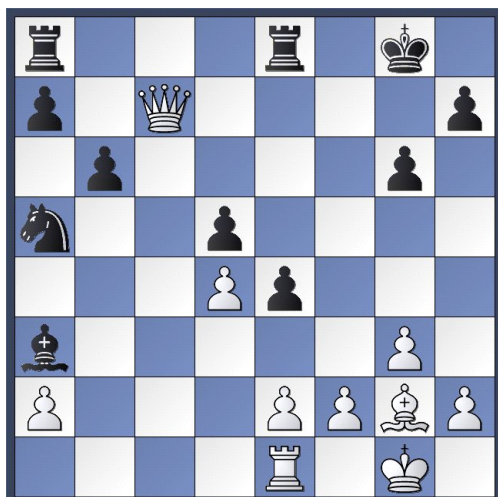
22. Dd6

Remiseaanbod afgewimpeld, en volkomen terecht. Zwart komt in grote problemen.

22. Pa5; 23. Tc7 Lf8; 24. Dd7 Dxc7

Er is niets beters.

25. Dxc7 Lxa3

Zwart heeft toren en stuk voor de dame en kan alleen nog maar hopen wat te kunnen rommelen. Fritz waardeert de stelling op +4.35 en gezien de materiaalverhouding valt dat niet eens tegen.

26. Lh3 Te7; 27. Dc3 Pc4

Een mooi veld voor het paard!

28. e3 a5; 29. Db3 Lb4; 30. Te2

Beter 30. Ta1 met het idee a2-a3. Door de toren op e2 te zetten ontnemt Tom zichzelf de mogelijkheid Lh3-f1xc4.

30. Tb8; 31. Kg2 b5; 32. f3 exf3; 33. Kxf3

Hier keek ik naar 33. Txe3+; 34. Txe3 Pd2; 35. Ke2 Pxb3; 36. Txb3, met afwikkeling naar een ongeveer gelijkstaand eindspel. Gezien het voorgaande mocht ik heel tevreden zijn met remise, maar Tom had te kampen met opkomende tijdnood en ik besloot daarom te gokken op meer.

33. Kg7; 34. Kg2 Tbe8; 35. a3?

Nu gaat het helemaal mis met Tom.

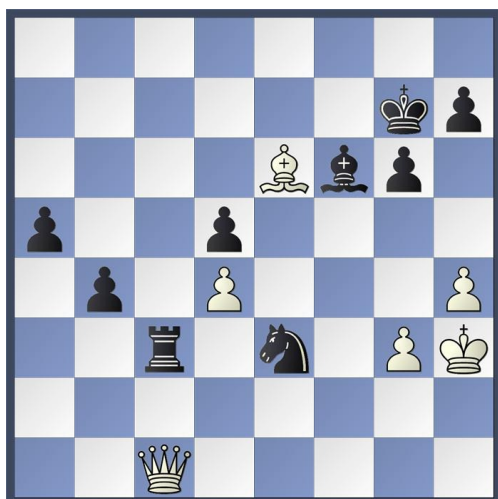
35. Txe3; 36. Txe3 Txe3; 37. Dd1 Txa3; 38. Dc1 Ld2; 39. Db1 b4; 40. Le6 Lg5

Een klein smerigheidje dat Tom de gelegenheid geeft definitief de mist in te gaan met 41. Lxd5 Pe3+.

41. h4 Lf6; 42. Kh3

Helaas

42. Pe3; 43. Dc1 Tc3

Met nog slechts luttele seconden op zijn klok zei Tom “Dit ga ik niet meer redden, Dirk”, en nog tijdens het handen schudden werd ik getraakteerd op de volgende jammerklacht, in oplopend volume:

“Het is ongelooflijk”.

“Het is ongelooflijk”.

“Het is ongelooflijk”.

“Het is ongelooflijk”.

Ik knikte begripvol. Als schaker met meer dan 40 jaar ervaring heb ik soortgelijke rampen wel vaker meegemaakt. Straal gewonnen staan en dan verliezen, ik weet hoe erg het is. Had ik al gezegd dat Tom het ongelooflijk vond?

Tom Visser: “Het is ongelooflijk”

Onze meest recente partij dateert van 17 oktober 2011, opnieuw voor de kroongroep. Tom was wat verlaat, er was een externe wedstrijd, en vanwege het wat beperkte meubilair in de grote zaal als gevolg van de verbouwing moesten we in het bargedeelte schaken. Dat gaf natuurlijk wat geluidsoverlast, maar ik dacht, ach, dat zal wel meevallen. Niet dus. Het zal zo tegen negenen zijn geweest toen aan de bar twee van onze meest gerenommeerde leden (hun namen doen er niet toe, laat ik ze voor het gemak Herbert T. en Henk S. noemen) aan een *an sich* reuze interessante verhandeling over de toestand in de wereld begonnen. Wellicht afgeleid door de hierbij onvermijdelijk vrijgekomen decibellen speelde Tom de opening ongeconcentreerd en zat binnen de kortste keren diep in de shit.

☐ **Dirk Goes**
☒ **Tom Visser**

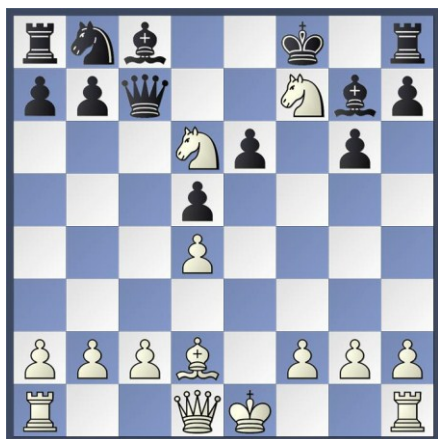
1. d4 d5; 2. Pc3 c6; 3. Pf3 g6; 4. e4 dxe4; 5. Pxe4 Lg7; 6. Lc4 e6?

Vreselijk

7. Lf4

Aan deze logische zet durf ik geen uitroepteken te wagen, maar het is in deze stelling zeker de beste.

7. Pf6; 8. Pd6+ Kf8; 9. Pe5 Pd5; 10. Pexf7 Da5+; 11. Ld2 Dc7; 12. Lxd5 cxd5

13. Lb4?!

Niet slecht, maar 13. Df3 was vele malen sterker. Het oude schakersadagium doet weer eens opgeld: als je een goede zet ziet, doe hem dan niet te snel, er kan altijd een nóg betere zet in de stelling zitten. Leerzaam voor jeugdige lezertjes, zelf ben ik te oud om nog wat te leren

13. Kg8; 14. Pxb8 Lxb8; 15. Pxc8 Dxc8; 16. Ld6 Pc6; 17. c3 Dd7; 18. Lg3 Te8; 19. 0-0 e5; 20. Lxe5 Pxe5; 21. dxe5 Lxe5; 22. Dd3; 1-0.

Vanaf nu wil ik alleen nog maar tegen Tom schaken!!

Wie sagen sie, Doppelbauer?

Bij het opruimen van zijn archief stuitte René Pijlman onlangs op bovenstaande foto. Deze dateert uit augustus 2010 en werd gemaakt in het kader van zijn trip naar Davos, waar hij destijds in het uitstekende gezelschap van Johan Lubbers, Chris Vos en Wim Helmers meedeed aan het plaatselijke schaaktoernooi. Op de voorgrond valt Chris Vos te herkennen, maar de vrachtwagen op de achtergrond is veel interessanter met het oog op de voor ons schakers toepasselijke naam 'Doppelbauer' (voor de ongeletterden onder ons: 'dubbelpion', maar dan in het Duits). Vervoerde de vrachtwagen een lading dubbelpionnen? Een intrigerende gedachte, maar erg plausibel is het niet. Veel waarschijnlijker is de naam afkomstig van de plaatselijk wereldberoemde Klaus Doppelbauer, die in 1996 samen met zijn echtgenote, de ranke Heide-linde, het gelijknamige bedrijf oprichtte. Het hoofdkwartier is gevestigd in het Oostenrijkse Ried en de vloot bestaat uit 15 van dergelijke bakbeesten.

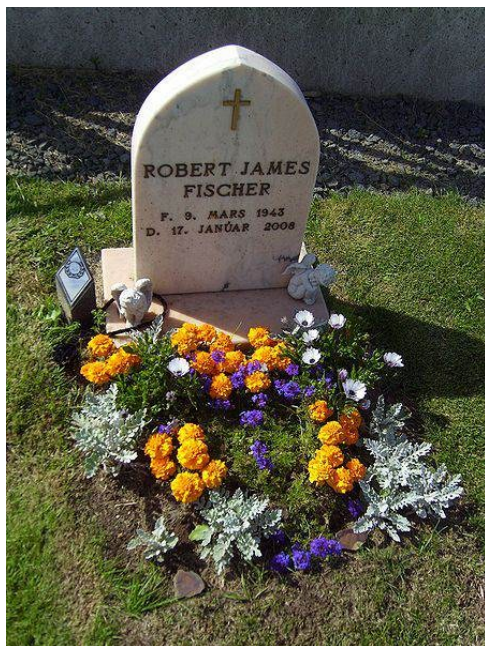
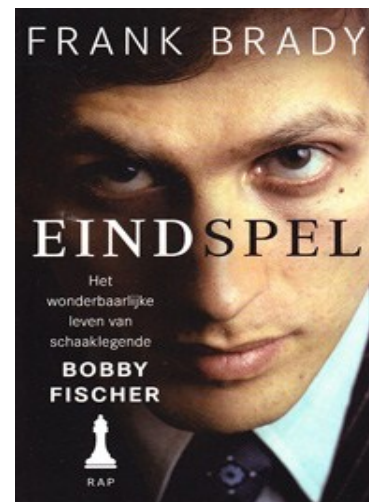
Boekbespreking

- door Dirk Goes -

Over het boeiende maar tragische leven van het fenomeen Bobby Fischer (Chicago, 9 maart 1943 – Reykjavik, 17 januari 2008) zijn reeds diverse biografieën verschenen. Frank Brady, die in 1963 ook al eens een boek over hem schreef (*Bobby Fischer – Profile of a prodigy*) claimt nu de ultieme biografie te hebben geschreven met zijn in 2011 uitgegeven boek *Eindspel*, dat bij de Nederlandse vertaling de naam *Eindspel* meekreeg. Het is een lijvig boek geworden, 480 bladzijden dik. Dat klinkt nogal intimiderend, maar eerlijk is eerlijk, het leest als een intercity, ik had het in een paar weken uit.

Het boek is geschreven voor een groot publiek, dus ook voor lezers die de spelregels niet of nauwelijks machtig zijn, en het zal duidelijk zijn dat die gedeeltes voor ons schakers nogal vermoeiend lezen. Zo wordt uitvoerig uitgelegd wat begrippen als ‘simultaan’ en ‘blindschaak’ precies inhouden, wat voor de niet-schaker waarschijnlijk buitengewoon interessante informatie is, maar waarvan wij schakers denken “Ja, duh, vertel eens iets nieuws”.

Wat het boek vooral interessant maakt is de beschrijving van Fischers leven na het behalen van de wereldtitel in zijn legendarische match tegen Spasski. De periode ervoor is vrij algemeen bekend, met als uitschieters de match tegen Petrosjan en de dubbele 6-0 tegen Taimanov en Larsen. Voor de beschrijving van deze tweekampen heeft Brady overigens slechts zes bladzijden nodig, wel erg weinig voor prestaties die zo hebben bijgedragen aan de mythetvorming. Pas in 1992 speelde Fischer zijn eerstvolgende serieuze partij in het kader van de veelbesproken revanchematch tegen Spasski. In de tussenliggende periode (door Brady met veel gevoel voor pathos ‘de jaren in de woestenij’ genoemd) werd hij een kluizenaar en begon hij steeds meer tekenen te vertonen van paranoïde schizofrenie.

Fischers laatste rustplaats op het kerkhof van Laugardaelir

Zijn gedrag was natuurlijk altijd al horkerig en sociaal onaangepast. In het boek staan daarvan verschillende voorbeelden die je als lezer opzadelen met een jeukend gevoel van plaatsvervangende schaamte. Toen hij in 1967 het toernooi van Monaco won overhandigde prinses Gracia hem de envelop, waarop hij die openscheurde, het geld telde en pas daarna de prinses bedankte. Ai, pijnlijk! Zolang zijn prestaties op het schaakbord uitzonderlijk bleven vergaf het grote publiek hem zijn eigenaardigheden, maar toen hij *de facto* stopte met schaken en zijn uitlatingen steeds extremer werden was het snel gedaan met zijn populariteit en ging men hem zien zoals hij was: een psychiatrisch patiënt.

Na de revanchematch tegen Spasski keerde Fischer niet naar de Verenigde Staten terug en woonde hij in Hongarije, Duitsland, de Filipijnen en Japan. In die periode bleef hij, met een fanatisme een betere zaak waardig, fulmineren tegen het Internationale Jodendom, dat volgens hem uit was op de wereldheerschappij. Ronduit weezinwekkend was zijn commentaar op de misdaden van 9/11, die hij fantastisch nieuws noemde

Op 13 juli 2004 werd hij op de luchthaven van Tokyo gearresteerd toen hij met een ongeldig paspoort (want: ingetrokken door de Amerikaanse regering) het land wilde verlaten. De Amerikanen wilden hem hebben in verband met een hele reeks aanklachten, maar dat ging niet door omdat de Althing (het IJslandse parlement) hem de IJslandse nationaliteit verleende, een groots gebaar. Op 24 maart 2005 arriveerde Fischer op IJsland, om er nooit meer weg te gaan.

Behalve zijn beroerde psychische gesteldheid ging nu ook zijn lichaam snel achteruit. Naar de dokter ging hij niet (die waren immers niet te vertrouwen, zeker niet als ze Joods waren) en zijn vullingen liet hij trekken omdat hij geloofde dat die giftige metalen bevatten. Op 17 januari 2008 stierf Fischer aan een nierziekte. Toen Boris Spasski per e-mail op de hoogte werd gebracht van zijn overlijden mailde hij slechts vier woorden terug, maar wat zijn ze mooi: “My brother is dead”. Op 11 maart 2008 bezocht hij het graf, veegde wat tranen weg en vroeg bewogen aan journalisten: “Do you think the spot next to him is available?”. Kippenvel

Wat overblijft is de herinnering aan een groot schaker, die achtmaal meedeed aan het Amerikaans Kampioenschap en achtmaal won, waarvan eenmaal zelfs met de alleszeggende cijfers van 11 uit 11. Robert James Fischer, *rest in peace!*